

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
DRUGA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Peti dan rada
23. oktobar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Druge sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 74 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 86 narodnih poslanika, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Šešelj.

ALEKSANDAR ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, imali smo pre nekoliko dana jedan veliki skandal u Beogradu kada je generalni sekretar Severnoatlantskog pakta na jednom beogradskom fakultetu, na Filološkom fakultetu, držao jedno predavanje i srpskim studentima objasnio, na pitanje o agresiji i bombardovanju NATO-a na SRJ 1999. godine, generalni sekretar NATO-a Jens Stoltenberg nam je objasnio kako je bombardovanje SRJ bilo za naše dobro, kako je demokratija morala da se uvede u Srbiju pod bombama i kako je to bilo nužno da bi se srušio sa vlasti Slobodan Milošević, iako je Slobodan Milošević ostao na vlasti godinu i po dana nakon bombardovanja.

Naravno, ovo je neviđeni skandal i zbog toga me zanima šta će da preduzme ministar prosvete Mladen Šarčević. Kakve će mere da preduzme

prema dekanu Filološkog fakulteta prof. Ljiljani Marković, koja je inače bila kadar Srpske napredne stranke i kandidat za odbornika na izborima za Skupštinu grada Beograda?

Kako je moguće da jedna takva osoba to priredi usred Beograda srpskim studentima? Da li je to istina na koju mi pristajemo? Da li je moguće da smo mi spremni na tolika poniženja da ne smemo da odgovorimo ni u Beogradu na jednu takvu provokaciju?

Očekujem da se dekan Filološkog fakulteta pod hitno smeni. Inače, ona je imala jednu izjavu u jeku beogradske kampanje kada je rekla da SNS na svojoj listi prikuplja samo stručnjake i da je to zbog budućnosti Srbije.

Da li ćemo zbog budućnosti Srbije morati da se pomirimo s tim da smo sami krivi što je 2.500 civila ubijeno, što imamo više od 100 milijardi dolara materijalne štete od tog zločinačkog bombardovanja ili, ako to nije tako, hajde da vidimo da se ova gospođa smeni?

Imali smo takođe izjavu i Evropskog komesara za susedstvo Johanesa Hana, koji je rekao kako ne treba da se nadamo, pošto rešavanje pitanja Kosova nije jedini uslov za ulazak Srbije u Evropsku uniju. Podsetiću vas da je Aleksandar Vučić nedavno u intervjuu za Rojters rekao kako želi da postigne sveobuhvatni sporazum sa Prištinom, ali da nam trebaju onda garancije da će Srbija da postane član EU do 2025. godine. Sada je jasno da to neće biti tako, da je priznanje Kosova od strane Srbije samo jedno u nizu poniženja koje se traži od nas i da, svakako, ne postoji perspektiva Srbije u EU.

S tim u vezi bi trebalo da nam predsednik Srbije Aleksandar Vučić objasni šta i kako dalje, da li će konačno da odustane od puta evrointegracija, od srljanja u Briselskom procesu u pregovorima sa tzv. Prištinom, ili mi nastavljamo, iako znamo šta nam se sprema.

Još nešto, nijedna postkomunistička država nije postala članica EU da prvo nije postala članica NATO-a. Da li je Srbija spremna da se učlani u NATO kako bi dobila perspektivu u EU, to treba da nam se objasni, a to bi bilo najveće poniženje dosada. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik koleginica Sonja Pavlović.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Danas ću postaviti niz pitanja vezanih za problematiku zaštite voda Srbije.

Pred očima narodnih vlasti, organa gonjenja koji ne reaguju već dugo, kraj savskog nasipa, uzvodno od Novog Beograda divljaju bahati ljudi ugrožavajući bezbednost čitavog grada, oglušujući se osiono o brojne zakonske propise, Prostorni plan Srbije, Zakon o vodama, Krivični zakon Srbije, Zakon o planiranju i izgradnji, Zakon o zaštiti životne sredine pa i sam Zakon o ozakonjenju objekata. Par stotina ljudi je sagradilo vikendice na tzv. vodnom

zemljištu koje se poklapa sa užom, a negde i sa neposrednom zonom zaštite izvorišta beogradskog vodovoda.

Od 2015. godine sekretar Sekretarijata za poslove legalizacije objekata Nemanja Stajić nije odbio nijedan zahtev za ozakonjenje nezakonito izgrađenih vikendica u koritu reke Save uzvodno od savskih blokova, bez obzira na činjenicu da vikendice ugrožavaju nasip koji brani od poplava više od 100.000 ljudi u savskim blokovima, kao izvorište vode koju koriste svi Beograđani. Vrhunski stručnjaci u oblasti građevine izjavili su da se ova nelegalna gradnja može okarakterisati kao namerno oštećenje vitalno važnih sistema, čime se ugrožavaju životi i materijalna dobra velikog broja ljudi.

Stoga, vezano za navedenu problematiku, postavljam sledeće pitanje Ministarstvu poljoprivrede, Sektoru za vode, Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Ministarstvu za zaštitu životne sredine, Javnom preduzeću „Srbijavode“, kao i aktuelnom gradonačelniku Beograda.

Da li će zbog nevršenja svoje dužnosti biti smenjen Nemanja Stajić sa dužnosti sekretara Sekretarijata za poslove legalizacije objekata, te da li ste protiv njega ili nekog drugog odgovornog lica nadležnog za navedenu problematiku podneli krivične prijave po članovima 227. i 261. Krivičnog zakona Srbije?

Podsećam, član 261 – službeno ili odgovorno lice koje ne preduzima propisane mere zaštite životne sredine ili ne postupi po odluci nadležnog organa o preduzimanju mera za zaštitu životne sredine kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom od tri godine.

Član 227 – odgovorno lice koje iskorišćavanjem svog položaja ili ovlašćenja, prekoračenjem granica svog ovlašćenja ili nevršenjem svoje dužnosti pribavi sebi ili drugom fizičkom ili pravnom licu protivpravnu imovinsku korist ili drugom nanese imovinsku štetu, kazniće se zatvorom od tri meseca do tri godina.

Sledeće pitanje – ne postoji opravdanost za izgradnju malih hidroelektrana jer se iz njih dobijaju male količine struje a uništavaju se reke, navode u Ministarstvu zaštite životne sredine. Izgradnja velikog broja malih hidroelektrana na rekama Stare planine, rekama kopaoničkog kraja, Mlavi kod Žagubice i ostalim bujičnim tokovima širom Srbije može da ugrozi ne samo reke u tim zaštićenim biserima prirode i živi svet, već i da ostavi katastrofalne posledice po ljude i životnu sredinu, zaključuju stručnjaci, a s tim se slaže i Ministarstvo za zaštitu životne sredine. Nedavno je i ministar Goran Trivan rekao da su male hidroelektrane devastirale životne sredine i uništavaju biodiverzitet u sredinama gde se naprave. Najavio je da će pokrenuti izmenu zakona koji omogućava izgradnju malih hidroelektrana u zaštićenim sredinama.

O pogubnosti malih hidroelektrana javnost su upozorili dekani šumarskog, biološkog, rudarskog, geološkog i geografskog fakulteta

Univerziteta u Beogradu i direktor Instituta za biološka istraživanja. Ako bi bilo izgrađeno svih 856 objekata, bilo bi obezbeđeno najviše do 3,5% potrebne količine električne energije na godišnjem nivou, ali bi istovremeno bio uništen najvredniji brdsko-planinski predeo kao i vodotoci Srbije.

Stoga postavljam pitanja sledećim institucijama. Ministarstvu zaštite životne sredine – da li su rađene studije uticaja na životnu sredinu vezane za dobijanje saglasnosti na ove objekte i da li je Ministarstvo na njih dalo saglasnost? Ministarstvu poljoprivrede i Republičkoj direkcija za vode – da li je i na osnovu čega data vodoprivredna saglasnost za izgradnju ovih objekata? Pitanje Ministarstvu rudarstva i energetike – da li je zeleni dinar koji se naplaćuje svakom domaćinstvu kroz račun za struju izvor subvencionisanja povlašćenih proizvođača, što u prevodu znači da građani sami plaćaju, subvencionišu povlašćene proizvođače i sami plaćaju devastiranje voda Srbije?

Javnom preduzeću „Srbijavode“ i HMZS i Zavodu za zaštitu prirode – da li su izdali pozitivna mišljenja za izgradnju malih hidroelektrana?

Predsedniku opštine Žagubica gospodinu Safetu Pavloviću – da li je istina da je jedan od investitora male hidroelektrane Ribare kod Žagubice njegova firma *SAPA DEX Company*?

Još jedno pitanje vezano za vode.

PREDSEDAVAJUĆI: To za sledeći put, koleginice.

Reč ima narodni poslanik koleginica Sanda Rašković Ivić.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala.

Moje prvo pitanje ide predsedniku Srbije gospodinu Aleksandru Vučiću i ono glasi – kada će nam predsednik Srbije Aleksandar Vučić reći koja je njegova politika u vezi sa Kosovom i Metohijom?

Naime, on je pre nekoliko nedelja na Glavnom odboru rekao da narod ne želi ono što on nudi i da je njegova politika poražena. Moram da kažem da nije do kraja ostalo jasno šta je on to nudio, niti na osnovu čega je video da to narod neće.

Marko Đurić je pre neki dan na Beogradskom bezbednosnom forumu pomenuo „otvorena pitanja statusa i teritorije“, govoreći o KiM i predložio je razmenu teritorije.

Moje pitanje je – zašto se istovremeno vršilo biranje da se povuku priznanja nezavisnosti Kosova, a u isto vreme se govori i plasira ideja o razmeni teritorije kada znamo da razmena teritorije podrazumeva državnost, jer granica i teritorija su svojstvene državama? Moje sledeće pitanje je – da li je predsednik Vučić instruirao šefa Kancelarije za Kosovo i Metohiju Marka Đurića da sa tako visokog mesta plasira, odnosno kao probni balon baci ovu temu razmene teritorije?

Moje drugo pitanje ide za ministra Ministarstva unutrašnjih poslova gospodina Stefanovića, a ono je vezano za bezbednost kako u Beogradu tako i

u Srbiji. Moje pitanje je – šta ministar unutrašnjih poslova i Ministarstvo unutrašnjih poslova, uopšte, planira da preduzme kako bi se povećala bezbednost? Evo, i sinoć je došlo do pucnjave i to mediji javljaju da je pucnjava bila u blizini dečije igraonice. Mi smo svedoci da ovde u našem gradu lete u vazduh automobili sa ljudima, da se vrše mafijaške likvidacije i moram da kažem da premlaćivanja ovako običnih prolaznika postaju svakodnevna pojava. Znači, šta gospodin ministar i MUP uopšte misle da preduzmu da se poboljša bezbednost u Beogradu i u Srbiji?

Treće pitanje ide ka premijerki Brnabić i ministru privrede i ono se tiče tekstilne industrije. Da li je moguće da u zemlji koja je imala besprekornu tekstilnu industriju kao što je imala Srbija danas vlast mora da dovodi turske investitore da bi zapošljavala žene i muškarce da samo šiju za njih? Naglašavam reč šiju, jer tu nema ni kreiranja ni odabira materijala, ni odabira modela, a mi sa druge strane imamo jako mnogo preduzetnika koji su spremni i koji su mali i srednji preduzetnici i bave se tekstilnom industrijom i tekstilom. Ti ljudi nemaju nikakva podsticajna sredstva za razliku od turskih investitora, a Turska je velesila u tekstilu i ispada kao da je Turska dovedena ovde da pogasi i potpuno uguši tekstilnu industriju Srbije. Moje pitanje je – zašto se to u Srbiji radi i zašto se ona sredstva podsticajna koja se daju stranim investitorima u tekstilu ne daju domaćim preduzetnicima? Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Ana Stevanović.

Izvolite.

ANA STEVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Moje pitanje upućujem Ani Brnabić, predsednici Vlade i predsedavajućoj Saveta za kreativne industrije. Moram na početku da pohvalim jednu činjenicu zaista vrednu pohvale, a to je da je ove godine u srpski film uloženo preko milijardu dinara. To je svakako pohvalno i to predstavlja put da se naša kinematografija vrati na staze stare slave jugoslovenskog filma.

Prva karakteristika tog filma bila je zabranjivanje filmova, što je važan deo tradicije našeg filma i to je nešto po čemu su naši filmovi i poznati. Između ostalog, i nagrade na pojedinim filmskim festivalima u našoj zemlji nose imena po rediteljima čiji su filmovi bili zabranjivani, između ostalog to je Živojin Pavlović.

Govoreći o filmu „Mezimica“, koji je privukao pažnju i podigao prašinu u javnosti pre nekih mesec dana, ministar kulture i informisanja Vladan Vukosavljević rekao je da zabrane nema, jer je zabrana pravni dekret.

Međutim, i u staroj Jugoslaviji zabranjen je samo jedan film, film „Grad“ iz 1963. godine. Scenaristi su bili Kokan Rakonjac, Marko Babac i već pomenuti Živojin Pavlović. Međutim, to je bilo u Sarajevu, što znači da u Srbiji nijedan film nikada nije bio zabranjen.

Činjenica da ne postoji dekret za film „Mezimica“ ne znači da je zabranjen, jer to nije potrebno. Između ostalog, tu se govori o dokumentarnom filmu „Zabranjeni bez zabrane“ Milana Nikodijevića i Dinka Tucakovića. Sve u svemu, vratili smo se tradiciji i to je dobro.

Problem je u tome što postoji još jedna tradicija, a to je pružanje usluga stranim produkcijama, na čemu ova država insistira. Proteklih godina želimo da velike produkcije dolaze u Srbiju, da ovde snimaju filmove, a činjenica jeste da velike produkcije jesu u vlasništvu velikih kompanija i korporacija.

Moje pitanje za gospođu Brnabić glasi – da li velike kompanije i korporacije mogu da dozvole sebi da snimaju filmove u zemlji u kojoj su filmovi zabranjivani? Filmske zvezde danas su angažovane humanitarno, bave se ljudskim pravima i kako će takve zvezde pristati da snimaju u našoj zemlji znajući da ovde postoje zabrane? Svet se promenio, ali izgleda da vladajuća struktura u našoj zemlji to još uvek nije shvatila.

Brukamo se pred strancima. Između ostalog, glumica Aglaja Tarasova, koja je trebalo da glumi u filmu „Mezimica“, glumila je u filmu „Led“, koji je u zemlji Srbije videlo preko 120.000 gledalaca. Zamislite sada kada nju budu intervjuisali u Rusiji koja nam je strateški važna zemlja, i kada bude morala da objašnjava zbog čega je odbila jedan mnogo veliki film u Rusiji da bi snimala film u Srbiji. To je katastrofalno po imidž naše zemlje. To je toliko loše da je lošije od svega što bi mogao film da proizvede da je uopšte bio snimljen u Srbiji.

Scenarista Dimitrije Vojnov je svoj sporan scenario postavio na internet i svako ko je dobronameran i ko ume da čita shvatiće da u ovom filmu nema ničeg antisrpskog niti antidržavnog. U pitanju je klasičan žanrovski film, triler, koji bi bilo vredno pogledati i šteta što ga nećemo zasad pogledati.

Moje pitanje za gospođu Brnabić glasi – na koji način i da li Republika Srbija namerava da ispravi ovu grešku, zbog složenog pravnog zamešateljstva, imajući u vidu potencijalne katastrofalne posledice u oblasti filmske industrije, pošto nameravamo da se nametnemo kao vodeća zemlja u regionu u oblasti filmske produkcije?

Drugo pitanje glasi – da li su cenzori uzeli u obzir sve okolnosti pre nego što su odlučili da uopšte zabrane ovaj film?

Očekujemo, takođe, da se ova odluka prilagodi savremenom svetu, jer je ona neodrživa i pitam se na koji način će ovo biti realizovano.

Tradicija zabranjivanja svakako mora da se prilagodi. Ne možemo baš sve tradicije da obnovimo i moraju malo da se osavremene. To je ipak do globalizacije i do tih evropskih standarda koji će nam ukinuti sve te lepe stvari poput zabranjivanja filmova. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Prvo pitanje ispred Poslaničke grupe Pokret centra upućujemo ministru finansija, i tiče se akciza na naftne derivate.

Interesuje nas da li je planirano snižavanje akciza na naftne derivate s obzirom na to da one u maloprodajnoj ceni učestvuju između 53% i 55% , a s obzirom na to da je cena naftnih derivata u proteklih godinu dana povećavana za čak 22%, da nam je dizel-gorivo najskuplje u regionu i da je to povećanje cena naftnih derivata od 22% u proteklih godinu dana mnogo više od realnog procenta rasta zarada, te uz relativno stabilan kurs evra i jak dinar to predstavlja i povećanje u evrima, što značajno udara na budžete građana i privrede.

Akcize se po Zakonu o akcizama mogu smanjivati i do 20%, pa nas interesuje – zašto se, nakon okončanja fiskalne konsolidacije i finansijskih rezultata kojima se Vlada hvali, zbog kojih je, evo, ukinula Zakon o privremenom načinu izračunavanja penzija i prestala penzije da umanjuje, zašto se ne primeni zakonska mogućnost da se cenovni udari, eksterni cenovni udari sa svetskog tržišta nafte ne amortizuju korekcijom akciza kako bi se sprečio kontinuiran porast cene naftinih derivata na domaćem tržištu?

I potpitanje – može li se država barem odreći fiskalnog prihoda po osnovu PDV-a koji obračunava na te akcize?

Mi smo predložili model kojim bi se cenovni šokovi amortizovali tako što bi se uvodila stepenasta akciza koja bi, kada cene naftinih derivata rastu, bila snižavana kako bi se smirio udar na cene naftnih derivata.

I potpitanje je – da li je barem planirano da se akciza na gorivo oslobode neke ugrožene društvene kategorije kao što su, recimo, osobe sa invaliditetom, kada već znamo, recimo, da diplomate mogu da kupuju gorivo bez akcize, pa plate 70 i nešto dinara, umesto 170 i nešto dinara litru naftnog derivata.

Drugo pitanje upućujemo Republičkom zavodu za statistiku. Interesuje nas – kolika je medijana mesečne zarade u Srbiji po mesecima u 2018. godini? Da pojasnim. Dakle, ne interesuje nas prosečna zarada. Interesuje nas medijana. To je onaj statistički podatak i to je onaj iznos zarade od kojeg manju zaradu ima polovina stanovništva u Srbiji, jer prema podacima iz januara ove godine, 50% odraslog stanovništva u Srbiji ima prihode manje od 213 evra. Prihode veće od 444 evra ima svega 27% stanovništva.

Dakle, govorimo o čarobnoj zaradi od 200 evra, koja predstavlja nedostižan iznos za polovnu stanovništva Srbije. Ako se hvalimo prosečnim zaradama od 450 evra, onda to znači samo jednu jedinu stvar, a to je da imamo jednu malu manjinu sa izuzetno velikim primanjima, zbog čega imamo tako iskrivljenu statističku sliku i raspodelu zarada, gde nam jedna četvrtina zaposlenih zarađuje nešto više od 450 evra, a polovina manje od 213 evra.

U tom smislu nas interesuje da nam Republički zavod za statistiku dostavi podatke o medijani, jer smatramo da je podatak o prosečnoj zaradi, s obzirom na iskrivljenu distribuciju prihoda u ovom društvu, potpuno, potpuno

beznačajan. Ponoviću, beznačajan je zbog činjenice da nam je prosečna plata statistički tolika kolika je samo zbog toga što imamo jedan mali broj građana Srbije koji imaju ekstremno velika primanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

Izvolite, kolega.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima!

Ja bih želeo da postavim veoma konkretna pitanja nadležnom ministru za državnu upravu i lokalnu samoupravu Branku Ružiću, a tiču se nastupajućih lokalnih izbora u Srbiji, oko kojih postoji jedna velika i značajna kontroverza.

Naime, prema kalendaru lokalnih izbora koji treba da budu održani do opštih lokalnih izbora na proleće 2020. godine, postoje samo dve opštine u kojima treba da budu održani izbori. Jedna je opština Lučani, gde izbori treba da budu održani do kraja ove godine jer u decembru ističe mandat od četiri godine SO Lučani i druga je opština Medveđa koja u septembru iduće 2019. godine treba da ima lokalne izbore.

Dakle, u ovom trenutku ne postoji u kalendaru lokalnih izbora nijedan drugi grad ili opština gde bi trebalo da se održe lokalni izbori pre objedinjenih lokalnih izbora na proleće 2020. godine.

Moje pitanje za ministra je vrlo konkretno.

Pod jedan – kada će biti raspisani lokalni izbori u opštini Lučani? Zašto ne možemo da znamo termin tih izbora i šta se i kako oko svega toga manipuliše?

Pod dva – da li je tačna informacija do koje sam došao, da Srpska napredna stranka razmišlja da veštački izazove lokalne izbore u još najmanje tri opštine, koji će biti raspisani u istom terminu kada i izbori za opštinu Lučani? Misli se, pre svega, na opštine Kula, Kladovo i Doljevac. Evo, kolega Vladimir Orlić mi sugerise da planiraju još najmanje dve opštine, u kojima bi paralelno sa opštinom Lučani raspisali izbore do kraja ove godine ili početkom sledeće godine.

Otkuda ovi izbori? Da li će oni biti protivzakonito i veštački izabrani? Da li su to opštine u kojima ne postoje lokalni mediji i nema nikakvih uslova za regularne izbore? Da li time Srpska napredna stranka želi da sakrije ono što ih čeka u opštini Lučani, a to je jedan ozbiljan, da tako kažem, izazov izbori, jer Savez za Srbiju se prvi put pojavljuje na jednim izborima, upravo u opštini Lučani i tamo imamo jednu situaciju da vidimo da li uopšte u Srbiji više ima poštenih i fer lokalnih izbora ili ne? I zašto se izazivaju, ako je to plan, veštački, protivzakoniti, lokalni izbori na drugim mestima? Da li da bi se skrenula pažnja sa svega onoga lošeg što je vlast SNS-a i SPS-a uradila za prethodne četiri godine u opštini Lučani?

A evo da vidimo, i to je moje pitanje takođe za ministra za državnu upravu i lokalnu samoupravu, zašto nisu ispunjena sledeća predizborna obećanja. Zašto nije vraćen osnovni sud u Guču, a bilo je predizborno obećanje Srpske napredne stranke? Zašto nije otvoreno hiljadu novih radnih mesta kako su to obećavale SPS i SNS? Zašto nisu asfaltirani putevi opštinskog reda u Dragačevu? Zašto nije završena sportska hala u Lučanima, a i to je bilo predizborno obećanje? Zašto nema praktično nikakvog ulaganja u selo i poljoprivredu i zašto nije rekonstruisan i obnovljen bazen u Lučanima što je, takođe, bilo lokalno predizborno obećanje?

Šta se onda radilo za ove četiri godine? Sve vreme su postojale samo svađe između političara SNS iz Gornjeg i Donjeg Dragačeva, konkretno, između Slobodana Jolovića, najvećeg političkog preletača Dragačeva i Radoša Milovanovića, direktora Namenske industrije „Milan Blagojević“ iz Lučana i praktično je blokiran rad i život u Dragačevu zbog sukoba ova dva vodeća političara SNS-a.

Posledice su surove. Opština je pala na ispod 20.000 stanovnika. Za četiri godine dve hiljade ljudi se odselilo iz opštine Lučani i ako se ovako nastavi, za nekoliko godina Dragačevo će imati nula stanovnika.

Primer vaše vlasti je upravo renoviranje puta između Lučana i Guče kojim sada možete doći od Lučana do Guče tek za sat vremena, jer ne može mesecima da se renovira taj put, kao i onaj čačanski vijadukt koji kasni više meseci.

Da ne govorim da ništa nije urađeno ni za mlade, ni za selo i poljoprivredu. Niti ima novih radnih mesta, niti funkcioniše kancelarija za poljoprivredu i privredu, a da ne govorim o tragediji malinara i drugih poljoprivrednika, posebno onih koji proizvode jagodasto...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, postavite konačno pitanje. Ne morate da pravite predizbornu kampanju ovde u Skupštini za predstojeće lokalne izbore. Možete u nekoj diskusiji, ako ste dovoljno vešti.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Kako da vam kažem, gospodine predsedavajući, ja sam prvi narodni poslanik otkad pamtim u ovom sazivu, za ove dve i po godine, koji je prekinut za vreme postavljanja poslaničkih pitanja. Ja vam zaista čestitam.

PREDSEDAVAJUĆI: Možda ste dosad u nečemu i bili prvi, ali u ovome niste, budite u to uvereni.

Zatražite ponovo reč.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala vam puno.

Mislim da sam imao niz konkretnih pitanja, ali, imam i još nekoliko veoma konkretnih pitanja.

Prvo je da mi se dostave svi finansijski rezultati poslovanja Sabora trubača u Guči u poslednje četiri godine za vreme vlasti Srpske napredne stranke.

Drugo, da mi se odgovori na pitanje – zašto je napravljen sukob sa udruženjem ugostitelja u Guči?

Treće, da mi se odgovori na pitanje – šta opština Lučani radi u podršci rađanja mladim bračnim parovima?

Da li će biti privatizovana Namenska industrija „Milan Blagojević“ u Lučanima? Da li će veliki deo radnika biti otpušten i da li će biti smanjene njihove plate zbog privatizacije u koju ih vodi SNS po novom zakonu o privatizaciji namenske industrije u Srbiji? Da li je to konkretno i da li građani Lučana mogu da očekuju da će najveća fabrika ovoga kraja, Namenska industrija u Lučanima biti privatizovana od strane SNS-a i kao PKB i RTB Bor biti prodata Arapima i da li će radnici tamo izgubiti svoja radna mesta i plate im biti smanjene?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović.

Izvolite, kolega.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala.

Juče je navršeno 26 godina od zločina u Sjeverinu kada je 16 ljudi, građana ove države, mučeno, oteto i ubijeno samo zato što su bili Bošnjaci. Mnoge detalje ovog zločina javnost dobro zna. Znamo da su ih oteli iz autobusa na redovnoj liniji Rudo–Priboj, znamo da su nakon legitimisanja svih putnika izveli samo Bošnjake, 15 muškaraca i jednu ženu, da su ih kamionom odvezli u pravcu Višegrada, u motel „Vilin vlas“, gde su ih pretresli, mučili, a potom i svirepo ubili na obali reke Drine.

Mnogo toga o ovom zločinu se danas zna, međutim, ni mi a ni javnost još uvek ne znamo ko su nalogodavci, inspiratori ovog zločina. Ne znamo ni gde su tela naših ubijenih sunarodnika i dok njihove porodice, pored posmrtnih ostataka, tragaju i za pravdom, mi ne znamo zašto ovim žrtvama i njihovim porodicama nije dodeljen status civilnih žrtava rata.

Zato ponovo postavljam pitanje ovog puta u svojstvu predsednika Republike Aleksandru Vučiću, da mi odgovori, a takođe i predsednici Vlade, ministarki pravde i Tužilaštvu za ratne zločine – zašto ovi ljudi još uvek nisu dobili status civilnih žrtava rata?

Članovi porodica žrtava su pokrenuli upravni postupak za sticanje ovog statusa. Međutim, svi njihovi zahtevi su odbijeni. Oni su 2007. godine podneli tužbu protiv Republike Srbije zbog njene logističke i finansijske podrške vojnim i paravojnim jedinicama bosanskih Srba, kao i zbog propusta organa da zaštite svoje građane na državnoj granici koju su otmičari prešli sa kamionom punim otetih ljudi.

Ovakvo ponašanje države i njenih sudova prema nestalim i ubijenim Bošnjacima i njihovim porodicama predstavlja vrlo teške i ozbiljne poruke za sve i za čitav bošnjački narod koji živi u Republici Srbiji. Zato tražim i objašnjenje od predsednice Vlade zašto je Vlada iz Akcionog plana za poglavlja 23. i 24. izbacila obavezu rasvetljavanja ovih zločina. Ana Brnabić je u to vreme bila i ministarka upravo na čelu ministarstva koje je, uprkos našim zahtevima, ove zahteve i ova pitanja izbacilo iz Akcionog plana.

Pored žrtava otmice u Sjeverinu, mi još uvek čekamo na pravdu za žrtve otmice u Štrpcima, granatiranje bošnjačkog sela Kukurovići od strane Užičkog korpusa i druge zločine u Sandžaku koji su za žrtve imali Bošnjake, građane ove države. Dakle, ovo su ljudi koji su bili žrtve organizovanih vojno-polijskih i paravojnih struktura u Srbiji.

Danas je Srbija na papiru kandidat za članstvo u Evropskoj uniji. Mi se borimo da zemlja u tom procesu konačno postane demokratska zemlja, zasnovana na vladavini prava, na pravdi i na jednakosti za sve njene građane. Međutim, od pravde i jednakosti danas nema ni traga ni glasa i mi danas živimo u zemlji u kojoj se veličaju zločini i zločinci, a proganjaju se pravda i pravednici.

Zapitajmo se kakva je budućnost zemlje sa takvim stanjem uma. Kakva je budućnost Bošnjaka u Srbiji ukoliko ovi zločini iz skore prošlosti ostanu nerešeni? O kakvom poverenju u državu i državne organe i institucije mi možemo da govorimo ukoliko ti organi i institucije najgrublje krše, izruguju se i izivljavaju se nad pravom i nad žrtvama i nad pravdom, a Vlada u isto vreme kaže da za rešavanje i rasvetljavanje ovih zločina nema mesta u Akcionom planu? Zar neko misli da je ovo način da se vrati poverenje u državu i državne organe? Ja ne mislim tako i zbog toga mi je važno da odgovore na ova pitanja i objašnjenje dobijem u zakonskom roku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima koleginica Aleksandra Jerkov.

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem, kolega Arsiću.

Moje prvo pitanje upućeno je ministru zdravlja Zlatiboru Lončaru, ali i javnom Tužilaštvu, za koje duboko verujem da je nadležno za ovo što ću pitati.

Naime, 19. oktobra ove godine, pre svega nekoliko dana, javnost je potresla informacija koju je objavila naša građanka Violeta Cvetković, koja je u video-snimku koji je objavila ustvrdila da su njeno bolesno dete lekari odbili da pregledaju. Nakon toga je usledio jedan rat informacijama između lekara dotičnog doma zdravlja i same Violete Cvetković. Međutim, ono na šta se odnosi moje pitanje je ono što se desilo sutradan, 20. oktobra 2018. godine, kada se u tabloidu „Informer“ pojavio zdravstveni karton ove žene, kada se u tom tabloidu napisao datum kada je ona izvršila abortus, kada je objavljen njen dosije, kada je pisano da je bila u sekti, da je ranije bila osuđivana i da se,

verovatno sa željom da se čitaoci ovog režimskog tabloida odvrte od toga da veruju u bilo šta što je ona napisala, ustvrdilo da je ona izvršila abortus na Badnji dan.

Moje pitanje Tužilaštvu je – dokle je stigla istraga koja će utvrditi da li su tačni podaci koji su o građanki Violeti Cvetković u režimskom tabloidu „Informer“ objavljeni? Ukoliko su ti podaci tačni, onaj ko je „Informeru“ javio, dojavio ili omogućio da dođe u posed njenog zdravstvenog kartona je počinio ozbiljno krivično delo.

Moje pitanje Zlatiboru Lončaru je – šta je uradio po ovom pitanju? Šta ima nameru da uradi povodom činjenice da jedan režimski tabloid na ovakav način proganja jednu našu sugrađanku? Da li je svestan kolika je šteta naneta toj ženi i u koliku je ona opasnost dovedena? Moje pitanje je – šta je Ministarstvo zdravlja uradilo povodom činjenice da su se naročito osetljivi podaci o jednoj našoj sugrađanki i građanki Republike Srbije našli u režimskom tabloidu „Informer“ koji u svojoj praksi da gazi preko svega i svakoga ko kritikuje bilo šta u ovoj državi, nije prezao od toga da učini čak ni ovako jednu skandaloznu stvar?

Drugo moje pitanje je upućeno predsedniku Republike Srbije. On je, naime, pre dva dana, obilazeći fabriku tekstila kod Kraljeva u mestu Adrani izgovorio uz, kako bih rekla, kvazimangupski osmeh, sledeću rečenicu direktoru te fabrike uz, naravno, mizogine opaske o tome kako Turci treba da čuvaju naše žene i vode računa o njima. Citiram predsednika Republike Srbije: „Pa ti si sve žene uzeo da rade. Pa zato si ti srećan, misliš da ćeš... Eee“.

Moje pitanje predsedniku Republike Srbije je – da li bi mogao da završi ovu rečenicu? Da li bi mogao da nam objasni šta je tačno mislio da kaže? Šta on tačno misli da poslodavac koji je zaposlio sve žene očekuje od svojih radnica? I pošto smo već u isto tako pomenutim režimskim tabloidima, mi koje smo ovo pitanje pokrenule juče, mislim na poslanice DS-a, već nazvane imenima koje zarad dostojanstva Narodne skupštine ne bih ponavljala ovde, molim vas da ovo pitanje prosledite i samo da ga zamolite da završi rečenicu, pa da onda i mi žene znamo šta njemu da kažemo.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima koleginica Mirjana Dragaš.

Izvolite.

MIRJANA DRAGAŠ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici, iskoristila bih danas mogućnost za postavljanje pitanja predsednici Vlade gospođi Brnabić, ali i ministru za državnu upravu i lokalnu samoupravu pre svega, a pitanje se u stvari odnosi na inspekcijski nadzor, odnosno sprovođenje Zakona o inspekcijskom nadzoru, koji je Skupština usvojila 2015. godine. Menjali smo ga u ovoj godini.

Naime, donoseći zakone u ovoj skupštini, svaki put smo ocenjivali njihov visoki kvalitet, značaj za reformu odnosa u društvu, značaj za reformu u

oblastima na koje god se odnosila, zdravstvo, privredu, poljoprivredu itd. Zakoni i jesu u velikoj meri kvalitetni. Kada se uoči neki problem, Skupština je tu uvek spremna da izvrši izmene i dopune zakona. Međutim, u životu se često srećemo sa tim da se zakon nedovoljno sprovodi ili neadekvatno ili da ima neke druge probleme koji se često odnose i na sam inspekcijski nadzor.

Reformom inspekcijskog nadzora Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave, kao i mi, postavili smo sistem tako da on ima sistem inspekcijskih službi uređen na savremen način, onako kako je to uređeno u zemljama Evropske unije i drugim zemljama savremenog sveta. Uveden je subjekt, uveden je novi termin „subjekt od poverenja“, a ukupno, savremeni inspekcijski sistemi se baziraju u stvari na proceni rizika za razliku od onog prethodnog pristupa, tzv. stopostotne ili totalne kontrole. Ovaj pristup, novi, naravno, mi smo podržali, odnosno odobravamo ga.

Međutim, s obzirom na to da se naše društvo nalazi, mogu reći u tranziciji, odnosno mnoge oblasti doživljavaju potpuno nove reforme, novi pristup u poslovanju itd., neophodno je da postoji i klasičan inspekcijski nadzor. To smo videli kod rasprave, na primer, o zakonu iz oblasti životne sredine, zatim sanitarne inspekcije, inspekcije rada, građevinske, zdravstvene, poljoprivredne itd., gotovo da nema životne oblasti u kojoj ova tema na određen način nije prisutna. Neadekvatnim, odnosno nedovoljnim brojem inspektora koji su na terenu, a nedovoljnim primenjivanjem ovog prethodnog novouvedenog sistema, mi u stvari imamo nedovoljno pokriveno ovo područje nadzora i samim tim nedovoljno ili neadekvatno sprovođenje zakona.

Zato je u stvari moje pitanje – kako obezbediti bolju i veću efikasnost u sprovođenju zakona, bolju i veću efikasnost nadzora, odnosno same inspekcijske kontrole, a time i veći kvalitet i funkcionalnost u sprovođenju zakona?

Istovremeno, može se postaviti kod ove oblasti i pitanje – može li se, na primer, u narednom planiranju budžeta razmatrati i doneti odluka da se nezavisno od ograničenja broja zaposlenih u državnih organima, na odgovarajući način i u većem broju poveća broj inspektora u naročito osetljivim oblastima i kategorijama rada kao što su, na primer, baš zdravlje stanovništva, poljoprivreda, ekologija itd.

Kada je reč o budžetu, može se postaviti i pitanje – da li je u pojedinim oblastima, u svakom od ovih zakona, ne samo u ovom ministarstvu ili ne samo odlukom Vlade, predsednice Vlade nego svakog ministarstva pojedinačno razmotriti ta mogućnost pojačavanja nadzora i rada inspekcijskih službi?

Time bismo, u stvari, obezbedili da upravo funkcionalnost zakona bude u većoj meri sprovedena i veća efikasnost i kvalitet života i zdravlja stanovništva, a time bismo obezbedili ne samo onu represivnu meru u sprovođenju zakona, nego i onu jednu edukativnu, jer bismo u sprezi i jednog i

drugog sistema obezbedili veću odgovornost svih privrednih subjekata u sprovođenju zakona i njihov kvalitet poslovanja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li još neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, zbog časti i obraza ne samo države Srbije, nego i pravosudnih organa, dužan sam da postavim sledeće pitanje. Ono se odnosi na Ministarstvo pravde. Da li je tačno da su zbog teških zločina koji su počinjeni u ime srpskog naroda procesuirani tzv. slučajevi, a kažem da se radi o teškim zločinima u Sjeverinu i Štrpcu, da su krivci izvedeni pred lice pravde? Da li je to tačno ili ne? Kažem i da je trebalo da budu izvedeni pred lice pravde. Najbolje po srpski narod bi bilo da to nisu ni počinili i da se nikad više takvi zločini ne učine. Da li je tačno da su predstavnici srpske države i srpskih političkih stranaka uvek govorili da su to teški zločini?

Moje drugo pitanje je – da li je tačno da slučajevi „Tuzlanska kolona“, „Dobrovoljačka“, u kojoj su pobijeni vojnici u povlačenju po sporazumima, u kojima je učestvovala i međunarodna zajednica ili vojne misije, da ti slučajevi, ti krivci u tim takođe teškim zločinima koji su učinjeni prema srpskom narodu, prema mladim srpskim vojnicima, nikada u Bosni i Hercegovini a ni van BiH, da podsetim na slučaj Ejupa Ganića itd., nikada nisu procesuirani?

Da li mi imamo manje i više vredne žrtve u građanskom ratu koji je, po meni, izazvan više spolja nego iznutra, jer nije teško zavaditi balkanske narode ali za to uvek treba činilac spolja? Da li je čak tačno da i u Podrinju ne možete na prste nabrojati...? Mislim da niko nije kažnjen oko Srebrenice za 3.267 osoba, da niko nikada nije odgovarao za odsečene glave koje su oni Mehmedovići nosili po Srebrenici, da niko nikada nije kažnjen za zločine u Podrinju, a radi se o hiljadama srpskih žrtava. Pri tome, žao mi je što moram žrtve nacionalno da prebrojavam, to ne činim ja, to je uradila međunarodna zajednica, pravosuđe u BiH. Dakle, zločin nad Srbima i nije neki zločin. Da li je čak tačno da su protagonisti tog zločina slavljani kao heroji u BiH? Ne samo da nisu kažnjeni, nego su ih Bošnjaci, a i neki naši, slavili kao heroje.

Ovo je majica na srpskom glumcu, majica sa likom Jove Divljaka, učesnika u zločinu nad srpskim vojnicima u „Dobrovoljačkoj“ koji su se povlačili po dogovoru i sporazumu, koji su imali ne samo dve vojske, već je bio i Unprofor, ili kako se ta međunarodna misija zvala. Da li je ovo tačno što ja pitam?

Još jednom moram da kažem da žalim nad svim žrtvama, čak više nad onima od srpske ruke. Ali takođe bih voleo da jednom neko u Skupštini BiH na

ovaj isti način izrazi žaljenje nad zločinima koji su se nedvosmisleno desili a nisu kažnjeni. Žrtve imaju pravo na jednakost, imaju pravo na pravdu da počinio zločin, ma iz kog naroda su bili, budu kažnjeni na isti način.

Moje sledeće pitanje je vezano za izbore u Lučanima. Da li je Boško Obradović svoj optimizam bazirao na procenama Đorđa Vukadinovića? Ako je on ispitivao ko će pobediti u Lučanima, ja onda verujem da su oni već pobedili sa 105%. On obično to pomnoži jedno 10 puta, koliko se sećam. A u takvoj situaciji, žao mi je, kolege iz SNS-a, vi niste prešli cenzus.

S tim u vezi pitam organe Vlade Republike Srbije, Ministarstvo finansija ili onog ko kontroliše „Lutriju Srbije“ – da li je tačno da je jedne godine za vreme vladavine stranke bivšeg režima „Lutrija Srbije“ bila u godišnjem, minusu? Da li je tačno da je iz „Lutrije Srbije“ za istraživanje „Nova srpska politička misao“ Đorđa Vukadinovića dobila 2.400.000 dinara, za istraživanje, čini mi se, da li ste zadovoljni svojim životom?

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Boban Birmančević.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani građani Srbije, svoja pitanja uputiću Ministarstvu unutrašnjih poslova, ministarki pravde i Javnom tužilaštvu.

Prvo pitanje postavljam, a jako je bitno i značajno za sve građane Srbije, a vezano je za pretnje koje su upućene predsedniku Republike Srbije i premijerki Republike Srbije. Takav akt jednostavno zasluhuje procesuiranje i zasluhuje da građani znaju zašto i kako i pod kojim uslovima je nekom dozvoljeno da preti vešanjem u Beogradu na Terazijama predsedniku Republike Srbije, predsedniku koji je dobio podršku svojih građana i koji se nalazi na toj funkciji upravo zahvaljujući svojim građanima.

Drugo pitanje postavljam takođe Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu pravde i Tužilaštvu, a vezano je za Željka Veselinovića i pretnje silovanjem premijerke, pretnje koje su svima poznate i iza kojih stoji ne samo Željko Veselinović nego upravo i njihov savez i prvi pomenuti u prvom pitanju takođe je član tog saveza. Očekujemo da država odradi svoj posao i da oni koji prete silovanjem premijerke budu nagrađeni u skladu sa zakonom.

Treće pitanje takođe MUP-u, Ministarstvu pravde, ali i Tužilaštvu, vezano za gradonačelnika grada Šapca Nebojšu Zelenovića, takođe jednog od osnivača Saveza za Srbiju. U tom savezu nema nikog ko ne preti, ne ucenjuje, ne kupuje glasove i ne obmanjuje građane. Pitanje vezano za gradonačelnika Šapca je, pre svega, pitanje za 72 stana koji su, jednostavno, po nalazu DRI nestali i koji postoje u Šapcu. Kome su podeljeni, kako su podeljeni i ko je imao pravo da 72 stana podeli, a da u budžetu nema niti jednog dinara prihoda od ta 72 stana, neka ispituju državni organi.

Prema istom gradonačelniku upućeno je i sledeće pitanje, a vezano je za pet miliona evra. Žalba Višem sudu na presudu Osnovnog suda upućena je još pre dva meseca i još uvek nije dobila odgovor. Građani Srbije i građani Šapca očekuju odgovor – gde je i kada će biti odgovoreno koliko je i ko je u pravu za zloupotrebu od pet miliona evra? Pitanje direktno Tužilaštvu i MUP-u – zašto i kada će biti procesuirani oni koji su tih pet miliona evra zajedno sa Nebojšom Zelenovićem potrošili, a poznato je svima da su javne nabavke sprovedene bez bilo kakvog papira, bez bilo kakve dokumentacije, da su milionski iznosi prebacivani na račune privatnih firmi? Kada će MUP utvrditi koje su te firme i ko je potrošio ta sredstva?

Sledeće pitanje je takođe vezano za jednog od osnivača Saveza za Srbiju, koji je od 2016. godine kupovao glasove. U pitanju je Nebojša Zelenović, gradonačelnik koji je kupovao glasove za lokalne i republičke izbore 2016. godine. Njegov aktivista Veselinović je to priznao u Osnovnom javnom tužilaštvu. Moje pitanje je – kada će biti procesuiran nalogodavac a to je Nebojša Zelenović? Onaj ko kupuje glasove, mora za to da odgovara.

Sledeće pitanje je upućeno Ministarstvu finansija, a pitanje je vezano takođe za budžet grada Šapca. Od 2016. godine niti jedno zaposleno lice u gradskoj upravi i javnim preduzećima grada Šapca nije zaposleno u skladu sa zakonskim procedurama. Niti jedno jedino lice nije zaposleno u skladu sa zakonom. Zaposleni su samo oni koji su doneli 50 ili 100 sigurnih glasova za Nebojšu Zelenovića. To je, takođe, predmet koji mora ugledati svetlost dana i koji mora dobiti odgovor.

Za 100 sigurnih glasova dobijao se posao na neodređeno vreme, za 50 sigurnih glasova za Nebojšu Zelenovića i Dušana Petrovića na određeno vreme, pri čemu niti jedno jedino zapošljavanje u 2016. godini nije bilo u skladu sa zakonom. Očekujem od Ministarstva finansija odgovor koliki su to iznosi i kada će oni koji su dali nalog za zapošljavanje koje nije bio u skladu sa zakonom biti za to i kažnjeni.

Za kraj pitanje – kada će gradonačelnik Zelenović odgovarati za pretnje odbornicima i medijima koji ne misle isto kao Nebojša Zelenović i Savez za Srbiju? Kada će Savez za Srbiju jednostavno biti procesuiran u skladu sa svim pretnjama, učenama i lažima koje izgovaraju otkako su se osnovali?

PREDSEDAVAJUĆI: Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Duško Tarbuk, dr Žarko Obradović, Đorđe Milićević i Gordana Čomić.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – **PREDLOG ZAKONA O GRAĐEVINSKIM PROIZVODIMA** (nastavak pretresa u pojedinostima).

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su povodom pretresa u pojedinostima o 1. tački dnevnog reda, Predlogu

zakona o građevinskim proizvodima, pozvani da sednici prisustvuju prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednik Vlade i ministar građevinarstva, saobraćaj i infrastrukture, Aleksandra Damjanović, Miodrag Poledica, Imre Kern i Zoran Lakićević, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, Jovanka Atanacković, Đorđe Milić i Zoran Ilić, pomoćnici ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, i Božana Lukić, samostalni savetnik u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Nikola Jolović.

Kolega Joloviću, izvolite.

NIKOLA JOLOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima, u članu 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima dodaje se stav 2. koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na ravnomerni razvoj.

Predloženi amandman ima za cilj da naglasak na ravnomerni razvoj, jer put Srbije ka pridruživanju Evropskoj uniji podrazumeva, pored mnogih drugih reformskih procedura, i pripremu za prilike i zahteve konkurentnog zajedničkog tržišta i ovo zahteva veliku posvećenost kvalitetu proizvoda i usluga.

Uspostavljanje nacionalnog sistema infrastrukture i kvaliteta ima višestruki cilj. Pre svega, predstavlja preduslov slobodnog protoka robe i otklanjanja tehničkih barijera u trgovini, a glavni je pokazatelj plasiranja bezbednog proizvoda na tržište i predstavlja strukturu koja ima direktan uticaj na inovacije i konkurentnost i preduslov je za pristup međunarodnim tržištima i pokazatelj je mere u kojoj su potrošači zaštićeni, a podrška je ekonomskom razvoju uopšte.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, koleginice.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, u Nišu je ove godine održan poslovni forum „Srbija–Bugarska“, na kome je bila prisutna i potpredsednica Vlade i koja je iskoristila priliku da pozove bugarske kompanije da učestvuju u infrastrukturnim projektima u Srbiji i da zajedno sa

kompanijama iz Srbije rade na modernizaciji pruge Niš–Dimitrovgrad i auto-putu Niš–Pristina.

Vlade Srbije i Bugarske će se truditi da unaprede saradnju i da spoljnotrgovinsku razmenu dovedu čak na tri i po milijarde evra. Po uspešnosti saradnje mi možemo da budemo primer zemljama u regionu. Naravno, auto-put Niš–Merdare–Pristina je dobra prilika za saradnju. Za Srbiju i Bugarsku važni su infrastrukturni projekti, završetak Istočnog kraka Koridora 10, gasovod Niš–Dimitrovgrad, kao i modernizacija pruge Niš–Dimitrovgrad.

Na tom poslovnom forumu bilo je oko 90 preduzeća iz Srbije i oko 40 kompanija iz Bugarske. Ovo je konkretan primer međunarodne saradnje naše zemlje sa zemljama u okruženju. Tako nastaju međunarodni sporazumi koji Srbiju čine modernijom, uređenijom i naprednijom u smislu ispunjavanja visokih standarda.

Iz oblasti Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture dosada je realizovano oko 30 međunarodnih sporazuma koji za rezultat imaju ozbiljan razvoj infrastrukture kod nas.

Ovaj predlog zakona upravo će u oblasti građevinskih proizvoda uticati na to da naša zemlja može da ispuni svetske standarde i po pitanju kvaliteta, ali to će uticati i na konkurentnost, odnosno podići će konkurentnost domaćih proizvoda na stranim tržištima. Na taj način će i privreda u oblasti građevinarstva dostići visok stepen razvoja. Prema tome, donošenje ovog zakona je nužno, jer će se rešiti mnoga pitanja iz ove oblasti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Kolega Martinoviću, izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, uvažena gospodo Mihajlović, vaše ministarstvo je dalo značajan doprinos ekonomskom razvoju Republike Srbije po više osnova. Pre svega, broj izdatih građevinskih dozvola od uvođenja elektronskog sistema se uvećao za skoro 142%. Republika Srbija je 2014. godine bila 182. država na svetu po broju izdatih građevinskih dozvola, a u 2018. godini smo postali država koja je po Duing biznis listi Svetske banke 10. država na svetu po broju izdatih građevinskih dozvola. Mislim da to samo po sebi govori koliko vam je pošlo za rukom, naravno, zajedno sa vašim kolegama iz Vlade i u saradnji sa predsednikom Republike Aleksandrom Vučićem, da oživite građevinsku industriju u Srbiji, da uposlite našu građevinsku operativu i da na taj način doprinesete jednom sveukupnom ekonomskom razvoju Republike Srbije.

Vaše ministarstvo je, naravno, imalo važnu ulogu i u privlačenju investicija. Ja želim posebno da naglasim da su u poslednje četiri godine zabeležene investicije u pojedinim opštinama u kojima niko od državnih

funkcionera nije bio još od Titovog vremena, poput Krupnja, poput Vladičinog Hana, Lebana, Žitorađe. To su sve sada opštine u kojima su otvorene nove fabrike, novi pogoni, nove kompanije, u kojima ljudi rade i u kojima mogu da od svojih plata izdržavaju sebe i članove svojih porodica.

Ono što je, takođe, važno da se naglasi, a ne bi bilo moguće bez reformi koje je sprovelo vaše ministarstvo, jeste i činjenica je Srbija u poslednje četiri godine uspela da privuče najviše direktnih stranih investicija od svih država u regionu i po tome smo apsolutni lider u regionu zapadnog Balkana. U poslednje četiri godine u Srbiji je otvoreno blizu stotinu novih fabrika. Treći smo u Evropi po rastu BDP-a, a treću godinu zaredom beležimo suficit u budžetu.

To su izvanredni rezultati. To govori da je Srbija na dobrom putu i da Vlada Republike Srbije, da vaše ministarstvo, da predsednik Republike Srbije vode mudru i odgovornu politiku, koja vodi računa apsolutno o svakom delu teritorije Republike Srbije.

Kasnije ću u svojim izlaganjima da istaknem koliko je investicija otišlo na Kosovo i Metohiju kao sastavni deo Republike Srbije. Mislim da ćemo tako na najefektniji mogući način da demantujemo one koji pokušavaju vama lično i Vladi Republike Srbije da spočitavaju da ste uradili nešto što je na štetu države Srbije kada je u pitanju KiM.

Ono što želim na kraju ovog današnjeg izlaganja da kažem jeste da ćete imati podršku za sve zakone koje ste predložili. Mislim da su ti zakoni još jedan korak napred u reformi oblasti urbanizma, građevinarstva i prostornog planiranja.

Što se tiče ovih malicioznih komentara na račun Aleksandra Vučića, mi smo o tome juče pričali. Aleksandar Vučić se sa najvećim poštovanjem odnosi prema ženama. Rekao je i zamolio je turskog investitora u Kraljevu i zahvalio mu se što će u Kraljevu biti zaposleno 2.500 građana Kraljeva i okoline. Dakle, 2.500 građana. To uopšte nije mala brojka ako imamo u vidu činjenicu da je Kraljevo ekonomski potpuno devastiran grad u periodu od 2008. do 2012. godine, a i pre toga je bio. Zahvalio se turskom investitoru što će da zaposli ne samo mlade žene od 20–25 godina, nego i one žene koje, prema svim statistikama je to pokazano, teže nalaze posao.

Dakle, Aleksandar Vučić se nije, kako je rekla jedna koleginica, polumangupski i šeretski obratio predsedniku upravnog odbora turske kompanije, nego je istakao ono što cela Srbija zna, samo oni to neće da priznaju, a to je da je veoma teško danas u Srbiji za ženu naći posao ako ima između 40 i 50 godina. Zašto? Pa zato što svi traže relativno mladu radnu snagu. Teško je zaposliti i muškarce od 50–55 godina. Isto tako, teško je zaposliti i ženu. Ovaj turski investitor je preuzeo obavezu da zaposli, i sam je izjavio da će da zaposli i žene koje su u starosti između 40 i 50 godina. I Aleksandar Vučić mu se samo na tome zahvalio.

Posle toga, u nedostatku drugih argumenata, šta je usledilo? Ja sam to čitao juče po društvenim mrežama. Salva najgorih mogućih uvreda na račun Aleksandra Vučića, Srpske napredne stranke i svih nas koji ga podržavamo. Te je bitanga, te je čovek koji mrzi žene, te je sišao sa navijačke šipke, te je pušten iz kaveza. Pitaj boga šta sve nisu napisali za čoveka koji je omogućio da u Kraljevo dođe jedna investicija u vrednosti od 35 miliona evra i da se u Kraljevu zaposli 2.500 ljudi. I to samo pokazuje šta oni umeju da rade. Umeju da mrze, umeju da vređaju i ono što su pokazali, to je da u vreme svoje vlasti umeju da se bogate, a da građane Srbije ostavljaju bez radnih mesta.

Vi ste, gospođo Mihajlović, zajedno sa Vladom Republike Srbije i Aleksandrom Vučićem pokazali da Srbija može da se vodi na jedan potpuno drugačiji način, da može da se vodi računa o svim delovima Republike Srbije uključujući i KiM, a da posebno treba ulagati u one opštine koje su krajnje nerazvijene, kao što su one koje sam maločas nabrojao, u kojima niko od državnih rukovodilaca decenijama nije bio.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Moram da priznam da kada smo juče slušali šta se sve pisalo protiv Vlade, pre svega protiv predsednika zbog toga što se otvara, odnosno postavlja kamen-temeljac za novu kompaniju gde će biti zaposlene, odnosno otvara se nova kompanija gde će biti zaposlene pre svega žene i to u onom dobu, životnom dobu kada nije baš jednostavno doći do posla i to žene odlično znaju, moram da priznam da prvo nisam verovala, a drugo, mislim da je to stvarno šizofreno od onih koji to rade.

Dakle, zaista jeste za svaku osudu takvo ponašanje, ali ja mislim da to govori pre svega o onima koji se tako ponašaju i tako pišu, jer nisu samo u pitanju, to nisu nikakve kritike, dakle, to su, pre svega vrlo ružne reči izgovorene protiv onih koji donose posao. I mislim da to zaista svi treba da osudimo i čak mislim da stranke koje stoje iza toga treba da osude takvo ponašanje i takav govor mržnje, pogotovo kada govorimo o ženama koje jesu mnogo manje zaposlene nego muškarci i za koje nije jednostavno naći posao i stvoriti uslove da se pojave u društvenom, političkom i ekonomskom životu Srbije. Tako da sam prosto morala, takođe, i ja da reagujem.

A ono što ste vi rekli, mislim da je, takođe, važno, govoreći o ovom zakonu, pomenuli ste, između ostalog, izdavanje građevinskih dozvola. Često se čuje od opozicionih poslanika u Parlamentu kako se ništa nije uradilo u oblasti izdavanja građevinskih dozvola, ali ja mislim da, tražila sam ovaj grafikon, on sve govori i volela bih da se vidi. Dakle, ovde vidite, prvo, 2008. godinu, gde smo bili 149, pa, na primer, 184, pa 186. A pogledajte, ovde smo 10. u svetu. To nije samo odraz promene u građevinarstvu. To je odraz promena u kompletnoj privredi, dakle, i novih fabrika, i fiskalne konsolidacije. Sve

zajedno nam je dalo mogućnost da možemo da budemo vodeći na svim svetskim listama. Prema tome, koliko god pričali protiv i Vlade i predsednika, mislim da su važni podaci i ono što građani vide.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Pekarski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Maja Mačužić Puzić.

Izvolite, koleginice.

MAJA MAČUŽIĆ PUZIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovana gospodo ministarko, kolege narodni poslanici, poštovani građani, podnela sam ovaj amandman kako bih ovu zakonsku odredbu preciznije definisala, a sve u želji da ukažem na uticaj ovog zakona na unapređenje međunarodne saradnje.

Zakonom o građevinskim proizvodima uspostavlja se nacionalni sistem kvaliteta građevinskih proizvoda koji će predstavljati osnov slobodnog protoka robe na međunarodnom tržištu, kao i otklanjanja brojnih tehničkih barijera u međunarodnoj trgovini. Očekujem da će nam ovaj zakon pomoći da uspostavimo najviše standarde u oblasti građevinarstva po ugledu na najrazvijenije zemlje sveta.

Donošenje ovog zakona samo će biti još jedna od brojnih aktivnosti Vlade kojom se Srbija krupnim koracima približava najuspešnijim zemljama sveta.

Volela bih da mogu da kažem da je 2010, 2011, 2012. godine u Srbiji građevinska operativa bila moćna, izvezno orijentisana ali, nažalost, to ne mogu. Kraljevački građevinski giganti poput „Kablara“ i „Keramike“ decenijama su pre toga gradili i radili širom sveta, počevši od Evrope, preko Libije, Iraka, Irana, i širom Azije i Afrike, ali u ovom trenutku oni su, poput brojnih drugih građevinskih preduzeća, propali, kao i čitava ekonomija naše Srbije.

Srbija je te 2010, 2011, 2012. godine bila na korak do ambisa. Danas je Srbija zemlja gradilišta i nikada se u skorijoj istoriji Srbije nije gradilo više puteva, fabrika, zdravstvenih objekata, škola, dečijih igrališta. Građevinska operativa polako staje na noge i nadam se da će uskoro, zahvaljujući i ovom zakonu, lakše i brže izaći na međunarodno tržište, kada je ono mnogo otvorenije za sve firme koje dolaze iz Srbije.

Danas je Srbija zahvaljujući predsedniku Aleksandru Vučiću, koji je preuzeo odgovornost i doneo teške odluke, ugledna, poštovana i dobrodošla svuda u svetu i mi iz SNS-a smo posebno ponosni na to. Njegovim ličnim odnosima i diplomatskim naporima Srbija dobija na značaju i menja se politika prema našoj državi. Njegovim ličnim angažovanjem u Kraljevu su otvorene dve nove fabrike, „Leoni“ i „Taj grupa“. Te fabrike će u narednom periodu zaposliti

preko pet hiljada ljudi, preko pet hiljada građana i građanki i hvala mu za to. Hvala mu i za to što će na taj način dobiti priliku da rade i oni građani preko 40 i 50 godina. Kad kažem građani, posebno mislim na građanke, jer su one u ovom trenutku tzv. teško zapošljiva kategorija stanovništva.

Bez obzira na to što opozicija pokušava to poslednjih dana da svojim spinovanjem omalovaži, ja sam sigurna da kod građana i kod građanki to neće umanjiti ni najmanje značaj otvaranja tako velike dve investicije za potpuno devastiran grad kakav je bio Kraljevo 2012. godine. Hvala mu i u ime svih Kraljevcana, posebno što im je omogućio bolji život. Odgovorna ekonomska politika, politika mira, stabilnosti i saradnje sa svim zemljama sveta, a posebno sa zemljama Evropske unije, Kinom, Ruskom Federacijom, Amerikom, koju poslednjih godina vodi SNS na čelu sa Aleksandrom Vučićem, Srbiju je učinila uglednom zemljom u svetu.

Sigurna sam da će zakon koji je na dnevnom redu još više olakšati srpskoj građevinskoj industriji međunarodnu trgovinu, čime će se još više unaprediti međunarodna saradnja. Upravo iz tog razloga sam i podnela ovaj amandman. Ovo zaista jeste izuzetno važan zakon koji će svakako uticati i na privredu i na međunarodni položaj Srbije uprkos osporavanju pojedinih predstavnika opozicije, posebno mislim na evroskeptike.

Vrlo je važno što će se ovim zakonom urediti jedan sistem koji će biti uporediv u međunarodnom sistemu kontrole građevinskog materijala. Zato, poštovana gospođo ministarko, Vlada Srbije ima punu podršku Poslaničke grupe SNS u nastojanjima da upodobite zakonsku regulativu sa međunarodnim standardima, kako bi se omogućio nesmetan rast i razvoj života u Srbiji i bolji život naših građana.

Još jedno moram da podvučem. Takozvana opozicija ovog parlamenta ne može i nikada neće uspeti svojim spinovanjem da utiče na svest građana i da zaborave šta su oni radili pre te 2012. godine, a šta je Srbija danas 2018. godine, zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci na čelu sa Aleksandrom Vučićem. Ja pozivam svoje kolege da glasaju za moj amandman, a svakako ćemo dati podršku i ostalim vašim zakonima.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanika Nenad Mitrović.

Izvolite, kolega Mitroviću.

NENAD MITROVIĆ: Gospodine predsedavajući, poštovana ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ja sam na osnovu Poslovnika o radu Narodne skupštine podneo amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima.

Moram da napomenem da je ovo potpuno nov predlog zakona kojim se uređuju uslovi za stavljanje na tržište i činjenje dostupnim na tržištu građevinskih proizvoda. U članu 1. Predloga zakona predviđa se sačinjavanje

deklaracije o performansama i stavljanje znaka usaglašenosti na građevinske proizvode. Obaveza privrednih subjekata su tehnički propisi za građevinske proizvode i srpske tehničke specifične specifikacije, kao i pojednostavljeni postupci.

Najvažniji razlog za donošenje Predloga zakona o građevinskim proizvodima je potreba da se opštim propisom uredi stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, što dosada nije bilo urađeno.

Drugi bitan razlog za donošenje ovog zakona je ispunjavanje obaveza i usklađivanje domaćeg zakonodavstva sa propisima Evropske unije iz pregovaračkog Poglavlja 1– sloboda kretanja robe. Uzimajući u obzir da se propisi EU u ovoj oblasti redovno menjaju i dopunjuju, put Republike Srbije ka pridruživanju EU podrazumeva, pored mnogih drugih reformskih procesa, i pripremu za prilike i zahteve konkurentnog zajedničkog tržišta.

Poštovana ministarko, hoću da izrazim zahvalnost što je najveći deo deonice Srpska kuća – Levosoje na Koridoru 10 pušten za saobraćaj i time se polako privodi kraju izgradnja ove deonice koja će puno značiti za ekonomski razvoj opština Bujanovac i Preševo, a time se i obećanja koja su dali Vlada Srbije i predsednik Republike Aleksandar Vučić ispunjavaju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mitroviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Slaviša Bulatović.

Izvolite, kolega Bulatoviću.

SLAVIŠA BULATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade, poštovane kolege, na Predlog zakona o građevinskim proizvodima podnosim amandman na član 1 u smislu da se doda novi stav koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na porast investicija u privredi.

Činjenica je da Vlada Srbije danas znatno više odvaja za jug Srbije. Zahvaljujući politici Srpske napredne stranke i njenog predsednika Aleksandra Vučića, Vranje i Pčinjski okrug nikada nisu imali veću podršku države uopšte. Možda je najbolji dokaz te podrške i očuvana proizvodnja u kompanijama „Simp“ i „Jumko“, gde danas radi preko 4.000 radnika. Naime, 2014. godine, pre dolaska Aleksandra Vučića na mesto predsednika Vlade, radnici „Jumka“ su bili u štrajku, na auto-putu, bez posla, bez zarada i bez nade.

Danas je situacija mnogo bolja. „Jumko“ ima ugovorene poslove do kraja ove godine i do kraja naredne 2019. godine. Proizvodi za vojne i policijske sisteme Italije, Finske, Nemačke i drugih zemalja. „Jumko“ je, takođe, otvorio i nove pogone u Bujanovcu, Crnoj Travi i Despotovcu, a u planu je otvaranje pogona u Prokuplju i još nekim mestima. Pored toga, premijerka je ove godine u Vranju otvorila pogon balistike koji predstavlja veliku razvojnu šansu za „Jumko“, i u čije je otvaranje Ministarstvo privrede uložilo preko pola miliona evra. U međuvremenu je Ministarstvo odbrane usvojilo program zaštitne

balističke opreme i „Jumko“ polako postaje deo odbrambenog sistema naše države.

S druge strane, u „Simpu“ radi oko 2.300 radnika i to u njegovim fabrikama u Vranju, Bujanovcu, Preševu i Surdulici, a u toku su i pripreme za rekonstrukciju i remont opreme u fabrici u Zubinom Potoku, gde bi trebalo da bude zaposleno još oko stotinak radnika. Sve su ovo dokazi da je danas bez ove dve kompanije nezamisliv razvoj Vranja i juga Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Boban Birmančević.

Izvolite, kolega Birmančeviću.

BOBAN BIRMANČEVIĆ: Hvala, poštovani predsedavajući. Poštovani građani, poštovane kolege narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, zakon o građevinskim materijalima, kao jedan u setu zakona vezanih za građevinarstvo, odnosno za planiranje i izgradnju u Srbiji, svakako će popraviti i u određenom procentu povećati konkurentnost i situaciju u tom sektoru. Sve ono što je potrebno za položaj Srbije na mapi Evrope i mapi sveta, vezano za ovo ministarstvo, u ovom trenutku će biti preduzeto.

Počecu svoje izlaganje informacijom koju moram ponoviti. Jako je značajna i treba je ponavljati, da smo sa mesta ne kome smo bili pre samo dve-tri godine, sa 186. mesta, ponavljam sa 186. mesta na današnji dan 2018. godine došli na 10. mesto po broju izdatih građevinskih dozvola. To je informacija koja je svakom ko realno posmatra Srbiju i želi dobro ovoj Srbiji dovoljna da prepozna i kao potvrdu da ova Srbija ide pravim putem i da ova vlada i ova Srbija imaju budućnost.

Ono što je jako bitno, standardi koji će biti usvojeni u ovom zakonu će upravo otvoriti vrata svim firmama koje žele da učestvuju i da budu konkurentne, bez obzira na to da li su domaće ili strane. Ono što u skladu sa tim imamo jeste 36.000 gradilišta na današnji dan. Sa druge strane je informacija koja potvrđuje da se te građevinske dozvole i realizuju i da se projekti rade i grade, a 36.000 gradilišta, možete da zamislite koliko je tu zaposlenih preduzeća, uglavnom su to domaća preduzeća, i koliki je to broj zaposlenih radnika, a kako sama građevina i postignuti rezultati utiču na sam nacionalni dohodak, može se veoma lako izračunati.

Kapitalne investicije koje su, između ostalog, svakako deo ovog ministarstva i koje su u osnovi i inicirane i završavaju i počinju u ovom ministarstvu, jesu investicije o kojima u prošlosti, dok je žuto preduzeće upravljalo Republikom Srbijom, jednostavno nisu ni razmišljali. Jedino što su kapitalno uradili, kapitalno su upropastili i privredu i poljoprivredu, infrastrukturu, zdravstvo, vojsku, da ne nabrajam. Sve što su mogli, oni su upropastili. Oni nisu ni znali šta su kapitalne investicije, a auto-putevi, klinički

centri, vrtići, škole i sve ono što se radi na današnji dan potvrđuje da su ovo ministarstvo, ova Vlada i predsednik Republike Srbije na pravom putu.

Dolazim i Šapca i ono što je konačno jako bitno za građane Šapca, ali i građane cele zapadne Srbije, to je da će konačno neko, od Drugog svetskog rata naovamo, krenuti sa izgradnjom auto-puta od Rume do Šapca, pa od Šapca do Loznice i potvrditi da sve ono što ova vlada obeća, ona i uradi, a obećanje da će konačno Šabac imati auto-put će biti sprovedeno u delo. Ne samo Šabac, takođe i auto-put od Novog Sada do Rume koji će produžiti do Šapca koji će umnogome celu zapadnu Srbiju približiti ne samo drugim delovima Srbije, nego celoj Evropi.

Završiću ponovo informacijom da smo sa 186. mesta po broju izdatih građevinskih dozvola od pre nekoliko godina, na današnji dan na 10. mestu na svetu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednica Vlade Republike Srbije.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Dragi poslanice, hvala što ste pomenuli vrlo važan ne samo auto-put, nego i brzu saobraćajnicu. Mi smo obećali i završetak Koridora 10. Dakle, do kraja ove godine ćemo automobilima svakako ići od severa do juga Istočnim i Zapadnim krakom. Zatim, na Koridoru 11, od Obrenovca do Preljine, takođe, rekli smo da ćemo delom završiti projektno-tehničku dokumentaciju upravo za auto-put od Rume do Šapca, i od Šapca do Loznice brzu saobraćajnicu.

Mislimo da je to izuzetno važno. Srbija mora da bude premrežena i auto-putevima i brzim saobraćajnicama i u tom smislu i radimo. Naravno, ima i onih koji su u opoziciji, koji smatraju da nama auto-putevi ne trebaju, što je potpuni nonsens, ali bez obzira na njihovo mišljenje, mi ćemo puteve i te kako graditi.

Znači, sledeće godine, dakle, mi radimo na projektno-tehničkoj dokumentaciji. Ono što se može očekivati, to su razgovori o načinu kako ćemo finansirati auto-put od Šapca do Rume, odnosno brzu saobraćajnicu od Šapca do Loznice. U razgovorima smo, između ostalog i sa državom Azerbejdžan, i ne samo sa njihovim kompanijama, nego pre svega sa državom i očekujemo da sledeće godine imamo u našem budžetu i garancije za taj put, što je automatski sigurnost da ćemo početi gradnju. Naš plan jeste da negde u drugoj polovini sledeće godine mogu da počnu radovi bar na jednom delu. Mi očekujemo da bi to mogao da bude deo upravo od Šapca ka Loznici. Tako da hvala vam što ste pomenuli. Ovo je važno za građane Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Tijana Davidovac.

Izvolite.

TIJANA DAVIDOVAC: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Republike Srbije, građevinarstvo, kao jedna od najznačajnijih privrednih grana u našoj ekonomiji, značajno doprinosi rastu BDP-a, što ukazuje i činjenica da je Srbija treća u Evropi po rastu BDP-a koji iznosi 4,9%.

Važan doprinos ovom rezultatu dali su, pre svega, rast broja izdatih građevinskih dozvola, broj gradilišta, kao i ubrzana realizacija velikih infrastrukturnih projekata. Pre četiri godine Srbija je bila na drugom mestu otpozadi u izdavanju građevinskih dozvola, koje su se u proseku čekale sedam do osam godina. Danas je deseta u svetu po brzini i danas se u proseku čeka manje od sedam dana.

Otkada je uveden elektronski sistem izdavanja građevinskih dozvola, broj izdatih dozvola se povećao za 142%. U septembru tekuće godine imali smo preko 33.000 gradilišta, dok je 2012. godine bilo ispod 500 gradilišta na teritoriji Republike Srbije.

Takođe, treba istaći da od ukupno 190 zemlja koje se nalaze na listi Svetske banke o lakoći poslovanja, Duing biznis listi, Srbija je ove godine zauzela 43. poziciju. Ovaj rezultat pokazuje konkretne rezultate odgovornog i posvećenog rada Vlade Republike Srbije, ali pre svega predsednika Aleksandra Vučića, jer su brojne reforme koje su sprovedene u proteklom periodu doprinele stabilizaciji javnih finansija, smanjenju nezaposlenosti ispod 12% otvaranjem novih radnih mesta, jer otvoreno je oko 100 novih fabrika.

Zatim, treba istaći da Srbija nikada nije imala veći ugled u svetu, što je doprinelo i činjenici da je u poslednje četiri godine Srbija lider u privlačenju direktnih stranih investicija na Balkanu.

U danu za glasanje Poslanička grupa SNS će podržati predloženi set zakona. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodna poslanica dr Ljubica Mrdaković Todorović.

Izvolite.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana ministarko, gospođo Mihajlović sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege, kada govorimo o sveukupnom razvoju Republike Srbije i kada govorimo o porastu ulaganju u privredu, ja moram da istaknem neke činjenice, a to je da smo pre nekoliko godina bili svedoci uništene ekonomije i privrede, prazne državne kase i velike stope nezaposlenosti.

Međutim, dolaskom SNS-a na vlast, odgovornom, odlučnom i istrajnom politikom koju sprovode predsednik države gospodin Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije za samo nekoliko godina naša ekonomija se transformisala i počela je da raste. Tako da su činjenice da imamo nisku inflaciju, fiskalni deficit

je eliminisan, opada javni dug, bankarski sistem je stabilan, a zaposlenost raste. Došlo je do ubrzanja privrednih aktivnosti, što će omogućiti dalji nastavak reformi i povećanje proizvodnih aktivnosti.

Prema podacima Republičkog zavoda za statistiku, privreda aktivnost Srbije merena stopom realnog rasta BDP-a u drugom kvartalu 2018. godine, u odnosu na isti period u 2017. godini, iznosi 4,8%. Najznačajnije stope rasta su ostvarene u sektoru građevinarstva – 22,9%, u sektoru poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede 14,8% i u sektoru informisanja i komunikacije 5,9%.

U 2017. godini je ostvaren suficit konsolidovanog budžeta u iznosu 1,2% BDP-a. Prvi put u poslednjih deset godina, prema podacima Ministarstva finansija, u periodu od januara do jula 2018. godine, ostvaren je suficit u državnoj kasi od 49,1 milijardu dinara. Javni dug je u 2017. godini opao za 10% i tokom sedam meseci u 2018. godini, pa je na kraju jula 2018. godine iznosio 59,6% BDP-a, tj. našao se ispod mastrihtskog kriterijuma od 60%.

Ukupna industrijska proizvodnja je povećana za 2,7% u periodu od januara do avgusta 2018. godine u odnosu na isti period u 2017. godini. Stopa zaposlenosti populacije iznosi 48,6%, a stopa nezaposlenosti 11,9%. Naravno, mi se na tome nećemo zaustaviti, a dokaz toga je svakodnevno otvaranje novih fabrika širom Srbije i nova radna mesta.

Kao što znamo, a znaju i građani Republike Srbije, mi smo lideri u regionu u privlačenju stranih direktnih investicija, tako da 55% stranih direktnih investicija upravo završi u Srbiji. U prvih sedam meseci 2018. godine ostvaren je priliv od 1,4 milijarde evra, mislim na strane investicije.

Sve ovo dosada urađeno, a svi se moramo složiti, svidelo se to nekome ili ne, da je mnogo urađeno, nastaviće se, što će omogućiti i nastavak strukturnih reformi i povećanje proizvodne aktivnosti u izvozno orijentisanim privrednim delatnostima, tako da ćemo moći da nastavimo i sa daljim unapređivanjem ambijenta i uslova za još brži privredni razvoj Srbije. U tom kontekstu su i predloženi zakoni o kojima danas diskutujemo i u danu za glasanje ćemo mi iz Srpske napredne stranke podržati sve predloge zakona.

Još jedna informacija kada je u pitanju grad Niš. Broj nezaposlenih u Nišu u 2018. godini je za više od 30% manji u odnosu na 2014. godinu. Taj trend pada nezaposlenosti će se nastaviti i u budućnosti. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Stanislava Janošević. Izvolite.

STANISLAVA JANOŠEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, dragi sugrađani, imamo izuzetno bitan set zakona na dnevnom redu, zato što utiču na funkcionalnost građevinskog sistema.

Žao mi je što smo u toku jučerašnjeg dana, u toku rasprave u pojedinostima imali na neki način omalovažavanje diskusije, s obzirom na to da su se neki samo interesovali da li je direktan prenos u toku na RTS-u, i kada su shvatili da nije, napustili su salu. Mi smo nastavili sa radom i bićemo uporni vezano za diskusiju, vezano za donošenje planova koji će u budućem periodu uticati na razvoj Srbije.

Ono što govori u prilog tome jeste da je u prvoj polovni 2018. godine zabeležen privredni rast od 4,9%, što čini Srbiju veoma atraktivnom u smislu uspešne ekonomije. Šta je to što utiče na razvoj privrede? To su izvoz i investicije. Gde su zabeležene investicije? U Subotici, Novom Sadu, Zrenjaninu, Beogradu, Pančevu, Kruševcu, Kragujevcu, Nišu, bojim se da bih neki od centara i zaboravila.

Međutim, ono što je jako bitno i što je za svaku pohvalu jeste da utičete na razvoj ruralnih sredina kao što su Vladičin Han, Žitorađa, kao što je Lebane ili Krupanj. I ono nakon toga, kada se investira u neku od tako malih sredina, sledeći korak jeste da se spoje svi ti krajevi, jeste infrastruktura, na čemu vi svakodnevno radite.

Svedoci smo da je u poslednje četiri godine u Srbiji izgrađeno preko 200 kilometara auto-puteva, preko 200 kilometara državnih puteva, u šta uključujem, naravno, i put između Kaća i Zrenjanina. I, ono što nas očekuje u narednom periodu jeste dalji razvoj brze deonice između Zrenjanina i Borče, odnosno glavnog grada Republike Srbije, što će umnogome doprineti našem kraju, ne samo za civilni transport, već i za privrednike.

To je mnogo razloga i dovoljno razloga da podržim sve predloge zakona koji su na dnevnom redu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam na diskusiji i podršci vezanoj za predloge zakona.

Pomenuli ste, između ostalog, pitanje puta između Zrenjanina i Beograda. Želim da vas informišem da je pokrajinska Vlada raspisala javni poziv za izradu projektno-tehničke dokumentacije. Mislim da je već izabrano i ko će to raditi, upravo za put Beograd–Zrenjanin. Mislim da je to važno. Možemo očekivati da negde sredinom sledeće godine imamo završenu projektno-tehničku dokumentaciju i da zajedno sa pokrajinom radimo na onim drugim stvarima koje su važne za otpočinjanje projekta.

Pominjali ste povezivanje gradova. Ja mislim da je to uslov dobrog privrednog razvoja, uslov da nam dolaze investitori. To se pokazalo u prethodnih nekoliko godina. Kako smo završavali kilometre auto-puta, tako su

se zaista otvarale fabrike duž Koridora, a o tome govori, na kraju krajeva, i broj fabrika koje su otvorene, ali, isto tako i smanjenje nezaposlenosti.

Koliko je važno da budemo i tranzitni koridor, govori i podatak da, na primer, u poslednjih nekoliko godina broj automobila raste na Koridoru 10, dakle, onih koji prolaze Koridorom 10, pa smo imali 33 miliona automobila, na primer, 2010. godine, a procena je da će 2018. godine biti najmanje 55 miliona automobila. To je zbog toga što se saobraćaj kompletno vraća kroz Srbiju, a ne ide više preko Bugarske i Rumunije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jelena Mijatović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Jelena Mijatović.

JELENA MIJATOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom htela sam da istaknem značaj donošenja jednog potpuno novog zakona, koji će na poseban i jedinstven način urediti oblast građevine.

Reaktiviranjem srpske privrede, izgradnjom infrastrukture, ulaganjima u nacionalne projekte od značaja u Srbiji se već treću godinu zaredom kumulira suficit u budžetu.

Posebna privredna grana koja je doživela svoj preporod i procvat, a na dobro radnika i proizvođača, svakako jeste građevinska industrija.

Projekat veka, Beograd na vodi, predstavlja ostvarenje velikih snova, koji su mnogi osuđivali i u koje je malo ko verovao. Mi smo verovali. Verovali smo da trud i rad na kraju daju rezultate. I rezultati su vidljivi. Beograd se gradi, razvija i širi. Razvojni kapaciteti, kvalitetna oprema i građevinski materijali omogućiće da Beograd u arhitektonskom i infrastrukturnom smislu zablista punim sjajem.

U Srbiji nisu sve aktivnosti gradnje usmerene samo na Beograd. Veliki projekat Vlade Republike Srbije locira izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti u Vranju, u Nišu, u Novom Sadu. I upravo ovakvi poduhvati, veliki projekti državne stanogradnje, značajno će uticati na rast BDP-a.

Zato je donošenje zakona neophodno kako bi se pre svega uredilo stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, što dosada nije bilo urađeno, ali i kako bi se omogućio plasman proizvoda van granica Srbije. Takođe, ovim zakonom usaglašavaju se obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima Evropske unije.

S tim u vezi pozivam kolege narodne poslanike da u danu za glasanje podrže set zakona koji se nalazi na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Mijatović.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam što ćete podržati predloge zakona.

Pomenuli ste, između ostalog, stanove za službe bezbednosti. Mislim da je važno da građane dodatno informišemo ne samo o ovoj fazi koju zaista realizujemo, a to znači – mi smo raspisali javni poziv i očekujemo uskoro da dobijemo izvođače, naravno, za Niš i Vranje, 190 stanova u Nišu, 186 u Vranju. Ali nije to sve. Tu je Novi Sad sa 2.051 stanom, vrednost investicije 60 miliona evra. Zatim Beograd sa 1.000 stanova, vrednost je 29,8 miliona evra, Sremska Mitrovica sa 190 stanova, vrednost 5,6 miliona evra, Kragujevac sa 1.016 stanova, 30 miliona evra, Niš 71 milion evra i 2.400 stanova, Kraljevo 946 stanova, 28 miliona evra, Vranje 486 stanova i 14 miliona evra.

Ali to nije sve, zato što postoji zaista potreba na celoj teritoriji Srbije. Sledeća faza koju mi već sada spremamo jesu Zaječar – 119 stanova, Zrenjanin – 317 stanova, Kruševac – 361, Leskovac – 345 stanova, Smederevo – 179, Sombor – 185, Čačak – 442.

Dakle, to je jedan ogroman, veliki, važan projekat koji sprovodi Vlada Republike Srbije zajedno sa jedinicama lokalnih samouprava. To ne samo da će obezbediti da ljudi reše svoje stambena pitanja, već će, takođe, i te kako uticati na privredni rast, i te kako će uticati na domaće građevinske firme, dakle, i one koje će izvoditi radove, ali budući da ćemo nabavljati isključivo i samo domaće proizvode, to znači da će se koristiti domaći materijali. I zbog toga je, između ostalog, takođe značajan i važan ovaj zakon. Tako da, hvala vam na podršci.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ognjen Pantović.

Izvolite, kolega Pantoviću.

OGNJEN PANTOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, građevinarstvo je jedna od najvažnijih privrednih grana, jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne grane i socijalne kategorije. Svuda gde smo imali nove investicije, nove puteve, imali smo i nova radna mesta i pozitivno se uticalo na život građana.

Trenutno se u Srbiji rade mnogi veliki infrastrukturni projekti, a ja bih da pomenem i one koji pored ovih pozitivnih efekata spajaju i naš narod sa obe strane Drine. Naveo bih izgradnju mosta Bratunac–Ljubovija, gde je uloženo 13 miliona evra i evo, konačno je došlo do nekog dogovora da se taj most otvori, i pored nekih kočenja iz Sarajeva, koje smo imali prilike da vidimo.

Pomenuo bih takođe i jedan veliki projekat koji je najavljen, a to je izgradnja auto-puta ka Sarajevu. Ovaj auto-put bi se nastavio na auto-put do Požege i išao bi ka Kotromanu u dužini od 60 kilometara sa strane Srbije i vrednost investicije je negde oko 830 miliona evra. Takođe se nadam da će ovaj put dalje nastaviti trasom ka Rogatici, Palama i Sokolcu, tj. kroz Republiku Srpsku i dodatno pomoći da se i ovi nerazvijeni delovi Republike Srpske dodatno razviju.

Pozivam sve kolege da podrže predložene zakone, jer će u najboljoj meri uticati na razvoj naše zemlje. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Pantoviću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Zbog svih onih koji žive sa ove i one strane Drine most Ljubovija–Bratunac je od ogromnog značaja, a Vlada Republike Srbije je finansirala izgradnju mosta i završili smo ga zaista u dan kada je to bilo planirano.

Dugo se čekalo da Federacija Bosne i Hercegovine donese sve odluke koje je trebalo i usvoji razne sporazume. Ono što znamo jeste da su raspisani javni pozivi za izgradnju saobraćajnica, odnosno sa bosanske strane svega što je potrebno. Dogovorili su se i Republika Srpska i Federacija i verujem zaista da ćemo od sledeće godine, kako je planirano sa njihove strane, dakle, mi bismo voleli da to bude mnogo pre, ali ne zavisi od nas, da ćemo negde sredinom sledeće godine najkasnije do kraja avgusta konačno i otvoriti taj most. Inače, imaćemo tu jedan granični prelaz, što takođe mislim da je značajno. Dakle, neće biti zastoja u prolazu niti ljudi niti robe. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dalibor Radičević.

Izvolite.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima podneo sam amandman gde sam predložio da se doda stav 2. a sve sa ciljem da se dodatno definiše predmet ovog zakona.

Pred nama je dobar predlog zakona gde se konačno uređuje oblast građevinskih proizvoda i gde se definišu određeni standardi koje građevinski proizvodi moraju da ispune kako bi mogli da se nađu na našem tržištu. Na ovaj način se štite kupci jer će biti zaštićeni u pogledu bezbednosti, kao i u oblasti zaštite zdravlja, a takođe se štite i proizvođači, jer tek donošenjem ovog zakona biće regulisana jedna oblast industrije koja dosada nije imala zakonsku regulativu.

Svedoci smo da se u poslednjih šest godina građevinska industrija konstantno razvija. Otvorena su gradilišta na teritoriji cele zemlje i samo dobrom i kvalitetnom zakonskom regulativom može da se obezbedi da imamo stabilan razvoj domaće industrije građevinskih proizvoda. Građevinarstvo je grana privrede koja upošljava veliki broj radnika, a da bi tako ostalo, bilo je neophodno da se reguliše i oblast građevinskih proizvoda.

Kada se primeni zakon o građevinskim proizvodima, u velikoj meri će se pomoći domaćim kompanijama da izađu sa svojim proizvodima na inostrano

tržište, pre svega na tržište Evropske unije. Na ovaj način se razvija domaća industrija, a samo tako mi možemo obezbediti i sveukupni razvoj Republike Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Radičeviću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Miodrag Linta.

Izvolite, kolega Linta.

MIODRAG LINTA: Hvala.

U Srbiji je u prethodnom periodu izgrađeno više hiljada stanova za izbegličke porodice. Nažalost, u većini slučajeva kvalitet gradnje tih zgrada, tih stanova je bio veoma loš.

Navešću neke od primera. U pitanju je loša termoizolacija, hidroizolacija i temelja, i podruma, i podova, i zidova, i krovova. To dovodi do toga da krovovi prokišnjavaju, dolazi do pucanja zidova zbog loše urađenih temelja, do iskrivljavanja tih zidova. Imamo loše urađene keramičarske radove pa dolazi do pucanja tih pločica, loša je stolarija, loše su sanitarije i ljudi su zaista ogorčeni zbog takvog načina gradnje, a znaju da je međunarodna zajednica, da su međunarodni donatori dali sredstva da se za najveće žrtve rata na prostoru bivše Jugoslavije urade stanovi na jedan kvalitetan način i da konačno reše ključno pitanje integracije, a to je pitanje stanovanja.

Evo, imamo poslednji slučaj gradnje 235 stanova u naselju Ovča, gde ima više zgrada. Već pucaju zidovi. Imaju problema sa odvodom vode. Na dve zgrade, čini mi se, uopšte nema krova, tako da stanari imaju velike probleme sa vlagom kada pada kiša, kada pada sneg. Želim da apelujem na gospođu Mihajlović i na Vladu Srbije da obrate pažnju na ovaj problem.

Poznato je da se u Srbiji realizuje tzv. regionalni stambeni program i da u narednim godinama treba da bude izgrađeno još bar desetak hiljada stanova i montažnih kuća. Nadležna državna institucija koja vodi taj proces izgradnje izbegličkih zgrada i stanova jeste jedinica za pravljenje projekata, ili tzv. JUP, osnovan od strane Vlade. Apelujem na gospođu Mihajlović da se pošalje jasna poruka JUP-u da se traži od investitora koji su izabrani na tenderima da u narednom periodu zgrade i stanove za izbegličke porodice rade na jedan kvalitetan način u skladu sa urbanističkom, tehničkom dokumentacijom, jer neprihvatljivo je u 21. veku da ti ljudi dobiju stanove koji su građeni kao pre 200 godina.

Dakle, apelujem na vas, gospođo Mihajlović, da se tu angažujete i da zaista u narednom periodu ne bude tih problema i oko gradnje stanova i oko gradnje montažnih kuća.

Zašto je ovo važno pitanje, pogotovo za ovih nekoliko hiljada porodica? Sada po Zakonu o izbeglicama ti ljudi imaju pravo da otkupe te stanove. Međutim, preti opasnost, već ima situacija gde Komesarijat za izbeglice želi da naplati visoke otkupne cene tih stanova i tih zgrada koje su, ponavljam, urađene

na loš način i ovde je bitan jedan razgovor sa Komesarijatom za izbeglice da vidimo da ta otkupa cena tih stanova bude zaista simbolična ili čak da ljudi ne plate ništa, uzimajući u obzir da su 20–25 godina bili podstanari i uzimajući u obzir da su, ponavljam, ti stanovi urađeni na loš i nekvalitetan način. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Linta.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dubravka Filipovski.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dušica Stojković.

Da li neko želi reč?

Izvolite, koleginice Stojković.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena potpredsednice Vlade, gospođo Mihajlović sa saradnicima, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, ovo je trenutak, da li shvatate, ovo je trenutak da pokažemo da država Srbija ima snage da se izbori sa nelegalnom gradnjom. Ovo je trenutak i da pokažemo da država može da se izbori i da se poštuju svi oni zakoni i propisi koji važe u ovim zaista značajnim oblastima. Ovo je trenutak i da pokažemo našim građanima da oni mogu zaista da žive u urbanistički uređenim naseljima, kvartovima i ulicama.

Divlja gradnja je najveći problem u Republici Srbiji. Brojka od više od dva miliona objekata nelegalno izgrađenih, a nisu izgrađeni ni za vreme Aleksandra Vučića, ni za vreme SNS-a, ni za vreme Ane, ni Zorane. Izgrađeni su u nekom drugom vremenu. Izgrađeni su za vreme prethodne vlasti. Brojka od više od dva miliona nelegalno izgrađenih objekata deo je rezultata i karaktera vlasti, one prethodne vlasti, svih onih koji nas danas optužuju da se igramo žmurke, svih onih koji nas optužuju da ne radimo dobro svoj posao, da nismo preuzeli odgovornost za ozakonjenje objekata u našoj zemlji.

Podsetiću vas, to su svi oni koji su dozvolili javašluk, koji su dozvolili urbanistički haos, svi oni koji su dozvolili bezakonje u ovoj državi i kršenje svih propisa i pravila zakona u ovoj zemlji.

Uzmimo npr. grad Beograd. Mi možemo sada da ovde nacrtamo mapu svih 17 beogradskih opština i da idemo od opštine do opštine i da govorimo kakav je bio karakter vlasti Dragana Đilasa i njihovog saveza za uništavanje Srbije i Beograda, kakav je bio karakter vlasti dok su oni imali prilike da vladaju Beogradom.

Uzmimo npr. „Pazl grad“, opštinu Voždovac. „Pazl grad“, čudo neviđeno, koje se nalazilo u samom centru opštine Voždovac. „Pazl grad“ je koštao građane Voždovca, građane Beograda 350.000 evra. „Pazl grad“, čudo neviđeno, korišćeno je isključivo u predizborne svrhe Dragana Đilasa i lokalnih funkcionera iz Demokratske stranke na Voždovcu. Umesto mesta za dečiju igru i smeh postalo je ruglo i stecište narkomana. Građeno je bez građevinske dozvole. Ova igraonica na otvorenom građena je bez lokacijske dozvole. Sve

procedure javne nabavke su prekršene u gradnji ovog propalog Đilasovog objekta.

Zaista je ovo danas dobra prilika da se podsetimo svih propalih projekata koji su urađeni u Beogradu.

Mi danas raspravljamo o zakonu o građevinskim proizvodima, o jednom modernom zakonu koji će zaista približiti i u naše domaće zakonodavstvo uneti sve one standarde koji važe u zemljama EU.

Svi materijali koji su ugrađivani u ovaj propali Đilasov projekat „Pazl grad“ nisu imali sve neophodne standarde, nisu imali ateste, nisu imali standarde koji se tiču bezbednosti, nisu imali građevinske standarde. Da li biste vi pustili, poštovane kolege, dragi građani Srbije, svoje dete da se igra u ovako jednoj nebezbednoj igraonici na otvorenom? Ja ne bih.

Slične primere propalih projekata Dragana Đilasa možemo naći u mnogim beogradskim opštinama, u Rakovici, Novom Beogradu, na Zvezdari, na Voždovcu i ostalim delovima Beograda. Ovi propali projekti su građane Beograda koštali 1,2 milijarde evra, koliko nam je Dragan Đilas i njihov Savez za promene ostavio u amanet nakon silaska sa vlasti. Njima je osnovni zadatak da se, zapravo, ponovo vrate, nakon šest godina, na vlast u Beogradu i Srbiji i da ponovo kreću da realizuju sve one propale projekte, ali prosto to im kod građana Srbije ovog puta neće proći.

Da bi građani Srbije živeli dostojanstveno, da bi naša deca bila bezbednija, da bi stanari u stanovima i zgradama u Srbiji zaista bili sigurniji, neophodno je da usvojimo ove evropske zakone i ove evropske standarde i neophodno je da brže i efikasnije sprovedemo proces ozakonjenja objekata u našoj zemlji.

Ove zakone koji su pred nama, a podsetiću vas, ja sam 2015. godine digla ruku i glasala za zakon o ozakonjenju objekata jer sam zaista verovala, i danas verujem da je moguće da se u Republici Srbiji izvede jednostavnija i efikasnija procedura ozakonjenja objekata, legalizacija nelegalno izgrađenih objekata.

Gospođo Mihajlović, zaista, odajem vam priznanje. Vi ste, zapravo, stavili ruku u jedno osinje gnezdo. Kao predstavnik Vlade Republike Srbije ste se zaista drznuli sa svim nadležnim ministarstvima da konačno rešimo jedan od najvećih problema u našoj zemlji, jer kada usvojimo ove zakone, ove moderne zakone o kojima danas raspravljamo, neće se više desiti da imamo azbestne zgrade, da imamo zgrade sa zaista sumnjivim građevinskim proizvodima i materijalima. Neće se dozvoliti da u takvim zgradama podižemo naše porodice, da porodice svih vlasnika stanova brinu da li će pasti plafon, šta će se desiti, kakav će imati pritisak vode, da li će imati kanalizaciju, trotoare i svu onu neophodnu komunalnu infrastrukturu.

Neće se dogoditi da dalje imamo urbanistički haos. Umesto toga, imaćemo planski izgrađene gradove, planski i dobro urbanistički urađene ulice, kvartove, naselja, sve ono što nalazimo u razvijenim zemljama Evropske unije.

Drago mi je da ćemo imati izmenama Zakona o ozakonjenju objekata i planiranju i izgradnji i adekvatnu i efektivnu kontrolu inženjerskih licenci kako se svi oni propusti ne bi dešavali na terenu. Imaćemo vladavinu zakona umesto vladavine i pravila ulice koje je bilo karakter prethodne vlasti u ovoj zemlji. Imaćemo, konačno, adekvatan zakonski odgovor na bezobzirno ponašanje divljih graditelja u ovoj zemlji.

Uvažena potpredsednice Vlade gospođo Mihajlović, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, ovo je trenutak da pokažemo da Republika Srbija zaista ima snage da se izbori sa nelegalnom gradnjom u našoj zemlji. Ovo je trenutak da pokažemo da možemo da se izborimo za to da se poštuju svi zakoni i propisi koji važe u ovoj zemlji. Hajde da iskoristimo taj trenutak.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Stojković.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam što ste akcenat u vašem izlaganju posebno stavili na izmene i dopune Zakona o ozakonjenju objekata. Mislim da je to vrlo značajno i bez obzira na to što poslanici opozicije čine sve da nekako zaboravimo sve ono što su nam ostavili, podaci govore. Zaista, oko dva miliona nelegalno izgrađenih objekata su ostavile kako vlasti u Beogradu, tako uopšte te demokratske vlasti 2012. godine, odnosno 2014. godine.

Nije jednostavno bilo ni krenuti u rešavanje tog pitanja, zato što niko živi pre toga to nije ni želeo, jer je potpuno jasno da ta neuređena priča o izdavanju građevinskih dozvola jeste bilo mesto za korupciju, jeste bilo mesto da oni zarade silne milione. Kad se postavlja pitanje odakle Đilasu 24 miliona evra, pa evo, možda upravo zbog toga što smo bili poslednji na listama za izdavanje građevinskih dozvola i zbog toga što je, u stvari, izgrađeno preko milion nelegalno izgrađenih objekata u Beogradu, dakle za vreme njegove vladavine.

U svakom slučaju, Vlada se uhvatila ukoštac. Nije bilo jednostavno. Doneli smo zakon. Sada pokušavamo da pooštrimo taj zakon jer smo videli sa kakvim se problemima susrećemo ako hoćemo zaista da ozakonimo, odnosno ako hoćemo da kaznimo one koji zaista bahato grade svoje zgrade.

Neće više biti moguće trgovati stanovima. Dakle, ove izmene i dopune zakona su zaista protiv onih koji i dalje nastavljaju da bahato grade tamo gde ne smeju da grade i, naravno, to rade zbog svoje lične koristi jer uglavnom sve te stanove i prodaju.

Dakle, izmenama i dopunama ovog zakona neće više biti moguće trgovati tim stanovima ili svim onim što oni žele da naprave na nezakonit način,

kao što neće biti moguće, ukoliko u procesu, odnosno u skladu sa ovim zakonom ne završite ozakonjenje, da se bavite ili da radite, da obavljate bilo kakvu uslužnu ili komercijalnu delatnost. Setite se, recimo, one diskoteke u Novom Sadu i šta se sve desilo. To je bio nelegalno izgrađen objekat. Dakle, moramo da vodimo računa o bezbednosti.

Kada uopšte govorimo o tome šta je bilo, a kako je danas, ne treba uopšte čak ni mnogo reći. Dakle, ispod 500 gradilišta je bilo 2012. godine u Beogradu. Danas ih ima nekoliko hiljada. Danas pričamo o legalno izdatim građevinskim dozvolama za preko milion kvadrata samo u Beogradu. Dakle, to nisu neke šarene laže. To su dokumenta koja su izdata na zakonit način. Toga nije bilo, odnosno bilo je jako malo do 2012. godine i zato se, između ostalog, Beograd kao centar i kao glavni grad veoma sporo i razvijao. To su te stvari koje su nam ostavili.

Zaista hvala. Nadam se da ćemo uspeti ove zakone ne samo da usvojimo, nego da ih, naravno, i primenimo.

Kad ste pominjali Inženjersku komoru, podsetiću vas da su suštine promena koje mi želimo da izvršimo bezbednost i sigurnost, da nam se ne desi da se u Baba Višnjinoj uruši temelj zgrade, da u Takovskoj leti krov zgrade. Neko je odgovoran za tako nešto. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Narodni poslanik Sonja Pavlović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, ovo je trenutak da se otvori Poslovnik i da se ukaže na kršenje člana 106, da govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Poštovani predsedavajući, ovo je trenutak kada treba da počnete da primenjujete član 108. i da se brinete o redu na sednici Narodne skupštine.

Nismo mi ovde u obavezi, niti smo dužni da slušamo predizborne kampanje, naročito ako su one neistinite, nego da se bavimo zakonima koji su na dnevnom redu, a na dnevnom redu nam je set zakona iz oblasti prostornog planiranja i građevinarstva i treba da ukažemo građanima Srbije na sve štetne efekte tog zakona. Zato vas molim da preuzmete sednicu i da iskoristite ovaj trenutak da vi počnete da vodite ovu sednicu, jer ovako možemo da pričamo beskrajno i nikada nećemo na pravi način moći da objasnimo građanima Srbije o čemu se zapravo radi u ovim zakonima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Pavlović.

Obrazložit ću vam, naravno.

Prvo, mi smo ovde političari. Svako ovde ima pravo da govori i da ima pristup temi o kojoj raspravljamo na način na koji to želi.

Koleginica Stojković ima taj jedan širi politički pristup i ja ne vidim razlog, znači sednica je sasvim u redu, da ona ne iskaže i svoje mišljenje i argumentaciju kada su u pitanju predlozi ovih zakona koje imamo na dnevnom redu. Ne vidim zašto bih sprečavao jednu dobru, kvalitetnu političku raspravu i debatu.

Mi ovde nismo eksperti, mi smo prioritarno političari, uz to da poštujem da ima i eksperata i ljudi koji hoće da se striktno drže teme, ali mi smo parlament i treba dati mogućnost narodnim poslanicima da govore, da se obraćaju svojim biračima, naravno i svim građanima, u skladu sa njihovom intencijom i onim šta misle da treba da kažu u prilog i u interesu tih građana koje predstavljaju.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Sonja Pavlović: Da, i želim sada reč po amandmanu.)

Izvolite po amandmanu.

SONJA PAVLOVIĆ: Evo, pošto ste dali tu slobodu da možemo šire da pričamo o ovoj temi kao političari, a ne tehnokratski kao inženjeri, onda ću i ja da dam viđenje o ovim zakonima.

Znači, ono što je najviše problematično kod Zakona o planiranju i izgradnji, to je što se zemljište koje je za javnu upotrebu krčmi. Znači, to sam već rekla u raspravi u načelu i to je urađeno kroz niz članova u ovom zakonu, dozvoljava se i određenim grupacijama da izvrše prenamenu zemljišta koje im je dodeljeno za upotrebu, što dosada nikad nije bio slučaj ni u jednom zakonu i nije slučaj ni u jednom zakonu u Evropi, prema kojoj mi smatramo da stremimo sa ovim izmenama u zakonodavstvu.

Sledeće, Zakon o ozakonjenju objekata nikada neće rešiti problematiku ovako kako je složen i on će u beskraj odlagati rešenje ozakonjenja objekata. U trenutku kada je donet bilo je 2,5 miliona nelegalnih objekata. Posle njegovog donošenja izgrađeno je još negde oko milion objekata i on nije postigao svoj pravi efekat i mi sada dolazimo do njegove izmene a da nismo analizirali efekte prethodnih zakona.

Evo, recimo, ja sam danas postavila to poslaničko pitanje, gde u Sekretarijatu za legalizaciju sekretar tog sekretarijata nije zaustavio od 2015. godine, gospodin se zove Nemanja Stajić, postavljen na to mesto od vladajuće partije, nije odbio nijednu legalizaciju objekata, nezakonito izgrađenih vikendica u koritu reke Save uzvodno od savskih blokova. Znači, to je jedno veoma osetljivo mesto. Em se gradi u zaštitnom pojasu reke, znači u vodnom zemljištu, em je nelegalno izgrađeni objekat, em je pored nasipa koji spasava od poplava veliki deo Novog Beograda, negde oko sto hiljada ljudi, i izvorište od koga se Beograđani snabdevaju vodom.

Znači, to je ono što je od 2015. godine dosada moglo da se reši. Ja se iskreno nadam da će ovaj zakon, što sumnjam, rešiti tu problematiku i da će ministarstva koja su nadležna, a to nije samo Ministarstvo građevinarstva,

saobraćaja i infrastrukture nego i Ministarstvo poljoprivrede – Sektor za vode, Ministarstvo za zaštitu životne sredine, Javno preduzeće „Srbijavode“, rešiti taj problem i ukloniti nezakonito izgrađene vikendice u minor koritu reke Save. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Pavlović.

Reč ima doktor Mihailo Jokić.

Po ovom amandmanu Dušice Stojković?

(Mihailo Jokić: Teška povreda Poslovnika.)

Povreda Poslovnika? Izvolite. Samo, molim vas, idući put podignite Poslovnik da znam po kom osnovu.

Izvolite.

MIHAILO JOKIĆ: Nisam ga doneo, zbog toga ne mogu, ali znam član koji je.

Pazite, gospođa je pričala o tome kako ne treba raditi. Vi ste je onda edukovali i objasnili joj neke stvari, pa ste joj onda dozvolili da radi ono što je ona kritikovala.

Ovo je cirkus. Ovo je, gospodo, cirkus. Mi smo juče dva i po sata... Balšović, ne znam kako se preziva ovaj čovek koji sedi u prvoj klupi, on je nama oduzeo dva i po sata. Ja ne znam da li je on terao šegu sa nama ili bio pijan. Mi smo dva i po sata izgubili ovde. Molim vas da vi koji predsedavate vodite računa.

Mi danas govorimo o članu 1, o amandmanima na član 1. Ako ste nešto kritikovali pre dva minuta, onda nemojte to činiti posle tri minuta. Budite principijelni itd. I trebalo je da budete ovde sve vreme pa da vidite kako se ponašaju vaše kolege iz opozicije, šta nam je taj Balšović radio juče dva i po sata ovde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Jokiću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik i trudim se da obezbedim, dok predsedavam, svakom narodnom poslaniku priliku da kaže ono što želi, pa i da se izađe iz teme nije neki problem. Kao što sam malopre rekao, mi smo ovde političari i možemo da imamo taj širi pristup našim diskusijama i temama.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Jeste li se vi javili, kolegice Pavlović? U redu je, hvala vam.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik dr Darko Laketić.

Izvolite, doktore Laketiću.

DARKO LAKETIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, poštovani ministre sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, dakle danas govorimo o Predlogu zakona o građevinskim proizvodima i lično smatram da je ovo jedan vrlo bitan zakon, upravo zbog toga što će na jedan adekvatan način urediti ovu oblast i, što je još

bitnije, konačno uvesti ključne parametre standardizacije u oblasti građevinskih materijala i građevinskih proizvoda.

Zašto je ovo bitno? Pre svega, veoma je bitno zato što se u Srbiji nikada više nije gradilo, zato što u Srbiji nikada više nije bilo građevinskih kranova, građevinskih radnika, zato što mi imamo fantastične podatke upravo u ovoj oblasti, govorim o oblasti infrastrukture, oblasti izgradnje objekata i ja bih morao da apostrofiram nekoliko vrlo značajnih infrastrukturnih projekata na prostoru odakle ja dolazim, dakle, to je prostor Topličkog okruga.

Dakle, još jednom bih pružio podršku i ministarstvu vašem koje vodite, gospodo Zorana Mihajlović, dakle, i vama za projekat auto-puta ka Merdaru odnosno Priština–Drač zato što je to jedan od projekata koji znače život za taj narod koji živi dole. To je nešto što jednostavno nema alternativu iz razloga što kompletna infrastruktura u stvari predstavlja samo preduslov za dolazak investitora, za jedan ravnomerni razvoj koji svi zajedno zagovaramo. Lično smatram da je to jedan od najvažnijih projekata u državi, ne samo za naš region.

Osim toga, i na sednici Vlade koja je održana u Prokuplju vi ste razgovarali sa predsednikom opštine i na spisak prioriteta stavili dva vrlo bitna magistralna puta, put Prokuplje – Žitni Potok i put Prokuplje–Kruševac preko Ribarske Banje, koji će definitivno značiti, ovaj prvi za Žitni Potok, opstanak stanovništva u Žitnom Potoku i tom kraju, a ovaj drugi će značiti mnogo za turizam. To je nešto na čemu narod Toplice definitivno insistira.

Osim ovih infrastrukturnih radova koji su veoma značajni za nas, pomenuću i taj čuveni spomen-park, koji je zaista jedan od najveleplebnijih u našoj zemlji, koji je posvećen čuvenom Gvozdenom puku. Pomenuću projekat velike zelene pijace koji je trenutno u fazi izgradnje i plan je da se ta nova pijaca otvori u toku iduće godine. Pomenuću i dva projekta koji znače zaista mnogo za taj kraj, a to je projekat industrijske zone i odluka na sednici Vlade je takođe donesena i taj projekat industrijske zone je buduća žila-kucavica topličkog regiona, projekat koji će praktično ugasiti nezaposlenost u našem regionu.

Zato, uz projekat bolnice, koji je takođe dogovoren na sednici Vlade, mislim da sve ovo i u skladu sa ovim zakonom koji govori, na kraju krajeva, o standardizaciji svih građevinskih materijala na teritoriji republike, lično smatram da će upravo ovakav način rada doneti dobrobit i našoj državi i našem narodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Laketiću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala što ćete da podržite izmene i dopune zakona koje je Vlada Republike Srbije pred vas ovih dana stavila da o njima raspravljamo.

Mislim da je veoma važno pomenuti broj gradilišta. Ona predstavljaju pravu sliku danas Srbije, koja je potpuno drugačija u odnosu na onu sliku pre pet-šest i više godina. Dakle, 33.249 gradilišta zaključno sa 30. septembrom je na teritoriji Republike Srbije. Govorimo o aktivnim gradilištima. Mi očekujemo da do kraja oktobra taj podatak bude negde na 45.000. Prema tome, to govori o privrednom ambijentu, o privrednom rastu, o svemu onome što se radi u samoj privredi koja nam omogućava da uopšte možemo da imamo ovoliki broj i fizičkih, ali i pravnih lica, privrednih subjekata koji imaju aktivna gradilišta.

Pomenuli ste vrlo važan auto-put, ali mislim da je generalno važno da se Srbija, kao što sam prethodno rekla, premreži putevima, ne samo auto-putevima, nego da vodimo računa i o magistralnim putevima. U vašem kraju, u Topličkom okrugu, u prethodne dve i po godine uloženo je samo u rekonstrukciju puteva 1,5 milijardi dinara. Plan je da u ovom okrugu, zato što možemo, zato što imamo budžet koji je stabilan, zato što imamo sada mogućnost da možemo da planiramo na više godina i da zaista rekonstrukcije i rehabilitacije puteva u tom smislu i radimo, dakle, plan je da se u naredne dve godine u Topličkom okrugu uloži u rekonstrukciju i rehabilitaciju puteva isto tako negde oko milijardu dinara. Kada kažem negde oko, imamo podatak, milijardu i 100 miliona za rekonstrukciju i rehabilitaciju puteva.

Za Niš–Merdare–Priština obezbeđena je i sada, ali sledeće godine garancija u budžetu. Mi očekujemo u drugoj polovini ili trećem kvartalu sledeće godine da možemo da počnemo radove. To znači projektno-tehnička dokumentacija se gotovo u potpunosti završava i verujem da ćemo uspeti zajedno sa Evropskom investicionom bankom i IBRD da počnemo izgradnju i ovog auto-puta, pored svih auto-puteva koje završavamo i nekih novih koje ćemo početi. To je od ogromne važnosti za taj deo Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, potpredsednice Vlade.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milena Turk.

Izvolite, koleginice Turk.

MILENA TURK: Hvala, predsedavajući.

Uvažena gospodo Mihajlović, dame i gospodo narodni poslanici, podnela sam amandman na prvi član Zakona o građevinskim proizvodima kako bi se u prvi plan stavilo unapređenje poslovanja, naravno u cilju daljeg razvoja Republike Srbije.

Kako je predmet ovog zakona precizno definisanje uslova za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda i donošenje standarda koji govore o kvalitetu materijala, odnosno građevinskih proizvoda, jasno je da su i predlozi koji su danas pred nama predloženi u cilju uređenja ove oblasti i usvajanja najboljih praksi Evropske unije.

To će značiti uređenje tržište građevinskih proizvoda vezano za kvalitet materijala u izgradnji puteva, mostova, svega onoga na čemu se danas u Srbiji

intenzivno radi, ali i bezbednijih i ekološki prihvatljivih objekata. Takođe, otvaraju se mogućnosti da se inovativni građevinski proizvodi stave na tržište i prevaziđu problemi koji se odnose na subjekte koji posluju i na domaćem i na inostranom tržištu, a odnosili su se na dvostruke troškove koje su ovi subjekti imali pri dokazivanju uslova u kojima posluju.

Kada je reč o ravnomernom razvoju Republike Srbije i generalno o unapređenju poslovanja, politika koju vode Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka dovela je do toga da mi danas širom Srbije imamo gradilišta. Nema grada i opštine u kojima se ne radi na izgradnji nove infrastrukture, na obnavljanju postojeće infrastrukture i danas imamo situaciju da se ravnomerno ulaže u svaki grad, svaku opštinu, svaki okrug. Nema više povlašćenih, kao što smo zaista bili svedoci da je to bio slučaj u ranijim režimima. Nekada se ulagalo isključivo u podobne, politički podobne okruge, dok su ostali regioni ostajali zapostavljeni, zanemareni, u drugom planu, nerazvijeni ili čak devastirani.

Preduslovi su ispunjeni zahvaljujući odgovornoj i posvećenoj politici Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke i mi danas sa ponosom možemo reći da smo uredili i stabilizovali naše finansije. Takođe, politika mira i stabilnosti koju vodi Aleksandar Vučić, povezivanje u regionu, politika dobrosusedskih odnosa dovela je do toga da je Srbija podigla svoj ugled u svetu i da smo poslali poruku da smo zaista jedno pogodno mesto za investicije i da smo spremni za oporavak privrede koja je godinama unazad urušavana.

Posebno bih istakla, s obzirom na to da dolazim iz opštine Trstenik, značaj najavljenog projekta izgradnje Moravskog koridora u dužini od 110 kilometara, koji će povezati Pojate i Preljinu, odnosno dva koridora, Koridor 10 i Koridor 11. Ne mogu dovoljno da naglasim važnost ovog auto-puta za sve stanovnike Čićevca, Kruševca, Trstenika, Kraljeva i Čačka, jer na ovom potezu živi blizu 500.000 ljudi i posluje zaista veliki broj malih i srednjih preduzeća.

Memorandum o razumevanju je potpisan na osnovu zaključka Vlade Republike Srbije i mi već iduće godine očekujemo početak izgradnje ovog auto-puta u vrednosti od 800 miliona evra. Ovaj projekat je označen kao prioritet Vlade Republike Srbije, dakle u cilju izgradnje nove i obnove postojeće infrastrukture, jer je to zaista preduslov i ono što investitori očekuju kako bi se ostvarila i realizovala ulaganja u privredu, jer je privreda i pokretač i to je nešto što nam je sada najvažnije. Blizina auto-puta, opremanje industrijskih zona, to je nešto što moramo da ispunimo u svim krajevima Srbije kako bismo oporavili srpsku privredu.

Kritičari se veoma dobro razumeju i u kvalitet auto-puteva, i u prioritete, i u izgradnju, i u sve to planiranje. Međutim, dok su bili na pozicijama da odlučuju, činjenica je da su se bavili samo ličnim interesima. Činjenica je da su se bavili jedino planiranjem kroz čiji je voćnjak najisplativije da prođe neki

auto-put i da, zapravo, nisu mnogo uradili na infrastrukturi, a budžetska sredstva su, svakako, nestala.

U jednoj od emisija Vuk Jeremić je, kao kandidat tada za predsednika Republike Srbije, izjavio kako taj važni moravski koridor treba da poveže Kragujevac i Užice. Dakle, jedno zaista frapantno neznanje i nepoznavanje sopstvene zemlje i geografije, ali tako to valjda biva kada i ne živiš u zemlji a kandiduješ se da je vodiš.

Srećom, ti ljudi danas više ne donose odluke i svakodnevno pokazuju da i nemaju nikakvu politiku ni program i da jedino što znaju, kada nas udostojе da se uopšte pojave u Skupštini, jeste da zapravo prezentuju i da zastupaju građane koji su za njih glasali. Kada se udostojе da se ovde pojave, oni pozivaju jedino na linč neistomišljenika i političke progone. Građani su nedvosmisleno pokazali da politika Srpske napredne stranke nema alternativu i na svakim izborima su zdušno podržali i Aleksandra Vučića i SNS. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Turk.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pomenuli ste dve po meni veoma važne stvari – ne samo infrastrukturu i nove auto-puteve koje ćemo raditi, rekli ste da više nema povlašćenih opština, predsednika opština, gradova itd. I to je veoma važno pomenuti. Nema okruga i nema grada ili opštine u Srbiji o kojoj se ne vodi računa kada govorimo o infrastrukturi. Dakle, trudimo se da ravnomerno ulažemo, naročito tamo, dakle možda više tamo gde se nikada ili se vrlo malo ulagalo.

Naravno, postoje i danas određene jedinice lokalne samouprave koje se ponašaju na takav način. Vi imate situaciju, recimo, Šapca. Nebrojano puta sam bila tamo. Imate situaciju da tamo gde je, recimo, u onim mesnim odborima gde je, na primer, pobedila SNS, tu gradonačelnik Šapca ne dozvoljava da se ulaže jedan jedini dinar kako bi se taj deo Šapca razvijao. Zatvaraju se ambulante, ne ulaže se u puteve itd. To je nešto što stvarno mora da ostane iza nas.

Što se tiče svih ostalih gradova i opština, situacija je potpuno drugačija. Dakle, kako raste broj kilometara auto-puteva koje puštamo, tako raste prihod od putarine. Kako raste prihod od putarine, tako imamo više novca da možemo da ulažemo u rekonstrukcije i rehabilitacije puteva.

Reći ću vam da, dok oni nisu gradili auto-puteve, taj prihod od putarine je negde bio 2012. godine milijardu dinara. Danas je, odnosno 2017. godine je prihod od putarine osam milijardi dinara. Taj novac ide u puteve, dakle, u održavanje auto-puteva, ali isto tako i u regionalne puteve, u njihovo održavanje. Mislim da je to najvažnije kada govorimo o rekonstrukcijama i rehabilitacijama.

Pomenuli ste, naravno, i one koji ne znaju ni koji su veći gradovi, da ne govorim o manjim gradovima, ali koji ne znaju ni koji su veći gradovi u Srbiji, pa povezuju Kragujevac i Užice moravskim koridorom itd. Protiv su, kao što je Jeremić, protiv su, recimo, izgradnje auto-puta Niš–Merdare–Priština, nemajući pojma ni o ekonomiji, ni o tome šta to znači za privredni razvoj itd. Ali bez obzira na sve njih, znači, kritičari neka kritikuju, dakle mi ćemo i te kako da završavamo auto-puteve. Evo nam Koridor 10, evo nam Koridor 11. Počinjemo put Niš–Merdare–Priština, počinjemo put Ruma–Šabac–Loznica. Završavamo dokumentaciju za Zrenjanin–Beograd. Razgovaramo o auto-putu ka Bosni i Hercegovini. Sve je to veoma važno da bi Srbija iskoristila svoj položaj i bila ne samo tranzitna ruta, nego jednostavno obezbedila da naši građani, naši ljudi ostanu i žive u Srbiji. Tako da, hvala vam na podršci za ove zakone i za rad.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Stojiljković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Marković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem na milosti.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću u sledećem amandmanu govoriti o divljoj gradnji u Novom Pazaru za vreme bivše vlasti, koja je finansirana prodajom droge.

Ali sada ću govoriti da je važnije državu izgrađivati nego njome vladati. Država koju smo mi zatekli je bila teritorijalno već obogaljena. Politički je bila obezglavljena, vojno nemoćna, jer su prodali oružje i ostavili nam dobro razoružanu vojsku. Država je bila nacionalno ponižena, ekonomski devastirana, socijalno neodrživa, moralno unakažena. Država bez ikakvih šansi za sadašnje i buduće generacije, država sa dvoprstnom vladom, vladom koja je najvažnije odluke donosila SMS porukama. To je bila vlada dva palca. Dakle, oni nama drže predavanje.

Mi treba da se zalažemo da resursi, prirodna i stvorena dobra pripadaju narodu. Nama je pripala čast da surovo istrgnutu državu, koju su oni istrgli iz ruku naroda, vratimo narodu, vratimo sirotinji, doduše, gotovo potpuno očerupanu. Nama je pripala ta obaveza i čast, ja to tako vidim, da svako srazmerno svojim sposobnostima od prirodnih i stvorenih dobara ima pravo na pošten posao, pristojnu zaradu, čestit dom, dostupno školstvo i zdravstvo i dostojanstvenu starost i da to obezbedimo zarađenim novcem, dakle, izgradnjom, prodajom materijala, proizvodnjom, da se borimo za siromašne, a ne kao što su oni radili, borili su se protiv siromašnih.

I lako bismo mi zbrinuli siromašne. Ja sam zabrinut samo zato što su nam pretnja ovi alavi, ovi bogati koji žele po svaku cenu, uz podršku spolja, da se dokopaju vlasti i da se ponovo bore protiv siromašnih, da ih čerupaju, a ne protiv siromaštva. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik doc. dr Mihajlo Jokić.

Izvolite, dr Jokiću.

MIHAILO JOKIĆ: Poštovana gospodo, poštovana ministarko, govoriću o nečemu o čemu danas niko nije govorio, a to je problem sa kojim se mi susrećemo a koji će biti još više izražen u danima koji dolaze. To je nedostatak stručnih kadrova.

Znači, mi imamo prvo nedostatak radne snage u građevinarstvu, imamo mnogo priučenih u građevinarstvu, a najmanje imamo stručnih, kvalifikovanih ljudi. Da bismo napredovali, da bismo gradili u Srbiji, da bismo gradili van Srbije, mi moramo imati stručnu radnu snagu. Stručna radna snaga može se obezbediti dualnim obrazovanjem. Dualno obrazovanje je krenulo, ali meni se čini da je malo zastalo.

Imam te podatke, ne znam da li su oni tačni, ali negde između 3.500 i 4.500 učenika je obuhvaćeno dualnim obrazovanjem. Ako je to tačno, na ukupan broj đaka to je malo. Ušli smo u 32 zanimanja, u 32 struke, i to je malo u 52 grada. Znači, to se mora uvećati. To se mora povećati ako želimo da obezbedimo stručnu radnu snagu.

Sada, kako to uraditi? Znači, prvo mora da postoji vrlo tesna saradnja sa ministarstvom za obrazovanje. Moraju se osposobiti škole za početne korake u dualnom obrazovanju. Da se razumemo, kada treba privreda da krene, kada treba privreda da se ubrza, kad treba da se poveća BDP, a uvek kažem bruto nacionalni u bruto domaćem, onda je tu najzahvalnija građevinska industrija. Građevinska industrija to najpre pokrene. Građevinska industrija je najviše komplementarna. Ona povlači najviše drugih privrednih grana.

Vi ste to dobro uradili i mi smo na dobrom putu, samo se moramo izboriti, moramo obezbediti stručnu radnu snagu. Tu se krije još jedna opasnost. Zapad je gladan. Zapad treba i nema dovoljno tih istih radnika sa kojima mi ovde kuburimo u Srbiji. Oni će, sigurno, kada se ovo otvori, otići tamo za te veće plate, za ta veća primanja, što je sasvim normalno. Znači, moramo se obezbediti i u tom slučaju da oni ostanu ovde u Srbiji i da rade. Kažem, bez stručne radne snage mi ove projekte koje smo dobro zamislili, ne možemo ostvariti.

Još jedna pohvala. Pohvaljujem vas u ime Valjeva što je krenuo taj idejni projekat da se radi put od Valjeva do Nepričave, do Lajkovca. Hvala vam što držite obećanje i što će to biti urađeno u onim rokovima koje ste vi rekli, a vrlo je važno da se rokovi poštuju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Jokiću.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Što se tiče dualnog obrazovanja, ništa ne stoji. Kao i svako obrazovanje, to je proces. Dakle, za sve je potrebno u tom smislu vreme. Recimo, Ministarstvo građevinarstva je podržalo osnivanje još jednog odeljenja u građevinskoj školi. Slažem se sa vama. Neophodni su nam kadrovi od onih najosnovnijih – armirača, tesara, pa do onih drugih.

Puno se radi u Srbiji, 16 milijardi evra je vrednost investicija u infrastrukturi. Dakle, neko to treba da realizuje. Oni će se sigurno realizovati, ali bolje je za nas da to budu naši ljudi, naše kompanije i naši građani.

Što se tiče Valjeva, onako kako smo i rekli, dakle, projekat se završava. Imamo ovih dana i razgovore u Vladi sa potencijalnim investitorima koji su uglavnom iz Narodne Republike Kine, a koji su zainteresovani da učestvuju u izgradnji. Vlada će nakon razgovora doneti određene odluke i i te kako ćemo se potruditi da i Valjevu omogućimo izlazak na auto-put, onako kako to dolikuje ovom gradu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite, kolega Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Drugarice i drugovi, dame i gospodo, poštovani predsedavajući, uvaženi ministre sa saradnicima, amandman koji sam podneo je praktično već deo ovog zakona, a da li ćete ga usvojiti ili ne, to je stvar izbora. Naravno, ja ću ostati pri tome da je mesto ovom amandmanu u sklopu zakona. Zašto?

Vi ste se ovog trenutka zaista uhvatili ozbiljnog posla, a to je – urediti jednu oblast koja ni na koji način nije bila uređena u Republici Srbiji, ni direktno, ni indirektno. To jeste jedan ozbiljan poduhvat, jako važan, kako za razvoj Republike Srbije, tako i za jačanje infrastrukturnih resursa koje Republika Srbija ima, ali je važan i za svakog od nas, pojedinca, koji, recimo, želi bilo šta da gradi i radi, privatno zida kuću, bilo kakav objekat.

Ovaj zakon će nama omogućiti da dobijemo potpuno jasnu sliku materijala koji koristimo za gradnju. Nećemo više morati da razmišljamo o tome da li u cementu ima više ili manje ugrađenog pepela koji se sad koristi. Moći ćemo da biramo da li hoćemo da platimo možda i skuplje cement koji ne sadrži pepeo, da li ćemo koristiti građevinske blokove u koje je takođe ugrađen pepeo ili nije, koju vrstu gline. Ovo možda u prvom trenutku i deluje kao nekakvo ograničenje industriji Srbije koja se bavi građevinarstvom.

Ono što je meni bitno jeste da ste vi iskoristili jednu jako važnu reč, s obzirom na to da ja nisam neki evrofanatik, nisam ni neko ko se zalaže posebno za ulazak u Evropsku uniju, a to jeste da kažete ovde da su u pitanju srpske

tehničke specifikacije. Ovo jasno ukazuje da je intencija ovog zakona i ove vlade da se podizanjem standarda u Republici Srbiji, jednostavno dovodenjem u red oblasti koje apsolutno nisu bile uređene, stvori mogućnost da ljudi koji proizvode, to plasiraju i na evropsko tržište i da mi jako dobro znamo i na jednostavan način saznamo šta kupujemo.

Da li će to stvoriti preduslov da se jednog dana građani Srbije lakše na referendumu izjasne hoće li ka Evropskoj uniji ili ne? Jednostavno, zasigurno hoće. Zbog toga ćemo podržati ovaj zakon, a mislim da prihvatanje ovakvih amandmana može da pomogne u nekakvoj daljoj realizaciji samog ovog zakona i u njegovoj primeni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Bojan Torbica.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ana Karadžić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko Mihajlović sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, želim da kažem da će Poslanička grupa Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke i Ujedinjene seljačke stranke u danu za glasanje glasati za ovu izmenu zakona.

Ne mogu da ne prokomentarišem šta se juče desilo. Verujem da ćete vi, kao neko ko je na čelu Koordinacionog tela za ravnopravnost, takođe, razumeti. Kao poslanica Pokreta socijalista, pre svega kao žena, ne mogu da ne reagujem na maltretiranje dotičnog gospodina iz opozicije, a koje se odnosi na našu koleginicu Natašu Jovanović iz Srpske napredne stranke. Kao i moje kolege, zahtevam od dotičnog gospodina da se izvini. Iako to nije njegov fah, iako ne verujemo da će to ikada uraditi, zaista verujem da lepa reč i gvozdena vrata otvara, pa kada bi se on izvinio, gospođa Nataša bi sigurno odvojila vreme i objasnila mu zašto za vreme njihove vladavine do 2012. nije urađeno ništa u infrastrukturnim projektima, zašto nisu izgrađeni auto-putevi, zašto nije izgrađena železnička pruga itd.

Vi ste juče izneli neke podatke koji govore da su potrošili mnogo sredstava, a uradili su ništa. Iz tog razloga verujem da i ova priča, kada govorimo o njima, na jedno uvo uđe, a na drugo izađe. Oni uveče legnu, ujutru se probude i zaborave i da su pljačkali, zaborave da su uništili privredu, ali pre svega, ono što nama iz Pokreta socijalista najviše smeta, to je što su zaboravili da su svojim pljačkaškim privatizacijama uništili fabrike, da su otpustili radnike i ostavili ih na ulici, a to je za nas iz Pokreta socijalista apsolutno nedopustivo.

Da li lažu sebe, ne znam. Pokušavaju da lažu narod, to vidim, to svi mi ovde znamo. Oni to nikako ne uspevaju. Narod kaže sa 50% i više glasova –

glasam za ovu koaliciju. Narod kaže – hoću Srbiju koja gradi. Narod kaže da hoće Srbiju koja radi na infrastrukturi. Narod kaže da hoće ovakvu ekonomiju, ovakvu privredu i upravo i ove reforme koje ovde sprovodimo, a koje su dale određene rezultate.

Zato bih samo za kraj rekla da sa jedne strane imamo one koji svakodnevno lažu i vređaju ovde u skupštinskim klupama i vređaju dostojanstvo Narodne skupštine, a sa druge strane imamo one koji, kako naš predsednik Aleksandar Vučić kaže, govore istinu i stoje uz svoj narod. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Milanka Jevtović Vukojičić.

Izvolite.

MILANKA JEVTOVIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade Republike Srbije sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije, uložila sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima koji inače članom 1. reguliše predmet ovog zakona, a moj amandman odnosi se na unapređenje sveukupnog ekonomskog razvoja Srbije sa posebnim osvrtnom na poboljšanje ekonomske razmene.

Pre nego što kažem zašto smatram da je ekonomska razmena, odnosno poboljšanje ekonomske razmene i te kako važno, moram da naglasim, da pohvalim u stvari, Ministarstvo u postupku donošenja predloga ovog zakona, pre svega sa aspekta uključivanja i učešća proizvođača i svih onih koji se bave proizvodnjom građevinskog materijala u izradi ovog zakona. Naime, oni su aktivno participirali jer je Ministarstvo građevinarstva na svom sajtu imalo jedan upitnik na osnovu koga su mogli da se izjasne upravo proizvođači građevinskog materijala.

Poboljšanje ekonomske razmene, a odnosi se na građevinske materijale, značajno je pre svega sa aspekta izvoza. Ako znamo da je izvoz i povećanje izvoza i te kako važan parametar u ekonomskoj razvoju svake zemlje, pa i u ekonomskom razvoju Republike Srbije, onda naravno da zaključujemo da će povećanje ekonomske razmene građevinskih proizvoda uticati i na rast BDP-a. Ono što moram da istaknem jeste da u zadnje tri godine Republika Srbija beleži suficit, odnosno rast tri godine zaredom. To se nikada ranije nije desilo.

Takođe moram da istaknem da će povećanjem ekonomske razmene doći i do povećanja tražnje za građevinskim proizvodima. Zašto? Zato što je Srbija jedno veliko gradilište u kojoj se radi i gradi, i u njenoj prestonici, ali i u svim drugim gradovima i opštinama unutar Srbije. Zato će doći do povećane tražnje građevinskih proizvoda. Doći će i do povećane sigurnosti i bezbednosti jer će se ugradnjom građevinskih proizvoda koji će biti sertifikovani i imati svoju

deklaraciju, odnosno ličnu kartu povećati i bezbednost i sigurnost i izgrađenih mostova, i izgrađenih puteva, i izgrađenih pruga i izgrađenih objekata.

Naravno, da bi ekonomska razmena bila uspešna i poboljšala se, i te kako je važna saobraćajna infrastruktura, i to moram da pohvalim, a tiče se železničke saobraćajne infrastrukture i Koridora 11.

Poštovana potpredsednice Vlade, poštovani građani Srbije, žuto preduzeće i Demokratska stranka ostavili su „Železnicu Srbije“ građanima iz 19. veka. Pruga Beograd–Bar završena je 1976. godine, u prošlom veku, i od tada pa do 2016. godine ništa nije ulagano u njenu rekonstrukciju.

Moram da istaknem da je na Koridoru 11, a koji predstavlja žilukavicu posebno za gradove i opštine u zapadnom delu Srbije, tu mislim i na Užice i na Priboj, opštinu iz koje ja dolazim, i na Prijepolje, izvršena rekonstrukcija 77 kilometara ove železničke pruge u iznosu od 80 miliona dolara, a koja se odnosi na deonicu Resnik–Valjevo. Očekujemo da će se rekonstrukcija pruge nastaviti sve do crnogorske granice. Brzina pruge na ovom delu je preko 100 kilometara ali, nažalost, žuto preduzeće ostavilo je pruge čija je prosečna brzina 10, 20, 30 kilometara. To se, naravno, više nikada neće ponoviti.

Za razliku od njih, za koje me i ne čudi sve ono juče što su govorili, jer oni, sem što su ostavili 400.000 radnika bez radnih mesta, oni su opljačkali decu ometenu u razvoju za 157 miliona samo kroz dvorac „Heterlend“, oni su bespravno uzurpirali građevinsko zemljište u najelitnijem delu Beograda, i to za kuću „Velikog brata“ umesto za dnevni boravak dece, za njihovu igru i za njihovu rekreaciju.

Ali se neću baviti njima. Ono što hoću da istaknem to je da Aleksandar Vučić, Vlada, SNS sprovode i realizuju politiku pobeđe rada nad neradom, poštovanje zakona, a ne bezakonje, pobeđu i iznošenje istine, isključivo istine a ne laži, pobeđu života, a ne smrti. To je politika koja pobeđuje.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Replika na spominjanje političke stranke.

Izvolite, kolega Božoviću.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dakle, kada pričamo već o tome koji su rezultati SNS-a, evo, sedmu ste godinu na vlasti – mi imamo železničku stanicu u Beogradu tako da Beograđani ne mogu da je nađu. Oni koji dođu u Beograd ne mogu da veruju da je centralna železnička stanica, za sedam godina vlasti SNS-a, Zorane Mihajlović, zapravo stanica koja ima funkcionalnih 60 kvadrata.

Sa druge strane, mogu samo da vas podsetim na skandal koji se dogodio kada pričamo o odnosu prema železnici, o odnosu prema saobraćaju u Srbiji, prema tradiciji koja je postojala u ovoj zemlji. Vi ste nekada... Vi ste danas politička nit Srpske radikalne stranke, koja se u 19. veku borila protiv železnice.

Dakle, da je to istina, govori podatak da se najvrednija lokomotiva u Muzeju železnice, iz 1864. godine, isekla na komade. Odneta je 31. avgusta iz depoa. Isekli ste je na komade, gospođo Mihajlović, da ni vi ni ministar kulture reč jednu niste rekli o tome.

To je vaš odnos prema modernizaciji Srbije. Ta lokomotiva je predstavljala modernizaciju protiv koje ste vi bili i u 19. veku. Sada ste iz 19. veka, iz te politike došli u 21. vek i svetite se svakoj politici modernizacije koja je postojala od 2000. godine do danas, i vi ne vređate samo bez veze Inženjersku komoru, stručne ljude, profesore, doktore nauka, vi vređate vladu Zorana Đinđića. Zato vi napadate gospodina Šumarca kao ministra vlade Zorana Đinđića. Vi ste govorili poslednjih nekoliko dana o pogubnoj politici vlade Zorana Đinđića zato što se bojite modernosti, svake vrste modernosti. Zahvaljujem.

(Vjerica Radeta: Replika.)

PREDSEDAVAJUĆI: Uh! Polako, kolegice Radeta. Spomenuo je sve koje je mogao u skupštinskoj sali.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Zato što je prenos, je l' tako?

Pravo na repliku, prvo ministar Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala.

Da počnem od kraja. Verovatno se Zoran Đinđić prevrće u grobu kada zna da ga vi branite i da ga pominjete uopšte. To je prvo.

Drugo, kada govorite o železnici, divno je što ste pomenuli tu železnicu. Evo, ja ću da vam pokažem šta ste vi to nama ostavili u železnici. Ovo je, recimo, jedna od stanica železničkih, Brasina. To je ostavila Demokratska stranka. Ovo je nova, koju smo mi sredili. Ovo je takođe zgrada koju nam je ostavila DS. Ovo je sređena. Na svim prugama koje ste ostavili, prosečna brzina je bila 10, 20, 30, 35, 40 kilometara na sat, što je sramota. U jedan jedini kilometar pruga niste ulagali. Dakle, ovako su vam izgledale pruge. To su bile vaše pruge, a ovako izgleda sada Resnik, recimo, Valjevo, na primer.

Ulaganje države u železnicu danas se meri milijardama evra. Kada ste vi bili na vlasti, onda ste uzimali kredite. Recimo, evo primera, za Gilje—Ćuprija. Uzmete kredit, dogovorite kredit, nemate nijedan projekat i onda pet godina blejite otprilike nad tim kreditom, ne radite ništa i nakon toga ostavite da država plaća, naravno, kamate na taj kredit, dakle to plaćaju građani. Osiromašujete železnicu.

Dakle, ako je nešto bilo neuređeno u ovoj državi, to je železnica. Stalno ste se slikali, a ni jedan jedini kilometar te pruge niste rehabilitovali, i to kažu papiri, dokumenta. Svuda gde stoji rehabilitacija pruge iz godine u godinu, kada

god je bila, dakle, za vreme vladavine DS, nula kilometara je rehabilitovano, i to su podaci.

Danas to izgleda potpuno drugačije. Danas vi imate 250 kilometara pruga na kojima se ide prosečnom brzinom 110 kilometara na sat. Danas se gradi brza pruga između Beograda i Budimpešte. Danas „Železnica“ sama, iz sopstvenih sredstava, što se prvi put desilo nakon nekoliko decenija, rehabilituje 250 kilometara pruga. Dakle ne iz kredita, ne iz budžeta, nego iz sopstvenih sredstava. To su, između ostalog, rezultati rada u „Železnici“, pa kada napadate „Železnicu“, prvo se setite šta ste vi uradili, jer jedino čime se bavite to je, dakle, da pričate neistine, tačnije da pričate laži.

Priča dalje, Resnik–Valjevo...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se. Imate samo dva minuta. Možete kasnije po amandmanu.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, meni je već juče bilo potpuno jasno da Balša Božović zaista ne zna šta priča, a danas je pokazao da se apsolutno ne razume ni u srpsku istoriju.

Verovatno je pokušao da bude duhovit ovim aluzijama na SRS ali, gospodine Božoviću, pored toga što ste bogat čovek i što imate bogatog oca, bilo bi dobro da malo ponekad pročitate neku knjigu. Pa železnice u Srbiji su najviše građene u drugoj polovini 19. veka, u vreme najpre kneza, a onda kralja Milana Obrenovića od 1882. godine. Tada su Naprednu stranku predstavljali najumniji ljudi onoga doba poput Stojana Novakovića, poput Čedomilja Mijatovića, poput Milutina Garašanina. Oni su bili veliki ljudi srpske istorije koji su u ondašnju Srbiju donosili ideje modernizma, progresa, napretka u svim oblastima društvenog života, pa i kada je u pitanju železnički saobraćaj.

Ne znam šta vam znači ova aluzija na SRS i na nit sa SRS-om. Pa Nikola Pašić je bio inženjer. Šta ste vi? Gde ste vi završili fakultet? U kafiću? Onda posprdno tako dođete u Narodnu skupštinu, mislite da ste mnogo pametni i kažete – evo ovi koji su nit SRS-a, oni su isekli neku lokomotivu. Koju lokomotivu smo mi isekli? Koju lokomotivu je isekao bilo ko?

(Balša Božović: Iz 1846. godine, najvredniju u Muzeju.)

Na kraju krajeva... Pa nemojte da budete nervozni, gospodine Božoviću. Je l' vi železnicom putujete na Maldive, kada se tako razumete u železnicu? Da li postoji neka brza pruga do Maldiva, pošto vidim da se u sve razumete?

Koja god tema da dođe na dnevni red, Balša Božović se u sve razume. Završio Pravni fakultet u kafiću „Bonafides“ i ima bogatog tatu i ima bogatog šefa koalicije Dragana Đilasa pa misli da mu je sve dopušteno. Nijednu knjigu u životu nije pročitao. Nema pojma o srpskoj istoriji. Ne zna šta se dešavalo krajem 19. i početkom 20. veka. Vređa najumnije ljude u ovoj državi.

U istoriji srpskog naroda, bez obzira na to kojoj su partiji pripadali, bilo je pametnih ljudi. I kod liberala, i kod radikala i kod naprednjaka. Nema pameti jedino kod vas.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, na spominjanje političke stranke, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Balša Božović je danas malo poranio, valjda da mu se ne bi desilo kao juče da ne bude direktno u prenosu, pa onda sada hoće da kaže sve što misli da treba da kaže i nije ga mnogo briga da li govori istinu ili laži, nije ga mnogo briga da li pokazuje da nešto zna ili ne zna, jer on toliko ne zna i toliko nije učen da on zapravo nije ni svestan koliko ne zna. Ali dobro, neka se malo proreklamira, nije nikakav problem.

Pominjanje Srpske radikalne stranke svaki put kada se javi za reč, zaista ne znam šta mu to znači, osim što nam daje pravo da mu repliciramo, i neka.

Srpska radikalna stranka i Srpska napredna stranka nemaju ništa zajedničko, i to valjda svako u Srbiji danas zna. E sada, da li ga na to nagovara njegov kum Boris Tadić, koji se ovih dana nešto povampirio pa neće da prizna da je učestvovao u pravljenju SNS-a, to već ne znam, i moraće oni između sebe to da vide i da dogovore. Svojim nastupima u Narodnoj skupštini svaki put kada se ovde javi kao da nešto kaže Balša Božović zapravo samo potvrdi da on zaista čovek nije psihički spreman za ovako ozbiljne rasprave.

(Maja Videnović: Pobogu, Arsiću!)

Ova što nešto ciči i više trebalo bi da sluša i šta Balša Božović govori i kada je on prvi put rekao za narodnog poslanika ovo što sam ja sada rekla za njega, nisam čula nikakvu ciku iz redova Demokratske stranke.

Rekla sam vam. To je sada postalo nešto što je dopušteno i svaki put ćemo vam to govoriti, jer zaista Balša Božović nije psihički spreman za ovu raspravu, jer da jeste, i naravno ne branim nikog iz SNS, ne bi mu palo na pamet da pominje nekakve lokomotive, kada je on iz stranke čiji je ministar Šutanovac, jesmo li to zaboravili, onolike tenkove rasprodao kao staro gvožđe i uništio vojsku.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Prvo da raspravimo ko ima pravo da govori.

Koleginice Jelena Žarić Kovačević, vaše pravo na repliku iskoristio je predsednik poslaničke grupe, tako da povucite prijavu.

Isto i za vas, koleginice Belačić, važi.

Gospodine Šormaz, po kom osnovu? Po amandmanu? Moraćete da sačekate.

Pravo na repliku, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, politika SNS-a se ne razlikuje od politike SRS-a iz 19. veka. To ste vi. To je ta vrednosna nit koja se nikada nije prekinula i vi je danas predstavljate.

Gunjac, opanak i Rusija – to je ono što su vrednosti SRS-a i SNS-a. To je sve što vam je ostalo u poslednjih 200 godina. Vi kršite svaku tradiciju Srbije, Ustav Srbije, gazite zakone Srbije. Vi ste lokomotivu kao najvredniji deo tradicije železnice Srbije isekli na komade, zato što ne shvatate vrednost bilo čega u ovoj zemlji. Vi ste rušili Savamalu. Vi pravite Dubai u centru Beograda, zato što ne razumete vrednosni sistem moderne Srbije.

To je ono što je vaš problem. Imate neke poslanike ovde, ne želim da im pominjem imena, ali oni su na mnogo nižem stupnju obrazovanja i svesti nego što su bili neki poslanici u 19. veku. I, to nije uvreda, to je realnost i činjenično stanje.

Ono što je suština, ne možete na taj način sebe sada ovde...

Kao, da menjate istoriju i da o sebi govorite kao da ste veoma moderni. Možete da me vređate, to me apsolutno ne interesuje i to vam govorim po stoti put, ali vi u nedostatku argumenata pokazujete nedostatak karaktera. To je, takođe, jedna politička karika vaših ličnosti. Karakter vam je sudbina i to će tako da bude, ali u modernom svetu ovakve politike i takvi karakteri nestaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Bečiću, po kom osnovu?

(Igor Bečić: Povreda Poslovnika.)

Prvo replika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja nisam uvredio Balšu Božovića. Ja sam samo rekao da je bogatiji od mene. To nije uvreda. To je činjenica.

Dakle, vi ste bogatiji...

(Balša Božović: Hoćeš da se menjamo ti i ja? Hajde.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, kolega Martinović je ćutao dok ste vi govorili.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ne smeta meni, gospodine Arsiću, što Balša Božović dobacuje. Mene samo čudi da čovek ima neodoljivu potrebu da pokaže koliko mu je neznanje.

Govori o 19. veku. Pa u vreme vladavine ondašnje Napredne stranke, čije tradicije baštinimo i mi danas, osnovano je Narodno pozorište u Beogradu, osnovan je Narodni muzej, osnovana je Srpska kraljevska akademija nauka i umetnosti. Opet posprdno govorite o političarima iz tog doba. Ja vam ponavljam – Nikola Pašić, osnivač Narodne radikalne stranke, bio je inženjer. Kažete – vodio je borbu protiv železnica. Pa je l' vi znate da je on učestvovao u izgradnji pruge Budimpešta–Beč kao inženjer? Je l' vam poznata ta činjenica? Znači, čovek je kao inženjer učestvovao u izgradnji pruge Budimpešta–Beč i posle toga, ja mislim 1873. godine, ako me pamćenje ne vara, došao je u Srbiju i tek

tada je počeo da se bavi politikom. Ali niko se nije borio protiv železnica, ni ondašnji radikali, ni ondašnji naprednjaci. Imali su međusobne sukobe, kao što ih imamo i mi danas, ali su i jedni i drugi vukli Srbiju napred.

Ja ne znam kako možete da dođete u Narodnu skupštinu i da kažete da je tadašnja vlast, u 19. veku, radila nešto loše za Srbiju. Pa Srbija je priznata kao država na Berlinskom kongresu 1878. godine. Je l' znate šta je izjavio tadašnji rumunski kralj Karol Drugi 1881. godine, u vreme kada je srpski knez bio Milan Obrenović? Izjavio je: „Ja bih hteo da od Rumunije napravim Srbiju“. Dakle, Srbija je bila cenjena zemlja u Evropi. Mi smo uspeli u drugoj polovini 19. veka i početkom 20. veka da od jedne nerazvijene zemlje, koja je bila pod turskom okupacijom, od jedne ruralne zemlje napravimo zemlju u kojoj postoji industrija, u kojoj postoji železnica, koja je uspela, na kraju krajeva, početkom 20. veka kao takva da oslobodi sve južnoslovenske narode.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Ja bih mogao da vam nabrajam do sutra velikane srpske istorije, i iz Liberalne stranke ondašnje i iz Napredne stranke, i iz Radikalne stranke. Svako od njih je ugradio po jedan kamen u taj veliki mozaik srpske istorije, ali vi o tome ne znate ništa.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj moderni Balša Božović kaže da su naše vrednosti gunjac, opanak i Rusija. Vrlo ponosni i na gunjac i na opanak, a za saradnju sa Rusijom se zalažemo iskreno, na svim nivoima, a ne za Evropsku uniju, za koju se vi zalažete po svaku cenu. Naše vrednosti nisu ni Maldivi o tuđem trošku, nisu ni CIA kursevi, nije ni NATO lobiranje. Naše vrednosti nisu ni otvaranje firmi sa Milom Đukanovićem, kao što je to radio otac Balše Božovića i na to ime se, između ostalog, obogatio pa onda Balša može da se šepuri po Maldivima.

Juče smo ovde razgovarali i konstatovali kako je Balša Božović sve pobrkao. Nije znao ni koji narodni poslanik je podneo amandman, pa nije znao ni na koji član je amandman, pa nije znao ni na koji zakon je amandman. Kažu ljudi sa obezbeđenja, pošto ga retko viđaju, kad je dolazio u Skupštinu, pitali ga – izvinite, a ko ste vi? Pošto čovek s vremena na vreme svrati. On je rekao – kako ne znate, ja sam politička kreatura.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Igor Bečić.

Izvolite.

IGOR BEČIĆ: Gospodine predsedavajući, mislim da je povređen član 103, mada mislim da je možda ispod časti da govorim o nekim ljudima ovde jer s njihove strane je lako prodavati maglu i obećavati građanima da će poteći med

i mleko, da će Srbija imati ekonomiju i privredni rast Kine, Amerike, Indije i Nemačke, da će građani dobiti po hiljadu evra i plate od pet hiljada dolara.

To je već viđeno. Jednom su prevarili građane, opljačkali Srbiju, uništili javne finansije, ostavili hiljade ljudi bez radnog mesta i egzistencije samo da bi napunili svoje lične džepove i stranačku kasu, znajući da ne plaćaju porez na lažna obećanja i svesni činjenice da nikada neće doći na vlast, da bi ih neko pitao da li će ispuniti svoj program od 30 tačaka, okupljeni u taj neprirodni savez, koji im samo služi da pojedini lideri pokušaju da skrenu pažnju sa činjenice da moraju da sakriju milione evra koje su opljačkali od ovog naroda, koje su stekli za vreme svog mandata devastirajući Srbiju. A neki drugi, očekujući da njihovi belosvetski pajtosi uhapšeni zbog korupcije progovore o njihovoj ulozi u pranju novca, pokušavaju i sada da se predstavljaju kao spasioci Srbije.

Pljačkanje, korupcija, pretnja silovanjem, vešanjem, prebijanjem žena, to je sve što mogu da ponude građanima, nasuprot reformi, otvaranju radnih mesta, podizanju privrede i ekonomije iz pepela i ugledu u svetu i svakodnevnim naporima koje predsednik Vučić čini da poboljša kvalitet života građana Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Bečiću, da li želite da se Skupština izjasni?

IGOR BEČIĆ: Ne, ne zaslužuju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Po amandmanu, narodni poslanik Dragan Šormaz.

DRAGAN ŠORMAZ: Evo, biću kratak, ali samo kao dopunu nečega što smo već čuli oko Železnica Srbije i jedna potpuno neosnovana, i nije mi jasno na koji način od strane kolege iz Demokratske stranke, upućena kritika.

Mi smo pre nepunih sat vremena imali Odbor za evropske integracije, gde smo razgovarali o dva poglavlja. Naravno, niko iz opozicije, pre svega Demokratske stranke, nije prisustvovao sednici Odbora, a puna su im usta Evropske unije i evropskih integracija. Razgovarali smo upravo o Poglavlju 14 i o pregovaračkoj poziciji za Poglavlje 14 – transportna politika i o Poglavlju 21 – transportne mreže, u kojima se baš govori o tome u kojoj situaciji i kako se sada nalazi, a kako se nalazila pre 2012. godine železnica Srbije.

Čak se i konstatuje od strane Evropske unije da su Železnice Srbije najviše napredovale u regionu i da su najviše napredovale u poslednjih pet godina, upravo u mandatu ministarke Zorane Mihajlović, i da je tada najviše urađeno. Znači, ne pričamo o našim konstatacijama, pričamo o konstatacijama naših partnera i saradnika koji to kažu.

Onda ovde slušamo ovakve stvari, gde se poziva na 19. vek i na ostale situacije. Znači, ne treba im se dozvoliti da govore građanima neistine i ja želim

da zahvalim svim kolegama, naravno i ministarki, što uporno govorimo ove stvari, jer ovo je jedina istina. Evo, ovde ima crno na belo, jedina istina.

A to što neko misli da može običnom demagogijom i izmišljotinama ovde da osporava rad Vlade Republike Srbije i Srpske napredne stranke, prevario se. Pokazalo mu se već nekoliko puta na raznim izborima. Pokazaće mu se i od sutrašnjeg dana na svim koji slede.

PREDSEDAVAJUĆI: Po amandmanu, narodni poslanik Srbislav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Ja ne bih dugo. Meni je prosto zaparalo uši kada je jedan od govornika Đilasove koalicije saveza za davljenje Srbije izgovorio reč – karakter. Pazite, kad odatle čujete reči karakter, moral, čast, poštenje, normalnom čoveku se povraća istog momenta. Muka nas uhvati kad čujemo reč karakter odande. Karakter od onih ljudi čiji su prsti bili više u džepovima građana nego na radnim mestima. Oni koji su, naravno, sve učinili da nemamo kilometar novih puteva, da nemamo kilometar obnovljene železnice, da nemamo vagone, da nemamo lokomotive.

Pa tek dolaskom SNS-a na vlast je počelo nešto da se radi u „Železnicama Srbije“. One su oživele napokon. Danas kudikamo brže ide železnica. Nije to dovoljno. Daleko smo mi od Zapadne Evrope u smislu razvijenosti železnice, ali idemo ka njima, sustižemo one razvijenije zemlje, jer se trudimo i radimo pošteno i odgovorno i to građani vide.

Sećam se, 2004. godine sam išao vozom u Sremsku Mitrovicu. Trebalo mi je šest sati da stignem do Sremske Mitrovice tada vozom, danas mnogo kraće, i to jeste zasluga Vlade koju vodi SNS i ministarke Mihajlović i svih nas koji ovde danas sedimo. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Pa budući da se zaista na Odboru za evropske integracije raspravljalo o četrnaestici i dvadeset jedinici mislim da to jesu važna poglavlja, ali to kad kažete da nema opozicije, nema DS-a, pa znate šta? Mi smo organizovali, recimo, prošle godine i obilazak Grdeličke klisure, da je prosto vide, jer za vreme njihove vladavine nije se radila Grdelička klisura. Ona je bila prirodna lepota za vreme DS-a. Dakle, nije se prokopao kilometar, ma 500 metara za vreme njihove vladavine. Niko iz DS-a i opozicije. Jedan predstavnik je bio samo iz Dveri, ali niko od njih nije hteo da krene u obilazak. To je za njih bilo ili rano ili teško.

Kad već govorimo o železnici, samo nekoliko podataka, da ih ponovo kažemo jer nije naodmet da se prisetimo i nije naodmet da to znamo. Godina

2008, dakle rekonstrukcija, modernizacija, izgradnja železničke infrastrukture u prugama – nula kilometara. Nije bilo radova koji su završeni u toj godini, a izdvojeno je 1,3 milijarde dinara. Ozbiljno je pitanje šta je sa tim novcem. Mi smo kao Ministarstvo, između ostalog, podigli određene prijave za taj period i novac za koji ne znamo kako je potrošen budući da kilometra pruga nije bilo.

Godine 2009, pa 2010. godine takođe nije bilo radova koji su završeni u ovoj godini, isto nula kilometara, a novac koji je izdvojen je 790 miliona dinara. Dakle, nije tada bila SNS, nisu bili direktori SNS-a, odnosno vladajuće većine, nego su pre svega bili ljudi iz DS-a koji su vodili „Železnicu“. Godine 2011. takođe nije bilo radova koji su završeni u ovoj godini. Nula kilometara pruge je završeno, a izdvojeno milijardu dinara samo za rekonstrukciju. Godine 2012 – nula kilometara, 2013. godine – nula kilometara, i tek negde krajem 2014. godine kreće se u obnovu i kreće se, između ostalog, u izdvajanje novca za železničku infrastrukturu. Toliko.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine Arsiću.

Evo još jedan prilog tome koliko je veliko neznanje kod poslanika Demokratske stranke.

(Balša Božović: Šta si se zbunio?)

Nisam se zbunio. Na vašem sajtu, dakle na zvaničnom sajtu Demokratske stranke, imate jedan deo koji se zove Koreni Demokratske stranke, pa onda piše – Preteče Demokratske stranke. Prva preteča Demokratske stranke – Srpska napredna stranka.

Srpska napredna stranka osnovana je januara 1881. godine oko grupe mladih konzervativaca okupljenih oko lista „Videlo“. Došla je na vlast podržana od kneza Milana, sprovodila liberalne reforme, to pišu oni, dakle iz DS-a, sprovodila liberalne reforme uverena da je to jedini put stvarnog osamostaljenja i napretka Srbije. Brzo je došla u sukob sa radikalima, sa kojima je u prvo vreme u savezništvu.

Do 1883. godine Srpska napredna stranka je donela prve zakone o prosveti, bankama, stajaćoj vojsci, dvostruko je povećala državni budžet, započela izgradnju železnice. Prvaci stranke bili su advokat Milan Piroćanac, pukovnik Milutin Garašanin, istoričar Stojan Novaković i ekonomista, istoričar Čedomilj Mijatović, a sledeća stranka koja je navedena kao preteča DS-a je Samostalna radikalna stranka, osnovana 1901. godine, nakon što je grupa mlađih radikala istupila iz Narodne radikalne strane, koja je prihvatila Aprilski ustav i fuziju sa naprednjacima.

Samostalci se, prema programu iz 1902. godine, zalažu za principe izvornog radikalizma, jednodomnu narodnu skupštinu, parlamentarnog

monarha, smanjenje poreza, stvaranje Balkanskog saveza. Stranka je do 1914. godine promenila čak trojicu vođa – Ljubu Živkovića, Ljubu Stojanovića i Ljubu Davidovića.

Prema tome, gospodo iz Demokratske stranke, preteče su vam, hteli vi to da priznate ili ne, ali na kraju krajeva napisali ste na vašem sajtu, Srpska napredna stranka i Samostalna radikalna stranka.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, dozvolite mi da u vaše i u svoje ime pozdravim predstavnike Kineske privredne komore, koji trenutno prate deo današnje sednice sa galerije Velike sale. Molim vas da ih aplauzom pozdravimo. (Aplauz.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Gospodine Martinoviću, dakle zašto je loše kada jedan svoj naučni rad pet puta plagirate pa samo menjate naslov? Zato što ne možete o istoriji da se informišete u pauzi između dve replike na Guglu. Dakle, morate nešto da znate o tome.

Upravo zbog toga vam se cela Srbija smeje, što se zovete Srpska napredna stranka i pledirate na taj naziv, zato što ne postoji veća ironija, jer ste želeli da postanete navodno politički naslednik jedne, za to vreme jako napredne i moderne ideje u Srbiji. Zato ste smešni. To je jedna stvar. Druga stvar, o Ljubi Davidoviću ste prvi put sada pročitali na sajtu Demokratske stranke. Pa to je, kako da vam kažem, blam za nekoga ko pledira da vodi najveći poslanički klub u ovoj skupštini.

Dakle, nemojte da se uopšte vi brinete za Demokratsku stranku. Vi se brinite za svoje vrednosti. Nijednu stranku ne čini... Čine je vrednosti i politika za koju se zalažu. Ovo je politika moderne Srbije koju propagira DS i to što zajedno sa Zoranom Mihajlović pljujete vladu Zorana Đinđića tri dana bez prestanka govori o tome kako i na koji način vi vidite budućnost ove zemlje. Vama je, jednostavno, bilo i više nego u redu sve ono što je Nikola Pašić uradio za Srbiju i građane, to ste maločas rekli, i rekli ste da ste ponosni na to. Sa druge strane, ponosni ste na Slobodana Miloševića. Protivite se 5. oktobru. Mislite da je Zoran Đinđić pokrao izbore 2000. godine. To ste govorili u ovom parlamentu pre nekoliko dana i kritikujete svaku modernizacijsku ideju koju je ta vlada pokojnog premijera politički promovisala.

To je ono što čini jednu Srpsku naprednu stranku danas, koja je daleko nemodernija od nemoderne radikalne stranke iz 19. veka. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Jako je teško voditi debatu sa nekim ko ne zna ništa a misli da zna sve.

Maločas je gospodin Božović rekao da je ta napredna stranka iz 19. veka bila protiv železnice.

(Balša Božović: Ne, Srpska radikalna.)

Pa Srpska radikalna stranka nije postojala u to vreme. Postojala je Narodna radikalna stranka.

(Balša Božović: E, ajde, molim te, sedi. Sedi dole, molim te. Nemaš pojma.)

(Narodni poslanik: Pa ovaj nije normalan.)

PREDSEDAVAJUĆI: Samo nastavite, profesore Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ne znam što je nervozan Balša Božović toliko danas. Ja pokušavam, evo, da ga malo edukujem, koliko mogu, ali mi ne ide od ruke izgleda.

Znači, zbog građana Srbije, ne zbog Balše Božovića. Njemu očigledno niko ne može da pomogne, ali zbog građana Srbije, dakle, na njihovom sajtu lepo piše ko su im preteče – Srpska napredna stranka i Samostalna radikalna stranka. Lepo piše, Srpska napredna stranka zalagala se za reforme, donela zakone o bankama, prosveti, stajaćoj vojsci, izgradila železnicu.

Ja mu rekao – nemojte da vređate, na kraju krajeva, ni Srpsku radikalnu stranku, ni ondašnje radikale, zato što je Nikola Pašić bio inženjer tehničkih nauka, završio studije u Švajcarskoj, u Cirihu, i radio čovek kao inženjer na izgradnji pruge Beograd–Budimpešta. Nakon toga je došao u Srbiju i počeo da se bavi politikom.

I to ponavljam deset puta.

Onda ustane Balša Božović i kaže – da ja da nisam pročitao na sajtu, ne bih znao ko je Ljuba Davidović. Pa ja o Demokratskoj stranci znam sto puta više nego vi. I kako ste nastali i kroz šta ste prolazili u istoriji itd. Ali ono što je velika žalost za DS, za Ljubu Davidovića, za Milana Grola, na kraju krajeva i za onog Dragoljuba Mićunovića, kakav je da je, uman je čovek, intelektualac, vidim da je i njega sramota da dolazi da sedi pored vas, da je Demokratska stranka sa dugom istorijom, sa istorijom od 1919. godine spala na to da, evo, sada u Narodnoj skupštini sedi dvoje poslanika DS-a, od kojih je jedan Balša Božović, koji o svojoj rođenoj stranci pojma nema.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku? Dobićete, kolegice Jovanović. Samo, pošto su dobacivali iz Poslaničke grupe Demokratske stranke po pitanju vremena...

Kolega Božoviću, čisto zarad istine, dva minuta i 20 sekundi ste govorili za repliku. Nisam vas ni prekidao, niti sprečavao da govorite.

Prvo Nataša Jovanović, povreda Poslovnika.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, s obzirom na to da ste čovek koji je dugo u Parlamentu, a i bili ste dugo godina član Srpske radikalne stranke, očekivala sam da ćete da prekinete ovog funkcionera propale Demokratske stranke, koji očigledno vuče traume iz tinejdžerskih dana. Ne traume lične prirode, jer šta on lično radi to više ne zanima nikog, ni Maldivi, ni... Tabloidi su pisali o tom njegovom privatnom životu, u to ne ulazim, već traume zbog toga što politika zbog koje su on i njegov otac i ostali funkcioneri te žute lopovske družine bili u stanju da prodaju i zemlju, nacionalne i državne interese je nešto što je njegov pečat i ništa ne može ni ovo njegovo junaštvo, ni ovo lupetanje sa govornice već dva dana da opere tu njegovu ličnu, a i porodičnu prošlost.

Ali ja sam očekivala, kada je taj, kako kažu, dopisni učenik neke škole pokazao svoje neznanje i rekao da je Narodna radikalna stranka, koja je osnovana 1881. godine i čiji je rodonačelnik Nikola Pašić, koji je bio izraziti državnik i koji je učinio mnogo za nacionalne interese naše zemlje, rekao da je bila u to vreme retrogradna ili kako je to već hteo da kaže. Sada taj mučeni Božović ne zna da je u to vreme u Srbiji, koja je pretrpela velike strahote, koja je bila dugo godina u ropstvu pod Turcima, koja je bila opustošena zbog velikih gubitaka i svega onoga što je naš narod preživeo u tom periodu, uspela ta Narodna radikalna stranka, koju on tako naziva, da mobiliše 90% seljačkog stanovništva i svu inteligenciju koja je htela da se suprotstavi velikom uticaju tadašnjeg monarha i zuluma koji je narod trpeo od monarhističke vlasti.

Ti srpski radikali, kako ih mi nazivamo, jer iako je stranka kasnije kroz period svog delovanja sve dok nije obnovljena stvaranjem SRS koju mi danas zastupamo, učinili su to da se ono što je najsvetije u našem društvu i, na kraju krajeva, Srpstvu, neguje i da se uvek štiti interes naroda, pre svega socijalna pravda... (Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Nataša Sp. Jovanović: Pustite me da završim rečenicu. Ja sam se javila po Poslovniku, on nema pravo na repliku.)

Polako, ne možete više. Polako.

Po Poslovniku, narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107. Grubo je narušeno dostojanstvo Narodne skupštine tako što ste omogućili jednom poslaniku da malopre galami ovde i da mlatara rukama i nogama i da više gospodinu Martinoviću – sedi dole. To je radio ovaj poslanik prekoputa, a verovatno ga je otac naučio takvom vaspitanju.

Ono što je gore od toga, to je što ste dozvolili da se poigrava sa srpskim nacionalnim osećanjima, da omalovažava i vređa srpski identitet, srpska nacionalna osećanja i srpsku tradiciju. Na najgori način je izvirgavao ruglu reč opanak i vi ste olako prešli preko toga, a to je valjda u sklopu njegovih

nastojanja da se predstavi kao nekakva elita, da glumi neku lažnu elitu, a jedino od toga što zna, to je sedenje po dorćolskim kafićima. Ali imam razumevanja za njega, isto tako, zato što je danas po prvi put možda u poslednje vreme došao konačno u radno vreme u Narodnu skupštinu, a ne kao dosada što je radio, dođe u četiri sata po podne, sedi do pet, pola šest, onda ode u dorćolske kafiće, pije kafu i tvituje.

Dakle, iz svih tih razloga mislim da ono najmanje što ste mogli jeste da mu izreknete meru opomene. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Ne dolazi u obzir, kolega Markoviću, da mu zbog toga izričem opomene. Ja lično čak i smatram da ga treba podržati da što više o tome priča. Svaki narodni poslanik ima pravo da se bori za svoj politički program i da kaže šta misli o građanima Srbije. Tako neka nastavi.

Po Poslovniku, Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Ne mogu više replike.

Ono što sam želeo da reklamiram jeste član 107, zbog dva slučaja.

Prvi slučaj je pominjanje mog oca. Mislim da imam pravo to da kažem. On je čovek koji živi od svoje penzije i neko je ko je zadužio i Srbiju i bivšu Jugoslaviju. Bio je vrhunski sportista i medaljama je iskazivao, između ostalog, ne samo rezultate, nego i svoj patriotizam.

Sa druge strane, prekršili ste Poslovnik, član 107, zato što ste mi dozvolili 20 sekundi da govorim duže od predviđenog vremena.

Ja ovu priliku koristim da se izvinim građanima Srbije što sam 20 sekundi govorio duže nego što je Poslovnikom propisano. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, neće građani Srbije postati siromašniji zbog 20 sekundi koje ste ukrali od Narodne skupštine Republike Srbije prilikom svog izlaganja, nego će postati siromašniji zato što je vaša stranka dok je bila na vlasti i tada uzimala novac. Od toga se postaje siromašniji. Tako da za to ne morate da im se izvinjavate, to mogu ja da im se izvinim.

Što se tiče vašeg oca i njegovog spominjanja, imate pravo, to je vaš otac, ali vaš otac je, takođe, bio istaknuta politička figura u političkom životu Srbije.

Nisam još završio, kolega Božoviću.

To je prva stvar. Druga stvar, ako je već vaš otac bio pružalac usluga u sistemu javnih nabavki, ne vidim nijedan razlog zašto ne bi bio spominjan.

Nije bio pružalac usluga?

(Balša Božović: Ne, nije.)

Vi mene malo zasmehavate.

Pravo na repliku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Kaže gospodin Martinović da ne zna zašto je Balša Božović nervozan.

Gospodine Martinoviću, zato što je danas ustao u pola 12 i naravno da je zbog toga nervozan. Zamislite koliko se već umorio! Kaže, ne može on više po replikama. On je došao da kaže što su ga poslali. To je rekao i on više ne zna šta bi govorio. Već se umorio i on bi sada najrađe da izađe odavde.

Ali možda i nema potrebe da se mi više bavimo Balšom Božovićem. On je dokazao da on prosto psihički, sada je i sam rekao da psihički nije sposoban da učestvuje u ozbiljnoj raspravi. Ali Balša Božović sedeći ovde predstavlja, došao je u Skupštinu kao poslanik DS-a, a sada ovde predstavlja neki savez onih skupljenih s koca i konopca. To je problem. Jer on pokušava ovde da predstavi njih kao nešto što bi trebalo da pomogne Srbiji, pa se vraća i na 2000. godinu, na Zorana Đinđića, na sve ono čime ne bi smeo da se ponosi da ima i trunke morala.

Balša Božović sedi u Skupštini koju su njegovi palili. On je deo i naslednik te piromanske bande i on ovde može bilo kome bilo šta da prigovori. Zamislite, najveći problem je što su vrednosti SRS-a gunjac, opanci i Rusija. Ponavljam, rekoh i malopre, mi smo na to veoma ponosni, a ne znam na šta to Balša Božović može biti ponosan. Na to što je u savezu sa Vukom Jeremićem, koji je otvoreni lobista NATO-a u Srbiji? O tome je ostalo zabeleženo i u Vikiliksu i to je javna tajna. Balša Božović je u grupaciji koju čine najveći kriminalci danas u Srbiji, i Vuk Jeremić, i onaj Stamatović, i Đilas i njegov tata, ne Đilasov nego Božovićev.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospođo Radeta.

Po Poslovniku, narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Član 108. i član 27. Poslovnika o radu Narodne skupštine. Član 108. kaže jasno da vi kao predsedavajući vodite sednicu, a član 27. govori o tome da je jednakost i ravnopravnost u svakom trenutku svih poslanika zastupljena.

Nije lepo slušati kada kolege pričaju o roditeljima, o porodici drugih kolega, a vi pri tome, umesto da reagujete, da presečete, vi procenjujete, gospodine Arsiću, s koje strane to dolazi. To nije lepo. Svako od nas je osetljiv kada je u pitanju porodica, pogotovo kada su u pitanju roditelji. Od čega i kako živi i kako je živio i čiji je otac ili majka, ovde nije mesto o tome da se raspravlja.

Drugo, vi ovde uporno prenebregavate činjenicu da ovi koji stalno učestvuju u izborima, pre izbora se zovu DS, DSS, Pokret za Srbiju, DJB i bog te pita kako, a u samoj izbornoj trci učestvuju kao koalicija. To je jedan nonsens koji je prisutan pojavom višestranačja u Srbiji. Oni uvek ulaze u Parlament preko nekih koalicija, a nisu članovi te koalicije. To čovek ne može nikako da rastumači. To teoretski u političkim naukama nije protumačeno.

Ovde smo svedoci da uvek DS ili bilo koja od članica ove koalicije nama drži predavanja o demokratiji, o izborima, a nikada se nije samostalno pojavila

na istim tim izborima kada je u pitanju republički nivo. Evo, da li neko pamti ili se seća da je DS sama izlazila na izbore? Izlazila je uvek u nekoj koaliciji. A DS je pravi primer kako i na koji način čovek menja ideologiju, principe, kako se prilagođava samo ličnim interesima. Najbolji primer je kada je Zoran Đinđić, zahvaljujući Jovici Stanišiću, smenio Dragoljuba Mićunovića sa mesta predsednika. To je najbolji primer. O tome imate svedočanstva. Šta više da govorimo?

Prema tome, morate imati jednak aršin prema svima, imajući u vidu da ovi sada ne znaju kome pripadaju, da li savezu, da li nekoj koaliciji sa kojom su ušli u ovaj parlament. Bog te pita kome će u narednom periodu pripadati.

PREDSEDAVAJUĆI: Naravno, kolega Mirčiću, da vodim računa da svi narodni poslanici budu ravnopravni, ali zaista ne mogu da pretpostavim kako će koji poslanik da se probudi i u kom će savezu da bude.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Nataša Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Arsiću, Narodna skupština Republike Srbije nije dečija igraonica. Zamolila bih vas da se malo skoncentrišete na to šta se dešava u sali kada neko od poslanika govori.

Naime, dok je malopre obrazlagala po pravu koje je imala na repliku koleginica Radeta, ovaj Balša Božović i njegova stranačka koleginica Maja Videnović su se bavili nekom dokumentarnom kinematografijom. Sve vreme su putem mobilnih telefona snimali te govore po sali, smejali se grohotom, na šta vi niste obratili pažnju.

Dakle, to govori o tome koga su ljudi izborom na listi koju su oni predstavili poslali u Narodnu skupštinu. Ja sam apsolutno uverena da je za ubuduće to nemoguća misija. Ako neko ovakav kao što su Božović i pomenuta Videnović i njima slični treba da predstavljaju građane Srbije, to ne verujem da je uopšte na budućim izborima moguće.

S druge strane, ja bih preporučila i pomenutim poslanicima i svima onima koji su možda zaboravili da pogledaju, a bilo ih je od raznih autora, možda ne toliko publikovanih na centralnim medijima, ali možete da pronađete te dokumentarce o tome šta su oni radili od 5. oktobra do današnjeg dana – hrabre Srbe, srpske generale, počev od bivšeg predsednika države, isporučivali Haškom tribunalu, prodavali Srbe na KiM, ostavili preko pola miliona ljudi u pljačkaškoj privatizaciji bez posla. Dakle, sve to možete da pogledate na raznim Jutjub kanalima i da vidite kakve posledice Srbija danas oseća od te lopovske družine koja danas ima ovde i dalje obraza, kao što to oni rade izvrgavajući ruglu ovu skupštinu, da umesto da se pokriju po ušima, da ćute i da su manji od makovog zrna, još prave neki foto-sešn, selfije i ostale gluposti koje rade sve vreme dok traje ova rasprava o veoma ozbiljnim stvarima koje narod zanima.

PREDSEDAVAJUĆI: Prvo, lično nisam pristalica da narodni poslanici prave selfije u Narodnoj skupštini Republike Srbije, ali danas je to neka moda. Neću da sprečavam u tome kolege i kolegice da ne bih lično bio optužen kako sam zaostao.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću. Javio sam se za repliku zato što me je pomenula gospođa Vjerica Radeta.

Gospođo Radeta, juče sam rekao da tako kako se danas ponašaju poslanici Demokratske stranke isto su se ponašali i dok su bili, odnosno dok su imali ministre u Vladi Srbije. Tako su dolazili na posao – u 12 časova, u 14 časova, u 16 časova. Njih Srbija nije interesovala. Oni su bili zainteresovani jedino za lično bogaćenje.

Ovde je jedan jedini poslanik Demokratske stranke, koji je juče izmešao sve živo, i amandmane, i žene i poslaničke grupe, i nazive stranaka i predloge zakona. Sve živo je čovek pomešao. Ja sam mislio da je to trenutak slabosti, međutim, vidim da se ta slabost nastavlja i danas.

On je pričao o nekim vrednostima. Vrednosti koje su oni sprovodili u praksi bile su – privatizuj šećeranu za tri evra, obogati se preko noći, kupi skupoceni automobil, iz pocepanih patika uskoči u skupoceno odelo, zatvori 400.000 radnih mesta, nije me briga ni za porodilje, ni za žene, ni za decu ni za siromašne.

Vrednosna orijentacija SNS-a je sve suprotno od onoga što su oni radili do 2012. godine. Mi se zalažemo za investicije, za nova radna mesta, za modernizaciju Srbije po svim osnovama. Zalažemo se za prava žena. Zalažemo se za to da svaka žena u Srbiji ima zagarantovano dostojanstvo, ali ne dostojanstvo samo na rečima, nego obezbeđeno radno mesto na kome će moći da radi, na kome će moći da zaradi platu za sebe i za članove svoje porodice. To je politika Aleksandra Vučića i to je politika SNS-a.

Kako su oni tu politiku dočekali? Dočekali su je na nož. Predsednik Republike dođe u Kraljevo, zahvali se turskom investitoru što će da zaposli 2.500 ljudi, ne samo žena nego i muškaraca. Dve i po hiljade građana Kraljeva i okoline, da li znate šta to znači za Kraljevo i za Raški okrug? Kraljevo je bilo ekonomski potpuno devastirano za vreme njihove vlasti. Oni su pljačkali Kraljevo u vreme zemljotresa. To je nezabeleženo u svetskoj istoriji.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Završavam. Dakle, predsednik Republike dođe u Kraljevo, zahvali se turskom investitoru što će da zaposli 2.500 ljudi, oni posle toga salvu tvitova, te mrzi žene, te se podsmehuje ženama, te poziva na silovanje. Aleksandra Jerkov je tražila da završi rečenicu itd. Koju rečenicu da završi? Nema ovde završetka rečenice. Mi nastavljamo dalje da otvaramo fabrike i u drugim mestima u Srbiji,

da pokušavamo da vratimo život u svaku opštinu, u svaki grad u Srbiji gde ste vi život uništili.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Sada određujem redovnu pauzu i sa radom nastavljamo u 15 časova.

(Posle pauze – 15.00)

PREDSEDAVAJUĆI: (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Matić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Matiću, izvolite.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Evo, ja ću se potruditi da napravim nastavak iz onog dela rasprave u kojem sam učestvovao, iz načelnog dela rasprave u kojem sam učestvovao.

Ima ovde oblasti koje se gotovo ne pominju a mislim da su jako bitne, tako da je, po meni, jako bitna urbana komasacija. Mislim da je to jedna novina, ili jako mlado, ne znam da li u Srbiji imamo nekih većih iskustava sa urbanom komasacijom, ali urbana komasacija sama po sebi je jako bitna, pogotovo što je u članu 107. u stavu 2. predviđeno i kaže – urbana komasacija predstavlja javni interes za Republiku Srbiju.

Znači, to samo po sebi govori o njenom značaju. Mi svi kad govorimo o komasaciji, mislimo na onu komasaciju koja znači komasaciju poljoprivrednog zemljišta. Međutim, urbana komasacija ima svoj značaj u urbanom delu u izgradnji, u onom delu gde praktično imamo određeni nivo planske dokumentacije urađene, ali ona ne može do kraja da se primeni zato što postojeće katastarske parcele nisu, ili površinom ili oblikom, ili nisu u mogućnosti da se uradi dobra infrastruktura itd. i onda se nameće pitanje kako to urediti, a to se uređuje po pravilima urbane komasacije, s tim što sva prava koja imaju vlasnici, odnosno korisnici katastarske parcele koje se pretvaraju u građevinske parcele, jednostavno prenose na nove građevinske parcele.

Razlika između katastarske i građevinske parcele gotovo ne postoji, samo što je razlika što je građevinska parcela uvek spremna za građevinsku primenu, a gradska parcela može biti primenjena u građevini, a i ne mora. Zato smatram da je ovo nešto novo, mlado i da jednostavno naša javnost treba da zna za ovako nešto. Mislim da će lakše i nama svima biti, pogotovo onima koji primenjuju urbanu komasaciju, da to sprovode i rade na jedan lakši način.

Urbanu komasaciju sprovode komisije na lokalnom nivou, gde skupština opštine donosi rešenje o formiranju tih komisija, ili ako se radi između dve opštine i više, to radi Ministarstvo. Tako da je, kažem, urbana komasacija nešto

dosta bitno, nešto relativno novo, nešto što treba podržati i što treba da ima svoju jednu efektanu primenu u brznoj realizaciji urbanističkih planova.

Dalje, u delu ozakonjenja imamo isto jednu novinu koja dosada nije bila poznata u praksi, a to je da se u članu 35. kaže – nadležni organ u postupku ozakonjenja koristi evidenciju objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti. Znači, ovde kaže – koristi evidenciju objekata koji nisu upisani u katastar nepokretnosti. Dosad se uvek koristila evidencija upisanih u katastar nepokretnosti, a ovo je – onih koji nisu upisani u katastar nepokretnosti. I to će isto raditi državni organ koji upisuje u katastar nepokretnosti, što je dobro. Na jednom mestu imamo i jedno i drugo.

Jednostavno, mislim da tu ne postoje ni bliža pravila, ali ovde će ministar doneti određenu podzakonsku regulativu koja će regulisati način i postupak tog rada. Mislim da je to dosta bitno, da imamo i tu evidenciju iz koje će se crpeti podaci za ozakonjenje.

Dalje, možda je to, ovako, stvar koja nije previše bitna, ali ja ću je pomenuti, možda je bitna za one koje vrše ozakonjenje – za upis prava svojine na osnovu ozakonjenja, kao i za utvrđivanje kućnog broja, ne plaća se administrativna taksa određena zakonom kojim se uređuje administrativna taksa. Mislim da je to pomoć onima koji vrše ozakonjenje i pospešivanje da se ozakonjenje uradi na jedan zakonit i legalan način.

Ono što hoću na kraju da kažem odnosi se na puteve i putnu mrežu. Ovde je bilo dosta reči o putevima i putnoj mreži i mislim da to zavređuje pažnju ovde. Ministarka je nekoliko puta pomenula mrežu puteva i uvek kada govorimo o tome, u najvećoj meri govorimo o putevima najvišeg ranga. Apsolutno su oni potrebni itd., ali putevi nižeg ranga, ili nivoa, jednostavno moraju da se rade do onog najnižeg nivoa puteva. Ako su putevi krvotok jedne države, oni putevi najnižeg ranga, koji nisu ni državni, koji su opštinski ili mesne zajednice, jednostavno, to su kapilarni putevi i, ako se to sve dobro umreži, onda imaju smisla i ti putevi visokog ranga, ako je to sve dobro uvezano kroz sistem puteva ili mreže puteva.

Ono što želim da možda konkretno pitam, ako je u prilici ministarka da odgovori, to je veza opštine Koceljeva sa auto-putem Obrenovac–Ub. Tu postoje dva puta koja povezuju Koceljevu sa tim prostorom kroz koji prolazi auto-put Obrenovac–Ub i mislim da bismo njihovom rekonstrukcijom, ili rekonstrukcijom jednog od tih putnih pravaca, koji su državni putevi, dobili jedan kvalitetan put i dobru komunikaciju opštine Koceljeva sa auto-putem.

Ne treba smatrati da su auto-putevi samo tranzit. Auto-putevi treba da povežu neposrednu okolinu uz njih, da imaju dobru prilaznu putnu komunikaciju da bi put, auto-put, put visokog ranga imao jedan pun značaj i dao pun značaj razvoju i tih delova Srbije, neposredno, koji su uz put ali su na udaljenosti 20, 30, 40, 50 kilometara.

Zato smatram da i što se tiče opštine Koceljeva i što se tiče drugih opština i gradova to jednostavno treba da bude praksa. Nadam se da će to i ovog puta biti. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Žika Gojković.

Izvolite.

ŽIKA GOJKOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Želim samo da kažem u vezi, naravno, sa ovim amandmanom da će POKS podržati ovaj amandman, jer on podstiče sveobuhvatni razvoj Republike Srbije sa posebnim pogledom na opštine i gradove. Ubuduće ćemo mi monarhisti podržavati sve ono što je u korist ravnomernog regionalnog razvoja.

Moram reći da mi je ovaj amandman dao šlagvort za nešto što želim da kažem a imam sada priliku, a to je da je pre devet godina u Zakon o prostornom planiranju uvršten moj amandman koji se tiče izgradnje deonice auto-puta od Vrbasa do Sombora, pa onda i do hrvatske granice i do mađarske granice.

Nažalost, gotovo svi ministri koji su bili pre vas, gospođo Mihajlović, oni su potpuno ignorisali ovaj amandman i da kažem da su na neki način ignorisali, ne na neki način, nego su ignorisali i sam zakon koji je, da kažem, od krucijalnog značaja za ceo zapadnobački region, a posebno za grad Sombor, čija površina je najveća pogranična oblast u odnosu na sve gradove i opštine u Srbiji.

Naravno, za vreme komunizma sve se radilo tako da se radilo po nekom etničkom pitanju da bi se zadovoljile razne etničke grupacije, pa je tako i auto-put, nažalost, zaobišao Sombor i išao preko Subotice, iako taj auto-put zaobilazi negde oko 100-110 kilometara, da kažem onaj put prema gradovima Evropske unije koji je izuzetno važan za naše ljude, pogotovo koje rade u inostranstvu.

Zato smatram da je od istinske važnosti rešiti ovaj problem, koji ne samo da bi rasteretio saobraćaj i kada su u pitanju granični prelazi koji su oko Subotice, nego bi doveo i do, kažem, mnogo bolje cirkulacije u saobraćaju, i sama ta izgradnja infrastrukture bi dovela sigurno do povećanog interesovanja investitora za ovaj region koji, nažalost, još uvek zaostaje kada su u pitanju ostali regioni, iako ni po čemu to ne zaslužuje.

Sombor je jedan prelep grad. Kula je takođe jedna lepa opština. Gradonačelnica sa svojim timom u Somboru čini sve napore da bi privukla investitore, da bi na najbolji mogući način promovisala ovaj grad, ali jednostavno bez izgradnje auto-puta, bez izgradnje novih prelaza koji bi posle toga došli Sombor nema perspektivu kakvu imaju mnogi drugi gradovi u našoj Srbiji.

Mislim da je Sombor na neki način i lokomotiva na našem putu ka EU, da bi i taj gastarbajterski put, da tako kažem, kako mnogi kažu, na neki način umnogome doprineo razvoju Sombora. Ja vas, evo, molim kao ženu koja posvećena svome poslu, koja svoj posao ozbiljno shvata, da ne idete putem onih

koji su bili tu pre vas i da na najozbiljniji način shvatite ovu činjenicu bez koje Sombor jednostavno nema perspektivu kakvu bi trebalo da ima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Želim da vas informišem da se mi i Somborom i drugim gradovima i te kako bavimo. Pretpostavljam da znate, 2019. godine počinje rehabilitacija deonice Kula – Sombor. Mislim da je to važno. Što se tiče graničnih prelaza, na svim graničnim prelazima ka Mađarskoj, ali isto tako i ka Hrvatskoj, odnosno u ovom srpskom delu, recimo Batrovci–Kuzmin, počela je rehabilitacija puta već prošle nedelje. Proširuju se granični prelazi, čak ćemo otvarati po onom planu, zajedno sa MUP-om, oni su nosilac toga, i novi granični prelaz ka Mađarskoj.

Prema tome, neke stvari prosto možda bi svako voleo da idu i brže nego što idu, ali imajući u vidu kako je to izgledalo ranije... A zaista mislim da treba to da radimo najbrže moguće.

Što se tiče izlaza na auto-put, postojala je, naravno, i ta ideja. Postoje, takođe, i instituti koji će nam dati prave analize. Svakako, odluka nije samo na Ministarstvu, nego i na celoj Vladi. Verujem da ćemo u nekom vremenu ispred nas pričati i o tome. Hajde prvo da završimo granične prelaze, da ih proširimo, imamo i novi koji otvaramo, da završimo rehabilitaciju puteva, a u međuvremenu, između ostalog, i da vidimo šta je sa tim drugim izlazima ka auto-putu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Desanka Repac.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Repac, izvolite.

DESANKA REPAC: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Pozdravljam gospođu ministarku sa saradnicima i drage kolege poslanike.

Pred nama je zakon o građevinskim proizvodima. Na član 1. ovog zakona podnela sam jedan amandman koji glasi – ovim zakonom se podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na porast građevinske operative.

Građevinarstvo je strateška grana privrede jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Nekada su srpska građevinska preduzeća gradila mostove, puteve širom sveta i bila poznata po kvalitetu materijala i kvalitetnim radovima, ali je veliki deo njih nestao u procesu privatizacije i tranzicije.

Srpska vlada je nedavno usvojila Predlog zakona o građevinskim proizvodima. To je šansa da se vrati stara slava i poslovi širom sveta.

Zakon treba da uredi tržište građevinskih proizvoda, podigne kvalitet materijala koji se koristi u gradnji mostova, puteva, zgrada, železničkih pruga.

Zakon se odnosi na 1.200 proizvoda svrstanih u 35 oblasti, koji će se u nekoliko godina morati prilagoditi standardima i kvalitetu koji postoji u zemljama Evropske unije. Novi zakon će učiniti i domaće proizvođače konkurentnim na evropskom tržištu, jer će se i u Republici Srbiji primenjivati jednaki standardi kao i u zemljama članicama Evropske unije. Novi propisi pružiće i dodatne podsticaje razvoju građevinarstva i omogućiti da objekti koji se grade budu bezbedni i ekološki prihvatljivi.

Građevinski proizvodi su vrlo specifični, jer se njihove performanse i svojstva u punoj primeni vide tek onog momenta kada se ugrade u objekat.

Građevinska operativa ima značajnu ulogu u poslovanju i razvoju usluga. Građevinska operativa je potpuno osposobljena za sve građevinske i građevinsko-zanatske radove iz oblasti nisko i visoko gradnje. Ona raspolaže posebnom opremom i mehanizacijom, kvalifikovanom stručnom radnom snagom koja je garant ispunjenja svih građevinskih radova. Kod nas je usitnjena i zato nije konkurentna na tržištu.

Kako reče gospođa ministarka – izmene zakona do efikasne borbe protiv neodgovornih investitora. Htela sam da dam pohvalu gospođi ministarki za početak završetka Ipsilon kraka na Kelebiji u Subotici.

Htela sam još nešto da kažem o uspehu ekonomskih reformi u Srbiji, pre svega o rastu BDP-a, novim radnim mestima, smanjenju deficita i o ovako jednoj fenomenalnoj, maestralnoj diplomatiji Aleksandra Vučića, koja je dovela Srbiju do toga da je jedina zemlja u svetu koja je uspela da izgradi izuzetno bliske odnose sa svim ključnim centrima moći.

To je donelo nikad veći ugled Srbiji. Nijedna država u svetu ne može da se pohvali da ima čvrste odnose sa Rusijom, sa SAD, da Kini bude najbliži prijatelj, a u Turskoj glavni saveznik u Evropi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Jasmina Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Maletić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Nikolić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Mićin.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega.

ŽARKO MIĆIN: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, gospođu ministre, predstavnici Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, podneo sam amandman na zakon o građevinskim proizvodima.

Svakako, cilj ovog zakona je da uredi tržište građevinskih proizvoda i siguran sam da će biti uspešan u tome.

Ono što je važno za našu zemlju je da je građevinska industrija zaista u jednoj ozbiljnoj ekspanziji. Moram da podsetim građane kako je to izgledalo pre 2012. godine. Uvek je dobro praviti ta poređenja, kako to izgleda danas, kako bismo pokazali kakve mi postizemo rezultate, a kakve su oni postizali rezultate.

Dakle, pre 2012. godine građevinska industrija je radila sa samo 30% kapaciteta. Država je građevinskim firmama dugovala između 600 miliona i milijardu evra. Opušteno je čak pet hiljada građevinskih radnika. Mogu vam pokazati na primeru grada iz kog ja dolazim, Novog Sada, da je, recimo, 2012. godine bilo aktivno samo 20 gradilišta visokogradnje, a danas je aktivno preko 115, a ukupno je aktivno preko 729 gradilišta u Novom Sadu. Da ne govorim o Republici Srbiji. Kao što je gospođa ministar rekla, dakle, preko 30.000 aktivnih gradilišta. To zaista pokazuje koliko dobro radimo.

Takođe, predanim radom Ministarstva građevine od 2012. godine danas građevinska industrija generiše 5,5% BDP-a Srbije ili 1,8 milijardu evra godišnje. Danas je u njoj zaposleno preko 116.000 radnika i posluje preko 11.500 firmi.

Zašto je ovo važno? Vrlo je važno zato što je građevinska industrija pokretač privrede, jer za sebe direktno vezuje i stimuliše preko 30 drugih privrednih grana.

Evo, opet ću spomenuti moj grad Novi Sad, na čelu sa gradonačelnikom Milošem Vučevićem. Dakle, ovakav razvoj građevinske industrije omogućuje slivanje velikih para u budžet grada i zahvaljujući tome smo uspeli da izgradimo i novu zgradu Hitne pomoći na pet hiljada kvadrata, novu muzičko-baletsku školu na preko 15.000 metara kvadratnih. Gradi se nova zgrada RTV-a. Dakle, izgradili smo kilometre i kilometre puteva, pogotovo u prigradskim naseljima, koja su bila značajno zapostavljena pre 2012. godine.

Danas, za razliku od pre 2012. godine, mogu da grade svi, jer pre 2012. godine su mogli da grade samo privilegovani tajkuni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Jović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Vujadinoviću, izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažene kolege narodni poslanici, članovi Vlade, poštovani građani Srbije, danas u raspravi o amandmanima govoriću o mom amandmanu, a njegov cilj je, pre svega, unapređenje investicione klime u Republici Srbiji.

Cilj svih zakonskih rešenja još od 2014. godine je da nas postavi u red uređenih i naprednih društava u Evropi.

Istini za volju, mi smo tim naprednim društvima pripadali i u nekim ranijim periodima, a u nekim istorijskim okolnostima i po nekim društvenim pojavama veoma često smo mogli da poslužimo i kao uzor nekim drugim zajednicama. To je jedan od primarnih ciljeva svih zakonskih rešenja od 2014. godine pa, evo, do danas.

Kao drugi cilj koji iz ovoga proizilazi je sigurno stvaranje jedne dobre pre svega investicione klime, koja će u konačnici uticati na život običnog čoveka u Republici Srbiji.

Imali smo, doduše, u istoriji periode kada nismo mogli da se pohvalimo svim onim što se dešavalo u Republici Srbiji, a tome su doprinosile neke naše unutrašnje snage koje su se trudile, zarad nekih svojih sitnih, ličnih interesa ili nekih krupnih stranih interesa i tuđih interesa, da nas sklone i uklone iz tog društva civilizovanih, odnosno naprednih i uređenih društava u Evropi. Bilo je tih perioda u istoriji dosta, a ja ću vam reći samo da je jedan od njih onaj od 2000. pa do 2012. godine, odnosno čak do 2016. godine, jer su, ne zaboravite, vlast u severnoj srpskoj pokrajini Demokratska stranka i njeni sateliti vršili sve do 2016. godine, a to je bilo nedavno.

Najbolje da govorimo o činjenicama i brojkama, pa ću napraviti neka poređenja o tim periodima od 2000. do 2016. godine i o onome što se dešavalo posle toga.

Te 2012. godine, govoriću o stranim direktnim investicijama, jer je i tema mog amandmana investiciona klima u Srbiji, nivo stranih direktnih investicija u Srbiji je bio na nivou od 357 miliona dolara. Da biste znali na kom nivou smo bili, napraviću vam poređenje sa teritorijom naše južne pokrajine. Iste te godine na teritoriji KiM iznos stranih direktnih investicija je bio skoro pa isti kao u centralnoj Srbiji, negde oko 300 miliona. U Hrvatskoj smo imali milijardu i 250 miliona, skoro četiri puta više. U BiH, ako se dobro sećam, 657 miliona, što će reći negde duplo više, a u Crnoj Gori 609 miliona. Govorim o 2012. godini.

Šta imamo sada? Godine 2017. imamo strane direktne investicije u Srbiji na dve milijarde i sto miliona, u odnosu na onih 357 miliona, što je negde 6,5 puta više u odnosu na taj period kada smo na vlasti imali DS i njene satelite.

Naravno, sve to u konačnici, ako saberemo i ako tome dodamo još privredni rast koji će te 2012. godine iznositi -2%, što se u stvari ne može nazvati privrednim rastom, to je pad, -2%, i 2018. godine, kada je u ovim momentima negde prema procenama 4,9%, sve to u konačnici utiče na život običnog čoveka i onda dolazite do toga da je nezaposlenost 2012. godine bila 25,5%, a sada negde na 11,5%.

To su stvari koje se tiču običnog čoveka koji živi u Republici Srbiji. Obične stvari koje se tiču svih nas koji živimo u Republici Srbiji, ali i onih koji su naši državljani a koji žive van Republike Srbije, tj. pre svega u okruženju.

Izneo sam brojke svima nama koji smo u ovoj sali i građanima Srbije, pa da pravimo poređenja i govorimo o onome što je istina. O ovim brojkama mogao bih dosta da govorim, ali ću to ostaviti za neku narednu priliku, a moj amandman i govori o važnosti unapređenja investicione klime kako bi ovi trendovi o kojima sam govorio bili nastavljani u budućnosti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Majkić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Dragan Savkić.

Kolega Savkiću, izvolite.

DRAGAN SAVKIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima, koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje privrednih resursa.

Predlog zakona o građevinskim proizvodima će po prvi put na jedinstven način urediti oblast građevinskih proizvoda i uskladiti je sa standardima EU. Na taj način obezbeđuje se to da oblast građevinskih proizvoda bude ukorak sa najnovijim dostignućima i najvišim standardima.

Predlog zakona ima za cilj uspostavljanje uređenog tržišta građevinskih proizvoda, podizanje kvaliteta materijala koji se koristi za izgradnju stambenih objekata, mostova, puteva, železnica i drugo. Time se obezbeđuje konkurencija kod proizvođača, podizanje kvaliteta materijala svih učesnika na tržištu i održavanje povoljnih cena, što će biti dodatni stimulans za investitore. To će našim kompanijama omogućiti da održe mesto lidera na tržištu građevinskog materijala u regionu. Time se vrši direktan podsticaj daljem razvoju građevinarstva kao izuzetno bitne oblasti za razvoj Republike Srbije.

Objekti koji se budu gradili biće bezbedni, sigurni, visokokvalitetni uz poštovanje ekoloških principa. Sve to doprinosi bezbednosti radnika na gradilištu i dugotrajnosti izgrađenih objekata.

Imajući sve pomenuto u vidu, smatram da je neophodno da se naglasi efekat koji Predlog zakona o građevinskim proizvodima ostvaruje na sveukupni razvoj Republike Srbije i da to bude izričito naglašeno u članu predloga zakona. To je cilj amandmana koji predlažem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radovan Jančić.

Kolega Jančiću, izvolite.

RADOVAN JANČIĆ: Zahvaljujem, gospodine predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, cenjena gospođo Mihajlović, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima, koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtnom na razvoj građevinske operative.

Put ubrzanog razvoja, napretka i modernizacije, ali i put Srbije ka pridruživanju Evropskoj uniji, na kojem se nalazimo zahvaljujući predsedniku Aleksandru Vučiću, odgovornoj politici SNS-a i Vlade Republike Srbije, obavezuje nas da u danu za glasanje u celini podržimo odredbe ovog zakona jer je u službi razvoja našeg domaćeg građevinarstva, a time i sveukupnog razvoja naše zemlje.

Zakon će pomoći da se podignu standardi u oblasti građevinarstva i da naše građevinske firme mogu nesmetano da rade u inostranstvu. Glavni razlog za donošenje zakona, uz povećanje kvaliteta objekta, jeste i usklađivanje sa evropskim propisima. Njime se konačno uspostavlja jasan sistem isporuke i stavljanje na tržište građevinskih proizvoda koji su takvih performansi da služe bezbednosti objekta, zaštiti života, zdravlja i životne sredine.

Građevinski proizvodi, kao što znamo, vrlo su specifični, jer se njihove performanse i svojstva u punoj primeni vide tek kada se ugrade u objekte. Srbija će po prvi put dobiti propis koji uređuje konkretnu oblast, kojim ćemo omogućiti privrednim subjektima koji danas proizvode građevinske proizvode da te proizvode plasiraju i van granica naše zemlje i time doprinesu sveukupnom razvoju, posebno razvoju naše građevinske operative.

Građevinarstvo svake zemlje je važna privredna grana, komponenta nacionalne ekonomije od vitalnog značaja za postizanje nacionalnih razvojnih ciljeva, ukupnog društvenog i ekonomskog napretka i poboljšanje kvaliteta života. Građevinska privreda povezana sa velikim brojem privrednih delatnosti je razvojna snaga društva i bitan je faktor za funkcionisanje privrede u celini.

Srpsko građevinarstvo je nekada bilo visokoprofitabilno, akumulativno i izvozno orijentisano. Godinama se njemu nije poklanjalo dovoljno pažnje, a potpuni kolaps je doživelo u periodu vlasti prethodnog režima, kao uostalom i sve druge privredne grane u našoj zemlji. Ono je gotovo potpuno uništeno projektom pljačkaške privatizacije koju je DS sprovela po burazerskom modelu, najčešće sa kapitalom sumnjivog porekla. Na sreću, 2012. godine ju je gospodin Aleksandar Vučić u tome zaustavio. Srbija je danas na putu razvoja i napretka sa stalnim rastom BDP-a, suficitom u budžetu, zemlja sa 2,3 milijarde evra investicija, zemlja sa najvećim brojem gradilišta u regionu pa i šire.

Zakon o kojem raspravljamo doprineće još bržem razvoju Srbije, kojem mi iz SNS težimo, a posebno razvoju srpskog građevinarstva. Ovaj zakon obezbediće da domaći proizvođači budu konkurentniji na evropskom tržištu. Usmerava ih ka podizanju kvaliteta, ali i ka smanjenju cena proizvoda i

materijala, što je od posebne važnosti za investitore i direktan je interes svih naših građana. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milosav Milojević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Branko Popović.

Kolega Popoviću, izvolite.

BRANKO POPOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko, dame i gospodo narodni poslanici, dopunom ovog člana, stavom koji sam predložio, dodatno se definiše Predlog zakona u smislu afirmacije sveukupnog razvoja naše države.

Građevinarstvo je strateški jedna od najvažnijih privrednih grana jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije. Izgradnja auto-puteva predstavlja okosnicu razvoja naše države, pa je od 2012. godine do danas izgrađeno oko 250 kilometara auto-puteva i obnovljeno oko dve hiljade kilometara magistralnih i regionalnih puteva, a u pripremi je i novi investicioni ciklus u putnu mrežu, vredan nekoliko milijardi evra.

Na Koridoru 11, odnosno auto-putu Beograd – Južni Jadran, izgrađena je deonica Ub–Lajkovac, oko 12 kilometara, i Ljig–Preljina, duga 41 kilometar. Do kraja godine u saobraćaj će biti puštene još dve deonice ovog koridora, od Obrenovca do Uba i od Lajkovca do Ljiga, ukupne dužine oko 50 kilometara. Tako će biti kompletirano i otvoreno za saobraćaj 103 kilometra auto-puta od Obrenovca do Preljine kod Čačka, a vreme putovanja na ovoj deonici će se skratiti sa sadašnja dva sata na jedan sat.

Pored značajnog povećanja bezbednosti u saobraćaju, izgradnja ovog auto-puta će nesumnjivo privući mnogo veći broj investitora u Čačak, Gornji Milanovac, Ub i Ljig, što će dovesti do novih zapošljavanja i porasta životnog standarda građana ovog dela Srbije.

Odgovornom politikom i svojim aktivnostima Vlada Republike Srbije pokazuje da radi isključivo na procesu sveukupnog razvoja naše države. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Hvala vam na mišljenju i na podršci.

Pomenuli ste uopšte razvoj infrastrukture. Mislim da je važno dodati jednu informaciju, a to je da je ovom velikom, odnosno visokom rastu BDP-a ovog puta najviše doprinelo upravo građevinarstvo. To je rezultat razvoja i ulaganja u građevinarstvo prethodnih godina. Te godine počinju, pre svega od 2014. godine pa naovamo, 21% je rast samo građevinarstva kada govorimo o BDP-u, dakle rast u odnosu na isti period prethodne godine.

Pomenuli ste Koridor 11. Moram da priznam da, pored Koridora 11, završavamo Koridor 10. Počinju neki novi koridori, ali takođe je činjenica da nas oni koji nisu zaista izgradili niti Koridor 10, niti su radili na Koridoru 11 niti su uopšte razmišljali o tome da rade nove auto-puteve svaki dan nešto kritikuju, objašnjavaju nam kako nešto ne znamo da radimo, ali ja bih rekla jednu drugu stvar, po onome što mogu da vidim. To je da se udružuju upravo oni koji su radili nelegalno, koji su radili protivzakonito, oni koji nisu uspjeli da urade za državu nijedan kilometar auto-puta, niti da rehabilituju jedan kilometar pruga, a sa druge strane su uspjeli za sebe i te kako mnogo da urade.

Imate danas, evo, pre izvesnog vremena izjavu njihovog pajtosa, ja ga tako zovem, Stamatovića, koji nam objašnjava kako nije uređen sistem na Zlatiboru. Mislim da građani Srbije koji možda nisu bili na Zlatiboru treba da vide kako izgleda taj uređeni sistem na Zlatiboru, a on, dragi moji poslanici, otprilike izgleda ovako.

Ovako se gradi na Zlatiboru. Dakle, to je rupa koja je iskopana pored kuće. Ova kuća koja stoji pored, koja se takođe vidi, može sutra da padne. Tako gradi Stamatović i tako daje svoje dozvole. Ovako se gradi da se slučajno ne vidi ko je investitor i ko gradi usred Zlatibora. Ili, na primer, ovako izgledaju u centru Zlatibora i zgrade i ove rupe sa vodom.

U isto vreme nama Stamatović objašnjava kako izgleda njegova gondola. Treba građani Srbije da znaju da je oprema za tu gondolu kupljena pre pet godina, da je potpuno zastarela, da nije uporediva tehnologija, niti bilo šta drugo u odnosu na gondolu u Beogradu. Dakle, to su oni koji se okupljaju oko kriminala i oni koji se okupljaju oko toga da krše zakone. Mi treba da nastavimo da ulažemo i da gradimo i gondolu u Beogradu i Beograd na vodi i novi auto-put Niš–Merdare–Priština, jer je to dobro za građane naše zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, poštovana potpredsednice Vlade, na član 1. Zakona o građevinskim proizvodima podneo sam amandman i manje-više, u vašem prethodnom izlaganju, a i svi poslanici u ovoj sali se slažu da bez razvijenog građevinskog sektora, bez razvijene proizvodnje građevinskih proizvoda ne možemo da govorimo o makroekonomskoj stabilnosti.

Rast BDP-a je 4,8%, odnosno 4,9%, zavisno od izvora, u prvih nekoliko meseci ove godine. To je rast koji ova generacija ne pamti. Nikada u istoriji Srbije nismo imali 4,9% rast BDP-a.

Ne samo da je taj rast bitan za istoriju Srbije, taj rast je jedan od tri najveća rasta ekonomije u Evropi u ovom trenutku. Evropska unija, evropska zona ima rast od 0,5% i mene još više raduje, a nije pomenuto u ovim diskusijama, da struktura BDP-a izgleda drugačije. Ne bazira se više na prodaji,

privatizaciji, na pozajmljivanju, već na investicijama, pod jedan. Pod dva, na ličnoj potrošnji i pod tri, na izvozu, pri čemu nam izvoz može i brže rasti, ali imamo problem zato što Evropska unija u ovom trenutku ne raste dovoljno brzo, onaj ključni ekonomski pokazatelj i partner Srbije u ovom trenutku.

Raste nam industrijska proizvodnja po stopi od 2,8%, prerada po 2,7% i kada to spojite sa građevinskim dozvolama, kojih je u avgustu 2018. godine izdato 1.958, odnosno 4% više nego u istom mesecu 2017. godine, vrednost investicija sa tim dozvolama je 20,9% veća nego 2017. godine u avgustu, onda je jasno da građevina i građevinski proizvodi predstavljaju jedan od osnovnih pokazatelja rasta BDP-a. Taj rast sa 3% na 5,5% govori koliko je građevina bitna za makroekonomsku stabilnost države Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ana Čarapić.

Da li neko želi reč?

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, amandman sam podnela na član 1. Predloga zakona i moj amandman se odnosi na investicije u privredi.

Zakon o građevinskim proizvodima o kome raspravljamo ovih dana i te kako ima veze i sa investicijama u privredi i sa realizacijom infrastrukturnih projekata, ali i sa zapošljavanjem novih radnika. Čak 35 oblasti građevinskih proizvoda biće proizvedeno po evropskim standardima, a to zapravo znači da će srpske građevinske kompanije proizvoditi još kvalitetnije proizvode po nižim cenama. Dakle, cilj i Vlade Republike Srbije i SNS jeste još više kapitalnih projekata i još više radnih mesta, zato što su za realizaciju svih kapitalnih projekata angažovana srpska domaća građevinska preduzeća.

S obzirom na to da dolazim iz Toplice, moram da pomenem da je u petak, 12. oktobra, u sedištu Topličkog okruga, u Prokuplju, održana istorijska sednica Vlade. Zašto istorijska? Zato što se nikada ranije nije dogodilo da svi članovi Vlade budu u sedištu Topličkog okruga. Cilj vaše posete je upravo bio da se sagleda potencijal Topličkog okruga, a Toplički okrug ima potencijala i kada su u pitanju industrija i turizam, a bogami i poljoprivreda.

Da su vam namere zaista iskrene svedoči činjenica da je potpredsednica Vlade, ovde prisutna gospođa Zorana Mihajlović, izvestila predsednicu Vlade gospođu Anu Brnabić da je završen idejni projekat za realizaciju izgradnje auto-puta E-80, odnosno Put mira, odnosno put koji se najviše pominje Niš–Pristina–Tirana–Drač, koji će povezati Srbiju sa Albanijom. Ovaj projekat je nama od izuzetnog značaja i nakon realizacije ovog projekta u potpunosti će se promeniti slika Topličkog okruga.

Hvala vam što ste stabilizovali javne finansije i što ste u prethodnom periodu uložili preko milijardu i po dinara za rehabilitaciju i rekonstrukciju puteva u Topličkom okrugu, ali takođe ste nam najavili da ćete i u narednom periodu izdvojiti milijardu i po dinara za rekonstrukciju i rehabilitaciju puteva u Topličkom okrugu.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Deonica Niš–Pločnik, dužine 38 kilometara, po svim projekcijama bi u drugoj polovini 2019. godine mogla da počne da se gradi. Garancije imamo i sada, imaćemo i sledeće godine u budžetu. Pričamo o iznosu od 212 miliona evra. Topličani znaju da Vlada Republike Srbije i te kako misli o ovom kraju, kao i o, na kraju krajeva, svakom kraju naše zemlje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljibuška Lakatoš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Ljubiša Stojmirović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Mirko Krlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milan Knežević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Kneževiću.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvažena ministarko, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima. Tim članom 1, radi gledalaca koji prate prenos, praktično se određuju opšte odredbe, odnosno uvodne odredbe kojima se definiše šta uređuje ovaj zakon i kako se uređuje oblast građevinskih proizvoda.

Da pročitam amandman – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na poboljšanje infrastrukture.

Sve moje kolege dosad su govorile o značaju ovakvog zakona. Da pomenemo još jednom da prvi put imamo zakonsku regulativu, vezano za građevinske proizvode. Dosada u našoj zakonskoj regulativi nije postojao zakon koji se odnosi na ove građevinske proizvode. Naravno, donošenjem ovog zakona biće uređenje tržište građevinskih proizvoda i podizanje nivoa kvaliteta u samoj našoj zemlji, a samim tim i stvaranje konkurentnosti i mogućnosti našim proizvođačima da budu konkurentni na evropskom tržištu.

Pomenuo bih još nešto, zbog gledalaca koji nisu gledali. Ja sam u petak u načelnoj raspravi pomenuo, i opet da podsetim naše građane da, bez obzira na to kako su opozicioni poslanici koji su juče popodne i jutros pre podne iz ovih trenutno praznih poslaničkih klupa diskutovali i kritikovali rad Vlade, po svim

pokazateljima, ne našim domaćim i njihovim kriterijumima nego na osnovu Svetskog ekonomskog foruma, Srbija je napredovala za pet mesta na rang-listi Globalnog indeksa konkurentnosti za 2018. godinu i da je sada na 65. mestu. To je skok za pet mesta. Pri tome, na osnovu analiziranih institucionalnih, političkih, ekonomskih i drugih indikatora sagledani su svi aspekti razvoja i trenutne situacije u kojoj se nalazi naša Srbija i sakupljen je skor od skoro 60,9 poena, a to je za 1,7 poena bolje u odnosu na prošlu godinu. Pa zar ovaj skok opet ne reprezentuje kvalitet posvećenog rada Vlade u svim oblastima?

Ja bih parafrazirao jednu izreku, pa mogu da kažem da i ova vlada i Srbija svakim danom sve više napreduju. Njima to smeta, ali neću ih pominjati. A u kontekstu toga kako su svi segmenti zastupljeni treba ovde možda i da pomenemo, možda građani ne znaju, da je u Beogradu krenuo dvodnevni Poslovni forum Srbija–Španija, što je isto jedna važna stvar u dešavanjima, i 21 španska kompanija je iz sektora infrastrukture, životne sredine, turizma, saobraćaja, građevinarstva, agro, prehrambene, tekstilne i modne industrije došla ovde. Još da pomenem da je u ovih pet godina razmena, kad pominjemo odnos Španije i Srbije, mimo svih ovih drugih koje su moje kolege pominjale, u 2017. godini dostigla cifru od 411 miliona evra. Znači, ako se po analizi gleda, u proteklih pet godina je udvostručena. Pa zar to ne govori o nekom kvalitetnijem i posvećenom radu Vlade?

Onda, da pomenemo da je juče profunkcionisalo, što je značajno u elektronskom bankarstvu, instant plaćanje, što je opet jedan korak napred, gde Narodna banka Srbije, zbog građana da kažemo, tim instant plaćanjem omogućava 24 sata prenošenje finansijskih sredstava u toku svih 365 dana u godini, znači i danju i noću.

To je isto u toj oblasti jedan napredak, tako da, ponavljam, ova Vlada i ova Srbija, pod rukovodstvom Vlade i predsednika Vučića, svakim danom sve više napreduje i nadam se da će i dalje, pogotovo što su u ove četiri godine učinjeni ključni bazični reformski potezi koji sada stvaraju, po meni, mogućnost još ubrzanijeg razvoja Srbije u svim segmentima privrednog, društvenog razvoja i napretka. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Dragana Kostić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Kostić, izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade, narodni poslanici, građani Srbije, jedan od infrastrukturnih projekata koji će svakako uticati na privredni razvoj Srbije, a naročito na razvoj turističkih potencijala istočne Srbije, jeste i otvaranje petlje Rutevac, na teritoriji opštine Aleksinca, na Koridoru 10.

Veoma značajno otvaranje ove petlje jeste jer se skraćuje put do Stare planine za 40 kilometara, a do Sokobanje 15 kilometara. Nije stvar samo u tome što se skraćuje put, već se na ovaj način zaobilazi Aleksinac, gde preko leta, kada je turistička sezona, pređe preko 100.000 turista, čime se ugrožava zaštita životne sredine ove opštine. Vrednost ovog projekta je oko dva miliona evra i osim ove petlje obuhvata izgradnju puta od auto-puta do Malog cveta, koji iznosi oko 6-7 kilometara, što bi u svakom slučaju poboljšalo turističku ponudu istočne Srbije.

Ideja postoji već decenijama, međutim, nijedna vlada dosada nije imala ni razumevanja, ni volje, a svakako nije ni shvatila ekonomsku opravdanost ovog projekta, pa je ovo samo bilo mrtvo slovo na papiru. Zahvaljujući ovoj vladi i vašem ministarstvu, koje je stvarno preuzelo sva idejna rešenja i ostale izrade tehničke dokumentacije, ja se iskreno nadam da ćemo uskoro, makar 2020. godine, turističku ponudu imati na mnogo višem nivou. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Parezanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Parezanoviću.

MARKO PAREZANOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Potpredsednice Vlade, potpuno je jasno da građevinska industrija ima značajan udeo u privrednom rastu naše zemlje i to je pre svega zahvaljujući činjenici da se grade auto-putevi, grade se škole, bolnice, grade se fabrike i zaista je imponzantan podatak koji ste izneli u načelnoj raspravi, da je trenutno u Srbiji aktivno preko 30.000 gradilišta, reklo bi se kao nikada dosada, a isto tako veoma važan podatak je da je u prvoj polovini ove godine, ako se ne varam, izdato 15% više građevinskih dozvola nego prethodne godine, što govori o tome da država stvara i pravnu i političku stabilnost da strani i domaći investitori ulažu svoj kapital u Srbiju.

Moj lični utisak, kada je u pitanju grad iz koga dolazim, grad Čačak, jeste da se takođe jako puno stambenih objekata gradi. Ono što je možda još važnije jeste to da su svi ti stanovi uglavnom prodati još pre završetka gradnje tih objekata što, takođe, jeste jedan od parametara rasta ekonomije.

Generalno gledano, kada je u pitanju Čačak, za Čačak se u poslednjih nekoliko godina vezuju samo pozitivne vesti u kontekstu Koridora 11, deonica koja uskoro završavamo i onih koje treba tek da počnemo, Moravskog koridora, prvih velikih fabrika, posle 30 godina čekanja imamo dve velike fabrike, „Forverk“ i „Viland elektrik“, koje treba da zaposle preko 1.000 građana Čačka. Imamo i treću koju očekujemo vrlo uskoro.

Ono što je takođe jako važno jeste aerodrom Lađevci. Želim i u svoje ime i ime svih građana Čačka da zamolim i vas i predsednika Srbije da uložimo

dodatni napor da taj aerodrom postane civilno-vojni, jer je to jako važno i za privredni razvoj centralne Srbije i za turističku ponudu.

Kada imamo takve rezultate, naravno, sa druge strane mogu da dođu samo lični napadi, i nije da smo u ovih nekoliko dana čuli nešto novo već samo ponovljene floskule koje iskreno mislim da ne treba posebno ni komentarisati, jer ako znamo da je u gradu Čačku u vreme Milisava Obradovića i Saveza za Srbiju bilo preko 90.000 nelegalnih objekata, da je u Srbiji bilo par miliona nelegalnih objekata, da je to gotovo nemoguće prebrojati, mislim da je zaista izlišno da nam bilo ko od njih drži bilo kakva predavanja kada je u pitanju nelegalna gradnja. Barem o tome bi trebalo da čute.

Ono što ja stalno kažem – kada Dragan Đilas dođe u Čačak, samo želim da nam kaže jednu krucijalnu stvar koju su za Čačak uradili za 12 godina, dakle samo jednu, jer da ta jedna postoji, oni kada dođu, oni bi došli ispred te neke zgrade ili tog nekog puta, bilo kog infrastrukturnog projekta i slikali bi se tu i rekli bi – evo, ovo smo mi uradili. Ili kada dođe Vuk Jeremić u Ježevicu, u rodno selo svoga oca, možda bi se slikao pored Doma kulture ili nekog puta i rekao – eto, ovo je urađeno kada sam ja bio ministar. Ali tako nešto ne postoji, zato su oni prinuđeni da se stalno slikaju u prostorijama ovih ljotićevara iz Čačka.

Koliko su ti napadi lični možemo videti i ovih dana, jer su u gradu Čačku osvanuli veoma uvredljivi flajeri na kojima su ispisane gomile neistina i kleveta na račun gradonačelnika Čačka, gde se otvoreno crta meta jednom čoveku, gde se iznose neistine, pod okriljem noći se ulazi u privatne posede, u dvorišta građana Čačka i kače se ovakvi flajeri na njihove automobile.

Mi smo na to navikli i nemamo mi problem sa tim. Neka oni nastavljaju da napadaju nas, naše porodice, samo kada dođu izbori, neka se onda ne žale da im je nešto oteto i neka ne svaljuju krivicu na druge i neka ne pričaju kako građani njih ne razumeju, jer građani odlično razumeju. Baš zato što razumeju njihovu politiku, baš zato i ne žele glas njima da daju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Potpuno ste u pravu i slažem se sa vama. Na sreću, Čačak se menja, i to na bolje, i u infrastrukturnom smislu, bilo da pričamo o komunalnoj infrastrukturi, ulaganjima države i grada Čačka u komunalnu infrastrukturu, tako isto i u putnu infrastrukturu.

Ali oni koji kritikuju možda zaboravljaju, recimo, čuvenu priču oko vijadukta kod Čačka i oko ovog nadvožnjaka, i oko ovih čuvenih stubova koji su problematični bili, koje niko 50 godina praktično nije rehabilitovao. Tačnije, jeste Velja Ilić 2002. i 2003. godine. Uložio je milion evra, a nisu ni pipnuli nijedan stub. Tako su radili neki pre 2012. i 2014. godine. Tako ne radi ova vlada. Tako ne radi ni Aleksandar Vučić, ni Vlada Republike Srbije, znači

trudimo se zaista, gde god možemo, u svakom delu Srbije da ulažemo novac u infrastrukturu.

Pomenuli ste... Grad Čačak se nalazi nekako u centru. Kroz njega prolazi i Koridor 11 i Moravski koridor. U gradu Čačku će se verovatno, koliko sledeće godine, graditi takođe i stanovi za snage bezbednosti. Preko 400 stanova su iskazale snage bezbednosti kao svoju potrebu da se tamo grade zgrade.

Aerodrom Lađevci, koji će sledeće godine, početkom godine postati potpuno operativan u smislu da će biti mešoviti aerodrom, dakle, vojno-civilni aerodrom. Sve je to važno ako hoćemo da razvijamo kompletan okrug, a naročito ako pričamo o samoj našoj zemlji.

Prema tome, oni koji kritikuju i pričaju sve i svašta, treba samo da pogledaju podatke. Neko je prethodno pričao o kriterijumima. Nekima su kriterijumi bili njihovi džepovi, lični interesi, a nama su kriterijumi da budemo poznati u svetu, da budemo na prvom mestu u Evropi i po stranim direktnim investicijama, po padu nezaposlenosti, po razvoju naše zemlje, po rastu životnog standarda. To su kriterijumi koji vode i Srpsku naprednu stranku, a pre svega vode Vladu Republike Srbije. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Nataša St. Jovanović. Izvolite.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Najlepše hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, podnela sam amandman na zakon o građevinskim proizvodima jer želim da se dodatno definiše predmet ovog zakona sa posebnim osvrtom na porast privrednih potencijala u zemlji.

Razlog za donošenje zakona o građevinskim proizvodima je potreba da sa jednim opštim propisom uradi stavljanje građevinskih proizvoda na tržište, što je potvrđeno od strane svih subjekata na održanim javnim raspravama koje su se održale u svim većim gradovima u Srbiji u prethodnom periodu.

Srbija samo ove godine u kapitalne projekte ulaže 79,97 milijardi dinara. Najviše novca je uloženo u izgradnju auto-puteva, pruga i u železničku infrastrukturu. Nakon godinu i po dana od početka niza kapitalnih projekata, već je uočljiv veliki rast u građevinskom sektoru. Na mnoge projekte se čekalo i više od tri decenije. Sledeće godine, na primer, počinje rekonstrukcija pruge Beograd-Bar, na šta se čekalo 30 godina. Najrealniji rok za završetak ovih radova je 2021. godine.

Srbija nastavlja gradnju Koridora 11 od Požege pa nadalje, na čemu će ubuduće intenzivnije raditi zajedno sa Crnom Gorom, jer infrastrukturno povezivanje je siguran put za bolji život i bolji standard celog regiona.

Što se tiče privrednog potencijala, ovde smo videli da on iz godine u godinu raste, a čuli smo danas od ministarke Mihajlović o vrtoglavom rastu

broja gradilišta u našoj zemlji, kojih je sada preko 33.000. Zaista imponantno. Ulaganje u izgradnju infrastrukture utiče i na rast u građevinskom sektoru i na smanjenje nezaposlenost, a samim tim i na društveni standard u Republici Srbiji.

Imamo veoma kvalitetnu i školovanu radnu snagu i još treba da nastavimo na unapređenju i razvijanju tih veština kroz dualno obrazovanje, o čemu je govorio i moj kolega Jokić, kako bismo što više osposobili građevinske radnike, jer vraćamo staru slavu građevinarstvu.

Na kraju bih želela samo da ukažem na jedan problem, pošto dolazim iz Mladenovca, a to je problem uskog grla u drumskom saobraćaju, posebno vikendom, tako da vas molim da se možda u nekim narednim planovima Ministarstva, narednim godinama reši problem izgradnje zaobilaznice oko Mladenovca, od Stanojevca do račvanja puta za Topolu i Aranđelovac. Sada su prioriteti drugačiji. Ne pričamo ovde o šumadijskoj magistrali, samo o tom delu puta od Stanojevca do račvanja za Topolu i Aranđelovac, jer ide se kroz naseljeno mesto i put je u dve trake i ponekad počinju gužve od samog Malog Požarevca. Sigurna sam da ste upoznati sa tim problemom, samo ovom prilikom da zamolim da se, eto, u nekim narednim prioritetima nađe i ta mala deonica. Hvala vam unapred.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem se.

Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Vezano za Mladenovac, bili smo tamo, razgovarali, pričali, razgovarali i sa „Putevima Srbije“. Očekujemo, dakle, pre svega zbog bezbednosti saobraćaja, zato što je to broj jedan ako pričamo, znači bezbedan put i bezbedni građani, mi očekujemo da sledeće godine do 1. marta dobijemo završnu dokumentaciju za taj deo i moguće je da će se tu stvari menjati.

I ono što je takođe važno, mi završavamo neke projekte koje neki pre nas nisu završili 20, 30 i više godina. Mi sledeće godine počinjemo i novi investicioni ciklus i on je vredan nekoliko milijardi evra. Dakle, samo u putevima sledeće godine mi imamo Fruškogorski koridor, zatim imamo koridor Ruma–Šabac–Loznica, zatim Zrenjanin–Beograd, za šta mora da se završi projektno-tehnička dokumentacija. Počinje takođe izgradnja vrlo važne deonice na Koridoru 11, a to je Preljina–Požega, a u isto vreme sledeće godine će biti završena projektno-tehnička dokumentacija od Požege do Boljara, kao i dokumentacija za put Požega–Kotroman, odnosno Sremska Rača – Kuzmin, jer time takođe želimo da idemo i ka BiH.

U železničkom saobraćaju novi investicioni ciklus podrazumeva početak radova na deonici od Novog Sada do Subotice, brze pruge Beograd–Budimpešta, već radimo na ove prethodne prve dve deonice, zatim počinju radovi na pruzi Niš–Dimitrovgrad. Već sada se završava eksproprijacija u Nišu

vezano za obilaznu prugu oko Niša, zatim Niš–Preševo, i treba da se završi do maja projektno-tehnička dokumentacija za nastavak od Valjeva ka granici, ka Baru. Procenjena vrednost investicije je oko 350 miliona evra. Da ne govorim o izlascima na auto-put Valjeva, Požarevca itd. Sve su to veliki infrastrukturni projekti koje mi počinjemo sledeće godine, a ove koji su već u toku, polako završavamo i to je dobro i važno upravo za povećanje udela našeg građevinarstva u BDP-u za bolji život ljudi ovde.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Olivera Ognjanović.

Koleginice Ognjanović, izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, uvažena ministarko sa saradnicima, prioritetni zadaci države jesu da kreira i razvija ključne faktore konkurentnosti, odnosno kvalitetne i efikasne institucije, da unapređuje ambijent za poslovanje ekonomskih subjekata i podstiče inovacije. Inovativnost je zastupljena zahvaljujući novim tehnologijama, čime raste nivo konkurentnosti, i upravo kroz nivo konkurentnosti se izražava uspešnost jedne privrede, privrednog rasta i razvoja.

Ovim zakonom podići će se standardi u građevinarstvu u Srbiji i učiniće domaće proizvođače konkurentnijim na evropskom tržištu.

U Srbiji će se primenjivati jednaki standardi kao i u zemljama članicama EU, što je dodatni podsticaj razvoju građevinarstva.

Tržište građevinskih proizvoda obuhvata 1.200 proizvoda koji se koriste u gradnji puteva, mostova, zgrada i drugih objekata. Ovo je zakon koji je važan za industriju Srbije i daje poboljšanje poslovnog ambijenta, uz prelazni period koji će svim subjektima čije poslovanje vezuje omogućiti da se prilagode standardima i nabave neophodnu opremu.

Povoljan poslovni ambijent koji je samo svojim trudom obezbedila naša vlada na čelu sa predsednikom Vučićem privukao je kako domaće, tako i strane investitore. U Subotici je otvoren pogon fabrike staklene mreže kompanije „Master plast“ za proizvodnju staklene vune. Novi pogon mađarskog investitora u Subotici vredan je ukupno 7,5 miliona evra i zapošljava oko 200 radnika. Austrijska firma „Baumit“ najavila je proširenje proizvodnih kapaciteta. Bavi se proizvodnjom fasada, maltera, hidroizolacija, a proširenja će doneti nova radna mesta. U Aranđelovcu je otvorena fabrika za proizvodnju građevinskog stiropora domaće kompanije „Bekament“. Pored postojećih 300 radnika, zaposleno je još 70, a reč je o fabrici za proizvodnju boja, fasada, građevinskih lepkova i materijala, čiji je godišnji kapacitet 250.000 tona.

Na kraju, znamo da upotreba kvalitetnih građevinskih proizvoda u građevinske svrhe olakšava brže izdavanje građevinskih dozvola i to je nešto po čemu je Srbija u samom vrhu lestvice. Ministarstvo je za dve godine izdalo građevinske dozvole za radove vredne preko 1,33 milijarde evra. Takođe,

Ministarstvo je izdalo građevinske dozvole za izgradnju prvih 376 stanova za pripadnike snaga bezbednosti u Vranju i Nišu. U izgradnju će biti uloženo 1,4 milijarde dinara, a 6. oktobra ove godine je raspisan tender za izbor izvođača radova.

Srbija ove godine završava izgradnju drumskog Koridora 10, Istočnog i Južnog kraka, kao i radove na izgradnji mosta preko Save i Kolubare na deonici od Surčina do Obrenovca na auto-putu na Koridoru 11. Vrednost projekta koji podrazumeva izgradnju 17,6 kilometara auto-puta sa novim mostom u dužini od 1.581 metar iznosi 233,7 miliona dolara, a naš partner je kineska kompanija.

Sve su ovo rezultati naše vlade i zato će ovaj zakon doprineti razvoju i jačanju naše privrede.

Amandman koji sam podnela upravo dodatno definiše član 1. predloženog zakona sa posebnim osvrtom na snaženje privrednih resursa. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sandra Božić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Ljiljana Malušić.

Izvolite, gospođo Malušić.

LJILJANA MALUŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, o tome kakve mi građevinare imamo najbolje govori njihova uposlenost u čitavom svetu. Još kada budemo izglasali ovaj zakon za koji dan o građevinskim proizvodima, to znači da ćemo standardizovati te proizvode i takve moći da plasiramo po čitavoj Evropi.

Izgradnja infrastrukture direktno utiče i podstiče privredni rast. Završetak Koridora 10, oba kraka, izgradnja novih puteva, modernizacija železnice i unapređenje vazdušnog saobraćaja podstiče razvoj Republike Srbije.

Do kraja 2018. godine završiće se Koridor 10 posle 60 godina, napokon. To je u stanju samo jedino da uradi SNS i ja sam vrlo zahvalna na tome svim ljudima koji čine ovu vladu i svim ljudima koji su u SNS. Dakle, posle 60 godina. To treba da se upiše negde zlatnim slovima. Takođe, gradi se Koridor 11 na pravcu ka Crnoj Gori. Izgradili smo auto-put Ljig–Preljina, Ub–Lajkovac, gradimo auto-put Surčin–Obrenovac, obilaznicu. Počće izgradnja auto-puta Preljina–Požega, a vrlo brzo i auto-puta Požega–Boljari, do same granice sa Crnom Gorom. Radovi su od Ostružničkog mosta do petlje Bujanj potok. Ta izgradnja je takođe krenula.

Da bi strani investitor došao u našu zemlju, mora da postoji dobra putna mreža, mora da postoji dobra infrastruktura. Kako će inače da se plasiraju svi proizvodi ako nemamo putnu mrežu, a radi se na tome da prema broju stanovnika putna mreža za najkasnije pet do deset godina bude najrazvijenija u

Evropi, a možda i u čitavom svetu. Zato će se izgraditi auto-put Pojate–Preljina, ili Moravski koridor, i na taj način će se spojiti Koridor 10 i Koridor 11.

Takođe, gradićemo auto-put Niš–Merdare, Beograd–Pančevo–Vršac, do same rumunske granice. Kada smo već kod puta Beograd–Pančevo, već je napravljen auto-put. Fali to do Vršca i onda ćemo imati kompletan auto-put do Rumunije. Eto nama regionalnog razvoja i sa te strane.

Gradićemo fruškogorski koridor, koji će da poveže Novi Sad, Irig i Rumu i na taj način dati doprinos kompletnom regionalnom povezivanju.

Treba naglasiti da na tom potezu ima najmanje 30.000 sitnih i srednjih preduzeća. Od 2012. do 2018. godine urađena je revitalizacija više od 300 km puteva.

Srbija će, još jednom moram da ponovim, za 10 godina biti, što se infrastrukture tiče, najbolja u Evropi, ako ne i u svetu. Tako radi odgovorna vlast.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite, kolega Atlagiću.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, gospodine Arsiću, dame i gospodo narodni poslanici, uvažena ministarko sa saradnicima, drago mi je da ste vrlo često u ovom visokom domu. To govori o vašem odnosu prema radu, a moram da kažem da vas saradnika ima više nego svih ovih nasuprot mene, iz Saveza, bar tako kažu, za Srbiju, a ja ih zovem – savez za drugu pljačku Srbije.

Ja molim kamermene da pokažu i da vide koliko ih ima. Nema nijednog u ovom visokom domu. Narod zove te koji ne vole da rade – lezijedovići. Prema tome, nisam im ja dao taj naziv, nego oni sami.

Nema sumnje da će ovaj zakon o građevinarstvu, građevinskim proizvodima, a i predloženi moj amandman, ako ga Vlada prihvati, pridoneti modernizaciji Republike Srbije koju sprovodi Vlada Republike Srbije, najveći broj uvaženih narodnih poslanika u ovom visokom domu i najveći broj građana Republike Srbije, a na čelu ubrzane modernizacije Srbije nalazi se njen motor, uvaženi predsednik Srbije gospodin Aleksandar Vučić.

Bivši režim je sproveo divlju, pljačkašku privatizaciju i doveo zemlju na ivicu ponora. Za vreme vlasti stranke bivšeg režima, po oceni jednog američkog instituta, izneta je 51 milijarda evra iz Srbije. Podsećam samo na nekoliko pljački i pljačkaških privatizacija – „Azotara“, „Galenika“, „Kolubara“, „Agrobanka“, „Razvojna banka Vojvodine“, šećerane prodate za jedan dinar. Opljačkane su i četiri najveće razvojne banke, odnosno uveden im je stečaj. To je „Beobanka“, „Beogradska banka“, „Jugobanka“ i „Investbanka“. Božidar Đelić, zvani Vojvoda od Meridijan banke sa 11 miliona evra, lagao je da su ove četiri banke imale dugovanje preko četiri milijarde evra, a imale su svega

milijardu i 700 miliona, a njihova potraživanja bila su tri puta veća. Što se tiče građevinskih proizvoda, uništili su, pored ostalog, i tri cementare – Beočin, Popovac i Kosjerić. Prodali su ih za bagatelnu i to na samom početku ekonomskog sunovrata i divljačke pljačkaške privatizacije.

Čega su se god dotakli, to su uništili. Ugradili su se dobro ti dosovski ministri, ministar Vlahović, Božidar Đelić, gde li je sada taj ministar Đelić?, ministar Šumarac i Mirko Cvetković. Zato i nije čudno što je pet njihovih dosovskih ministara bilo uhapšeno, i to Saša Dragin, Oliver Dulić, Jasna Matić, Slobodan Milosavljević i ministar Bubalo. Bivši režim uništio je našu prošlost, našu sadašnjost, budućnost dece naše. Da su ostali na vlasti još samo godinu dana, uništili bi nam sigurno i naše korene.

Gle čuda, evo ih! Ponovo su se udružili u savez, kako oni kažu, za Srbiju, a ja zovem to savezom za drugu pljačku Srbije. Prvi je bio kada su bili u DOS-u i Dragan Đilas zvani Điki Mafija, Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak, Saša Janković zvani Sale Prangija, Janko nesretni Veselinović zvani Janko Stanokradica, Dušan Petrović zvani Kravoubica, Boris Tadić zvani Boris Lipicaner, Balša Božović, nema ga, nažalost, došao je samo na kaficu danas ovde, zvani Golobradi Gusar sa Maldiva i Boško Obradović zvani Lupetiv, evo ih, svakodnevno tumaraju po mestima Srbije tražeći ponovo podršku za drugu pljačku Srbije, a jedno su zaboravili, da ih je narod poslao u političku prošlost iz koje se zasigurno više neće vratiti.

Na kraju, poštovani građani Republike Srbije, poštovani poslanici, da demantujem jednu stvar koju je izrekao Đorđe Vukadinović pre dva dana, zvani Đorđe Vlah. Đorđe Vukadinović, zvani Đorđe Vlah, 17.10.2018. godine u 18 sati i jednu sekundu u ovom visokom domu uvredio je uvaženog gospodina Marijana Rističevića. Rekao je da za njega nije ovaj parlament, nego da sedi ispred seoske prodavnice i ispija pivo i da uzima nadnicu. Tada sam ga pozvao da se izvini gospodinu Rističeviću, svim seljacima i zemljoradnicima i poljoprivrednicima.

Ja sam stenogram doneo i samo jednu rečenicu da kažem. On uvek kaže da ja nemam izvore, ali vi dobro znate, poštovani građani, da su moji izvori zaista citati. On je rekao ovako, citiram gospodina Vukadinovića zvanog Vlah: „ Kolega Rističević bi trebalo u normalnoj zemlji da kopa njivu, da pije pivo ispred prodavnice i da nadniči, a on je ovde narodni poslanik“.

Pozivam gospodina Đorđa Vukadinovića zvanog Vlah da se izvini uvaženom gospodinu Marijanu Rističeviću, svim poljoprivrednicima, svim seljacima, da se meni izvini i državi Srbiji, jer je i nju ovde ponizio.

Na kraju, poštovana ministarko, spominjali su vašu vladu, odnosno našu vladu da je malo uradila, da je bivša vlada mnogo uradila. Ja samo zbog vremena jednu rečenicu. Spominjali su i vladu Zorana Đinđića. Zoran Đinđić se 1999. godine i čitava ta vlada zalagala za bombardovanje naše zemlje.

Gospodo iz bivšeg režima, da li ste čuli za Kuncigera? Naravno da niste. To je bivši savetnik nemačkog kancelara Kola, koji je rekao: „Urgirao sam za TV nastupe po nemačkim gradovima 1999. godine za Zorana Đinđića i Mila Đukanovića, na kojima su se zalagali za brže bombardovanje svoje zemlje“.

Poštovani građani Srbije, da li je neko mogao poverovati da oni koji su se zalagali 1999. godine za bombardovanje i ubijanje naše dece, kada su došli na vlast 2000. godine, mogu učiniti nešto dobro za građane Srbije? Naravno da ne, samo oni koji pate od amnezije. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Snežana Petrović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Snežana Petrović.

Izvolite.

SNEŽANA R. PETROVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade, poštovane kolege narodni poslanici, na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima podnela sam amandman kojim se dodaje stav 2. i kojim se podstiče sveukupni razvoj Republike Srbije sa osvrtnom na unapređenje ekonomskog razvoja. Cilj amandmana je dodatno definisanje predmeta ovog zakona.

Za ekonomski razvoj zemlje od velikog je značaja ulaganje u izgradnju saobraćajne infrastrukture, a izgradnjom auto-puteva značajno se povećava bezbednost u saobraćaju i postiže se privlačenje mnogo većeg broja investitora.

Zahvaljujući dobrim odlukama Vlade Republike Srbije i vašem ministarstvu, značaj izgradnje saobraćajnica prepoznat je kao prioritet ekonomskog razvoja zemlje, tako da naša Srbija polako ali sigurno postaje bolje mesto za život. Bolje mesto za život nas iz zapadne Srbije i grada Užica, odakle ja dolazim, a svakako će to biti svi naši gradovi i mesta ovog dela zemlje kada ih poveže auto-put na Koridoru 11.

Trenutno i deo auto-puta od Ljiga do Preljine u dužini od 40 km, koji je pušten u rad, daje osećaj sigurnosti svim stanovnicima ovog područja i nadu da nas čeka bolja budućnost, naročito našu decu, uz bezbednije putovanje, jer je Ibarska magistrala opštepoznata zbog preopterećenosti po mestu gde se gubi veliki broj ljudskih života.

Ovaj auto-put, pored spasavanja ljudskih života, jeste i prilika za investitore da u svim delovima gde prolazi auto-put bude više posla i više investicija.

Vaša najava, gospođo ministarko, da će do kraja godine na Koridoru 11 biti otvoreno ukupno 102 km auto-puta i da će u martu sledeće godine započeti radovi na deonici od Preljine do Požege, koja bi trebalo da bude završena do 2021. godine je od veoma velikog značaja za razvoj i ekonomsko osnaživanje cele zapadne Srbije.

Izgradnja auto-puta omogućuje mladim ljudima da ostaju u svojim sredinama, da otpočnu i sopstveni posao i pomognu u budućem razvoju svog kraja. To i jeste prioritet države i Vlade Republike Srbije i njenog ravnornog razvoja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Molim službu Narodne skupštine da preuzme kartice narodnih poslanika koji nisu prisutni u sali, a nalaze se u elektronskim jedinicama za glasanje.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Branimir Rančić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Branimir Rančić.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre gospođo Mihajlović, poštovani gosti iz Ministarstva, poštovana gospodo narodni poslanici, ovim amandmanom se dodatno definiše predmet Predloga zakona o građevinskim proizvodima.

Novi zakon, pored toga što će podići standarde u građevinarstvu u Srbiji, učiniće i domaće proizvode konkurentnijim na evropskom tržištu, jer će se u Srbiji primenjivati jednaki standardi kao u zemljama članicama Evropske unije.

Uspostavljanje nacionalnog sistema infrastrukture i kvaliteta ima višestruki cilj. Prvo, glavni je pokazatelj plasiranja bezbednog proizvoda. Drugo, pokazatelj je mera u kojoj su potrošači zaštićeni – zdravlje, bezbednost, zaštita životne sredine. Treće, to je podrška ekonomskom razvoju uopšte.

Građevinarstvo, kao kompleksna delatnost, podrazumeva usluge i procene od projektovanja do izvođenja, kao i ugradnju gotovih proizvoda koji u svakom pogledu treba da zadovolje projektovan kvalitet, sigurnost, kao i zahtev krajnjeg korisnika.

Građevinarstvo je uslovljeno zaštitom životne sredine. Bitan je faktor održivog razvoja i neizostavno je procesno povezano sa drugim delatnostima, elektrotehnikom, mašinstvom, tehnologijom. Strateški, građevinarstvo je jedna od najvažnijih privrednih grana jer obezbeđuje objekte i infrastrukturu za sve ostale privredne i socijalne kategorije, pa u tom smislu treba upozoriti na termin „sistem bolesnih zgrada“, a ne kako se govori o „smrdljivim zgradama“, koji se koristi od 1970. godine da bi se opisala situacija u kojoj se veći broj ljudi žali na pojavu većeg broja privremenih, nespecifičnih simptoma koji su povezani sa boravkom u zgradi u kojoj žive i rade.

Po podacima SZO, danas u svetu preko 1,2 miliona poslovnih zgrada ima karakteristike „sistema bolesnih zgrada“. Vrlo je teško ustanoviti tačan uzrok pojave „sistema bolesnih zgrada“, ali su se merenjem utvrdile visoke koncentracije polutanata kao što su isparljiva organska jedinjenja, formaldehidi, benzen, amonijak, hloroform, trihlor-etilen, ugljen-tetrahlorid, toluen, što se može naći u građevinskim materijalima i indirektno zagađivati vazduh u sredini u kojoj čovek živi i radi.

Novi propis daće dodatni podsticaj razvoju građevinarstva i omogućiće da objekti koji se grade budu bezbedni i ekološki prihvatljiviji, čuvajući život i zdravlje ljudi tokom čitavog životnog ciklusa građevinskih objekata.

Na kraju, a što se tiče puteva, kolege su dosta govorile o tome, a ja ću samo reći da dikta „Svi putevi vode u Rim“ može se zameniti aktuelnom diktom „Svi putevi vode u Niš“. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radmilo Kostić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Žarko Bogatinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Bogatinoviću.

ŽARKO BOGATINOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana ministre Mihajlović sa saradnicima, svi postojeći proizvođači građevinskih proizvoda u Leskovcu proširuju svoju proizvodnju i proizvodne kapacitete. Novi proizvođači punom parom rade na otvaranju pogona, a brojni su i potencijalni investitori koji se interesuju za Leskovac i to je za nas velika čast, jer je to pokazatelj da smo radili u dobrom smeru i da se trud lokalne samouprave na čelu sa SNS-om i gradonačelnikom dr Goranom Cvetanovićem isplatio.

Kao primer navešću domaću kompaniju „Mladost“, koja je jedan od najvećih i najznačajnijih proizvođača građevinskog materijala u regionu, poznato ime na tržištu, sinonim za kvalitetne crepove i blokove za zidanje i međuspratne konstrukcije koji su zahvaljujući kvalitetu pronašli put do zadovoljnih korisnika na celoj teritoriji Srbije, ali i Kosova i Metohije, na tržištima Makedonije, Bugarske, Rumunije, Albanije, Crne Gore i Rusije.

Takođe, navešću i rumunsku kompaniju „Tera stil“, koja je pre tačno godinu dana otvorila pogon u Leskovcu, gradu sa povoljnim poslovnim okruženjem, gde su Leskovac prepoznali kao pouzdanog partnera i mesto u kojem mogu da razvijaju i unapređuju svoju proizvodnju.

Kompanija „Tera stil“ investirala je konstantno u razvoj tehnologije i sada ima kapacitet da proizvodi pocinkovane profile i termoizolirajuće panele sa poliuretanskom penom – pur i poliuretanskom vatrostalnom penom – pir, kao i čelične spoljne elemente. Štaviše, zahvaljujući tome što je deo grupe „Tera plast“, kompanija „Tera stil“ dopunila je svoj program proizvodima matične kompanije, tako da sad klijentima može da nudi kompletna rešenja hale – ključ u ruke.

Poštovana gospodo ministre, kad smo 2012. godine preuzeli odgovornost u gradu Leskovcu, zatekli smo ulice koje su bile željne obnavljanja. Uređenje većeg dela gradskih i seoskih saobraćajnica nije rađeno decenijama. U periodu od pet godina u gradu i okolini izgrađeno je i rekonstruisano preko 60

saobraćajnica. Njihova dužina iznosi preko 25.000 metara, a vrednost više od pola milijarde dinara. Značajna pažnja posvećena je i pešačkim površinama. Izgradnja i sanacija trotoara urađena je na površini od 17.000 metara kvadratnih, za šta je izdvojeno 53 miliona dinara.

To je dobro planiranje, poštovane kolege, i prava podrška donošenju ovakvih i sličnih zakona. Naravno, grad Leskovac investira u bolji kvalitet života. Izgrađena je nova vodovodna mreža u dužini od 32 kilometra, za šta je izdvojeno 96 miliona dinara. Kanalizaciona mreža izgrađena je u dužini od 8.500 metara ukupne vrednosti 37,3 miliona dinara.

U sve ovo ste mogli da se uverite, gospođo ministre, prilikom vaših poseta gradu Leskovcu, na čemu vam se iskreno zahvaljujem. Naravno, zahvaljujem se i na urgenciji u vezi obilaznice grada Leskovca. Već danas su iz „Puteva Srbije“ zvali i nadam se da će ovaj projekat biti priveden kraju, kao što je i bio dogovor, i onaj most, takođe, nesretni most koji visi u vazduhu i dalje u Donjem Krajincu, na opšte zadovoljstvo građana Leskovca. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Bogatinoviću. Uvek inspirativno.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Živan Đurišić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

ŽIVAN ĐURIŠIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, podneo sam amandman na član 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima i on glasi – u članu 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima dodaje se stav 2. koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije s posebnim osvrtom na unapređenje ulaganja.

Članom 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima propisuju se uslovi za stavljanje na tržište i činjenje dostupnim na tržištu građevinskih proizvoda. Ovim članom definisana su i ostala pitanja koja su uređena ovim zakonom, što je dosada bilo delimično regulisano u više zakona iz oblasti građevinarstva, kao i nizom podzakonskih akata.

Mojim amandmanom želeo sam da istaknem značaj ovog zakona za sveukupni razvoj Republike Srbije, a posebno za unapređenje ulaganja.

Koristim ovu priliku da u skladu sa temom na koju se odnosi amandman istaknem šta je urađeno i u koje poslove i objekte je lokalna samouprava iz koje dolazim, opština Velika Plana, ulagala zadnje tri godine otkada je SNS preuzela odgovornost za vršenje vlasti u ovoj lokalnoj samoupravi. Ovom prilikom navešću nešto od onoga što je urađeno na objektima u Velikoj Plani, u svim naseljima na teritoriji ove opštine. Radi se o objektima u koje nije ulagano prethodnih decenija, a neki od njih su zbog toga bili potpuno van upotrebe.

Opštini je preko Kancelarije za upravljanja javnim ulaganjem odobren projekat kojim je rekonstruisan, saniran Dom zdravlja u Velikoj Plani, zamenjena stolarija, urađena izolacija i fasada u vrednosti od 15.572.987 dinara. Takođe, urađen je projekat za kompletno uređenje i sređivanje istog. Kada je u pitanju Dom zdravlja, lokalna samouprava je obezbedila sredstva u iznosu od 3.341.000 dinara kojim je kupljeno sanitetsko vozilo za prevoz bolesnika na dijalizu, kao i sredstva za kupovinu spirometra i uređaja za fizikalnu terapiju.

Značajna sredstva uložena su u sređivanje svih seoskih ambulanti, u Markovcu, Velikom Orašju, Bresju, Velikoj Plani, Trnovcu, Lozoviku, Miloševcu, Krnjevju. Tehnička škola je od Ministarstva privrede dobila sredstva za rekonstrukciju i instalaciju u Tehničkoj školi „Nikola Tesla“ u Velikoj Plani, a lokalna samouprava učestvovala je sa 1.016.281 dinara.

Od Vlade Republike Srbije, preko Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima, odobreno je 18 miliona dinara za rekonstrukciju fiskulturne sale Osnovne škole „Drugi šumadijski odred“ u Markovcu. Od Vlade Republike Srbije dobijeno je 10 miliona dinara, a lokalna samouprava ulaže iz svojih sredstava 90 miliona dinara za izgradnju objekta za smeštaj dece predškolskog uzrasta, dečiji vrtić „Dečija radost“ u Velikoj Plani.

Zahvaljujući urbanističkim planovima i drugoj planskoj dokumentaciji lokalne samouprave opštine Velika Plana, stvoreni su dobri uslovi u oblasti stanogradnje i investitori nalaze interes da grade u Velikoj Plani. Interesantna je pojava da su kupci stanova i građani iz okolnih opština koji kupuju stanove zadovoljni, jer su stanovi dobro opremljeni sa kompletnom infrastrukturom, a svi imaju i centralno parno grejanje i priključak na gas, što obezbeđuje kvalitetan život i u zimskim mesecima. Zadnjih godina izgrađen je veći broj stambeno-poslovnih zgrada, a sada je u toku izgradnja pet stambenih zgrada sa preko 120 stanova i lokala. Okolno stanovništvo ima s pravom percepciju da je Velika Plana perspektivna sredina sa razvojnim trendom.

O drugim ulaganjima koje je ova opština imala u poslednje tri godine govoriću prilikom izlaganja o drugim amandmanima.

U danu za glasanje glasaću za ovaj zakon, kao i ostale zakone koji su na dnevnom redu ove sednice. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vera Jovanović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vera Jovanović.

Izvolite.

VERA JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, potpredsednice sa saradnicima, kolege poslanici, građani Srbije, u uvodnom izlaganju ministarke Mihajlović upoznali smo se sa elementima predloženog zakona. Moram da napomenem da je ovim predlogom zakona isti usklađen sa propisima Evropske

unije. Sada ću se u svom izlaganju fokusirati na problem bespravne gradnje, koji jedan od prioriteta ove vlade i politike koju vodi SNS i predsednik Srbije Aleksandar Vučić. Svoju diskusiju ću da potkrepim podacima da danas u Srbiji ima preko dva miliona bespravno sagrađenih objekata i da su svi objekti uglavnom nastali pre 2012. godine, znači, nasleđeni od prethodne vlasti.

Konkretan primer je i moja opština Rakovica, gde na ozakonjenje čeka veliki broj objekata. Pored problema bespravne gradnje, čitava naselja su građena bez infrastrukture, bez parking-mesta, a danas pritisak građani vrše na opštinu da im reši problem nastao za vreme gradonačelnika Dragana Đilasa i njegovih tajkuna. Naravno, oni su gradili bez ikakvih urbanističkih uslova i dozvola, pa se zna danas da nije svako mogao ni da gradi, već samo onaj koji je imao dogovor sa Đilasom i Demokratskom strankom, koja je do 2012. godine vladala i na mojoj opštini Rakovica. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Da li neko želi reč?

Izvinite, kolega Đokiću.

Po Poslovniku Gorica Gajić.

Izvolite.

GORICA GAJIĆ: Predsedavajući, ukazujem na povredu Poslovnika član 106. stav 1 – govornik može da govori samo o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Uz dužno poštovanje svih nas poslanika, tj. onih poslanika koji su pisali amandmane na Predlog zakona o građevinskim proizvodima, koleginica koja je neposredno pre ove povrede Poslovnika govorila o ozakonjenju, Zakon o ozakonjenju objekata je zakon koji dolazi posle ovoga. Ja se zdušno nadam da će se stići i o amandmanima po tom zakonu. Međutim, ovde je potpuno promašena tema. Vi niste, gospodine predsedavajući, samo opomenuli koleginicu da rasprava o amandmanima o Predlogu zakona o ozakonjenju dolazi kasnije.

Inače, mi možemo svi ovde da napišemo mini literarne sastave koji bi nosili naziv „moja lokalna samouprava“ i da se pohvalimo šta smo sve to uradili. To je svakako za poštovanje, šta god da se uradi u nekoj lokalnoj samoupravi, ali postaje praksa u Skupštini, kada je rasprava o bilo kom zakonu, i to samo o zakonu koji je prvi na dnevnom redu i o članu 1, raspravljamo o svakoj lokalnoj samoupravi i o uspesima te lokalne samouprave. Potrošimo sve vreme i nikada ne stignemo do mnogo važnijih zakona, koji su obično ispod ovog zakona koji je pod prvom tačkom dnevnog reda. Tako da ćemo mi ovde propustiti da na kvalitetan način razgovaramo i diskutujemo o amandmanima na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o planiranju i izgradnji i na Predlog zakona o

izmenama i dopunama Zakona o ozakonjenju objekata. To su mnogo bitnije teme u Srbiji.

Kažem, uz dužno poštovanje svega što je u Srbiji urađeno u svim lokalnim samoupravama, nama je rak-rana gradnja, ilegalna izgradnja, koja jeste bila i u prethodnim vladama, ali traje i danas. O tome treba ozbiljno da razgovaramo i da ta rasprava traje danima, a ne o ovom tehničkom zakonu, koji ja pozdravljam, gde uvodimo standarde da budemo konkurentni na svetskom tržištu, ali je to tehnički zakon i treba ga obrazložiti i usvojiti svakako. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Gajić.

Da vam obrazložim. Koleginica Vera Jovanović je ekonomista. Ja sam dobro i detaljno pogledao šta je ona napisala u svom amandmanu. Ona u svom amandmanu govori o sveukupnom razvoju Republike Srbije s posebnim osvrtom na porast privrednih resursa i ona u tom kontekstu govori o razvoju lokalne samouprave.

Ja ne mogu da budem ovde cenzor i da branim ljudima, da branim narodnim poslanicima da govore i da daju svoju ocenu i svoju percepciju o privrednom razvoju i uticaju ovog predloga zakona, na koji je amandman podnet, na današnjoj sednici. Stvarno to ne mogu da radim. Želim da ovde svako ima slobodu da sebe iskaže i da iskaže ono što misli u najboljem mogućem interesu građana, Parlamenta i ove države.

Nemam stvarno razloga, ona žena uvek veoma korektno govori, veoma korektno diskutuje, veoma pristojno, i ja uopšte ne želim da cenzurišem ničiji govor, pa ni govor Vere Jovanović.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Đokić.

Izvolite, kolega.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Poštovana potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, evo, ja sam sada ubeđen da je prethodna reklamacija na povredu Poslovnika urađena upravo da bi se reklo nešto sasvim drugo, a ne povreda Poslovnika.

Podneo sam amandman u cilju poboljšanja zakona o građevinskim proizvodima, za koji smatram da je dobar i prihvatljiv i za koji ću svakako glasati, kao i za ostale zakone iz ovog seta zakona.

Radi se o potpuno novom zakonu o građevinskim proizvodima, veoma značajnom za industriju naše zemlje, kojim ćemo urediti tržište građevinskih proizvoda i podići kvalitet materijala i svih drugih građevinskih proizvoda koji se koriste u građevinarstvu, od izgradnje puteva, mostova, stambenih i drugih

zgrada i objekata, a istovremeno uvesti u red tržište, uvesti zdravu konkurenciju i niže cene proizvoda.

Da je došlo krajnje vreme da se donese jedan ovakav zakon i podigne nivo sigurnosti i kvalitet građevinskih proizvoda govore nam brojni primeri oštećenja i rušenja objekata u inostranstvu, pa i kod nas. Pokušaji da se uštedi tamo gde nije moguće da se uštedi, gde ne treba štedeti, dovode do neželjenih posledica, a neretko i tragedija. Koliko je ugradnja neproverenih materijala i proizvoda u građevinarstvu zapravo loša, najbolje se vidi kada se dogode nepredviđene situacije poput elementarnih nepogoda...

Izvinjavam se, predsedavajući, mislim da je nekome tamo pozlilo. Mislim da im je stalno tako loše.

(Predsedavajući: Samo nastavite, kolega, slobodno. Izvolite.)

Dakle, poput elementarnih nepogoda, požara, poplava, zemljotresa itd., gde najpre i u najvećoj meri stradaju oni objekti u koje su ugrađeni nekvalitetni i neodgovarajući materijali.

Ili, setimo se slučaja kod nas, poput čuvenih novobeogradskih smrdljivih zgrada, kod kojih su prilikom izgradnje korišćena neadekvatna, neproverena hemijska sredstva, za koje se ispostavilo da je zbog dugotrajnog isparenja i neprijatnog neprirodnog mirisa onemogućen život ljudi u takvim objektima. Da smo tada imali na snazi ovakav zakon, upotreba takvih materijala u građevinarstvu bila bi onemogućena, a do slučaja tzv. smrdljivih zgrada ne bi ni došlo.

Da ne nabrajam slučajeve kada su u požarima na nekim objektima sa katastrofalnim posledicama i sa ljudskim žrtvama, nažalost, uzrok bili i neadekvatni građevinski proizvodi i drugi materijali ugrađeni u te objekte.

Građevinski proizvodi su vrlo specifični upravo iz razloga što njihove performanse i karakteristike dolaze do izražaja, a samim tim i razlika u kvalitetu, tek kada se ugrade u objekte i kada u određenim uslovima treba da odole različitim oblicima opterećenja i spoljašnjim uticajima.

Kod građevinskih proizvoda njihov dizajn, vizuelni izgled ili način pakovanja, tj. ambalaža imaju manju ulogu, manji značaj nego kod drugih vrsta proizvoda, ali zato njihove nevidljive karakteristike i osobine u različitim uslovima upotrebe moraju biti presudne i opredeljujuće pri donošenju odluke o ugradnji u građevinske objekte.

Srbija će po prvi put dobiti zakon koji uređuje ovu oblast, a sve zemlje u okruženju takve zakone već imaju. Zato su neosnovane bojazni da li smo spremni ili nismo spremni za uvođenje ovakvog zakona, jer je bilo krajnje vreme.

Pored toga, domaće zakonodavstvo ćemo i u ovoj oblasti uskladiti sa evropskim zakonodavstvom, čime ćemo srpsku građevinsku industriju, ali i domaća sertifikaciona tela u ovoj oblasti učiniti mnogo konkurentnijim na

evropskom tržištu. U svakom slučaju, ovakav zakon je bio odavno neophodan, jer će omogućiti slobodan protok robe, otkloniti tehničke barijere u trgovini, zaštititi potrošače, omogućiti pristup međunarodnom i evropskom tržištu i zato Predlog ovog zakona treba usvojiti. Zahvaljujem se na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Sonja Vlahović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Širom Srbije vidimo nove investicije, nova ulaganja, auto-puteve, mostove, ne samo investicije državne, već i strane. Samim tim, kao ekonomista, rekao je već i moj kolega ekonomista Kovačević koliko građevinarstvo utiče na porast BDP-a i koliko su nam te investicije bitne.

Poštovana ministarko, pričali ste nam i rekli, iskazali šta sve planirate da gradite. Vidimo koliko su, i znamo svi mi koji smo deo vlasti koliko su bitne investicije, koliko je bitna uopšte infrastruktura. Da bi strani investitor ulagao u našu zemlju, najbitniji su nam auto-putevi. Želim da vidim, kao što se u Beogradu gradi i radi, da i u svaki grad iz Srbije stigne auto-put i da u svakom gradu imamo uslove za nove investicije, za nove fabrike, da i Prijepolje, i Priboj, i Nova Varoš i svaki grad može da se pohvali auto-putem koji spaja sa svojim gradom.

Ja živim u Beogradu i vidim koliko se ovaj naš Beograd promenio u protekle dve godine. Gledamo koliko je novih projekata u planu. Čuli smo gradonačelnika Beograda da je u planu da se grade još dva mosta i da ćemo pored dva mosta imati i dva nova tunela i metro. Na svakom koraku, šetajući se Beogradom, vidimo kranove.

Volela bih da su kolege koje nisu danas ovde, i danima, koji su kritikovali sve ovo i koliko sada kritikuju našu vlast, bio bi lepši Beograd da su tada gradili koliko sada kritikuju.

Moj kolega Aleksandar Marković je izneo neke podatke za prošlu i ovu godinu, koliko smo građevinskih dozvola izdali samo u Beogradu. Ja znam, a želim da znaju i građani Srbije, da ste zajedno, vaše ministarstvo, gradska vlast i Vlada, doprineli da se ovoliko dozvola izda samo u Gradu Beogradu. To je zajednički rad sviju vas. Znači, samo prošle 2017. godine izdato je za 1.024.000 kvadrata građevinskih dozvola. Ove godine, zaključno sa 30. septembrom, izdato je građevinskih dozvola za preko 750.000 kvadrata. Lokacijskih uslova za preko milion kvadrata samo u 2018. godini. Trenutno je aktivno oko 1.450 gradilišta, ali ne samo državnih, već i privatnih.

Kao što sam i rekla, da su ti koji sada toliko dobro kritikuju gradili, bila bi drugačija naša zemlja sada. Svesni smo koliko je bilo investicija kada su oni

imali vlast. Pričam ne samo ono što je država gradila. Ja bih više volela da bilo ko od njih iznese, osim država što je gradila, koje su još investicije imali u našoj zemlji za njih kada su oni vladali. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vlahović.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Bojanić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Bojaniću.

ZORAN BOJANIĆ: Uvaženi predsedavajući, gospođo ministarko, kolegice i kolege, kao po običaju, kada su na dnevnom redu amandmani, moji amandmani se odnose na održivi rast, i upravo vlada Aleksandra Vučića i ova vlada rade sve na ekonomski održivom razvoju Republike Srbije, pa i ovaj zakon je deo upravo tog održivog razvoja Republike Srbije, jer jedan od ciljeva održivog razvoja jesu upravo održivi gradovi i zajednice.

Tu piše – učiniti gradove i ljudska naselja inkluzivnim, bezbednim, otpornim i održivim. Upravo kroz ovaj zakon i kroz sve ono što radi ovo ministarstvo mi idemo ka tom cilju. Mislim da jedan od glavnih ciljeva održivog razvoja, koji ova vlada poštuje i ovaj predsednik države sprovodi, jeste – radimo i stvaramo danas, a mislimo na budućnost. To je ključno. Znači, radimo i stvaramo danas, mislimo na budućnost. Svi ovi putevi i sve ovo što gradimo upravo je stvaranje za budućnost, za našu budućnost, za budućnost naše dece.

Neću danas pričati ni o Moravskom koridoru, ni o nekim drugim stvarima, ni o Lađevcima, koje sam pominjao u raspravi u načelu. Reći ću da, sem toga što u gradu Kraljevu u ovom trenutku radimo dve fabrike, mi mislimo o onom drugom delu, na budućnost, upravo o mladima mislimo.

Vi, ministarko, znate odlično, jer smo više puta obilazili tu lokaciju gde će početi izgradnja bazena. Evo, privodi se kraju izmena projektne dokumentacije. Bazen će početi sledeće godine da se radi. Danas su počeli radovi na rekonstrukciji i izgradnji atletskog stadiona. Iza toga stoji Srpski atletski savez. Znači gradimo, radimo. I našli smo lokaciju za budući fudbalski stadion, koji će, nadam se, krenuti u izgradnju sledeće godine. Znači, rezultati stoje i upravo ono što sam rekao – budućnost. Radimo i mislimo o budućnosti.

Ono što ću zamoliti vas, a ono o čemu sam danas u pauzi sa kolegom Vesovićem sa druge strane, koji je prisutan ovde, razgovarao, o jednom problemu koji smo nasledili, svojevremeno se radio Kamidžorski most na izlazu iz Kraljeva prema Kragujevcu, i to je deo buduće obilaznice na moravskom koridoru, gde postoji sada petlja za Vrnjačku Banju, za Kragujevac i Kraljevo. Uradili su most, uradili su tu petlju, ali nikada nisu uradili rasvetu. Evo, već 10 godina se dešavaju udesi. Ljudi koji putuju iz Beograda ili iz inostranstva ne znaju gde je Vrnjačka Banja, gde je Kraljevo i u onom mraku ne mogu ni da vide iako je to uredno i lepo obeleženo. Zamolio bih vas da se makar taj deo osvetli. To je ono što ću vas zamoliti.

Ono što je danas bila diskusija sa one strane, koja je po običaju prazna, ono što me je zbolelo... Ja ću se ovde zahvaliti u ime 50 ljudi visokoobrazovanih, koji su u ovom trenutku u svim fabrikama „Leonija“ u Srbiji na obuci, i u ime onih 100 žena iz Kraljeva, mojih sugrađanki, koje su ovom trenutku na obuci u „Eurotaju“. Zahvaliću se i u ime sedam i po hiljada budućih radnika, znači pet hiljada u „Leoniju“ i dve i po hiljade u „Eurotaju“, predsedniku Vučiću na svemu onome što je učinio, šta je rekao i šta je uradio i on to radi dobro, a oni, pa reći ću mu – predsedniče, mrze vas oni koji znaju da ste bolji od njih i nemojte da zamerite. Samo radite tako kako radite.

Odgovoriću poslaniku koji opet nije tu. Iskoristiću što neko opet zloupotrebljava neku plavu krv iz kruga dvojke, koju je sramota gunja i opanka. Meni je ponos i čast da sam deo i da sam naslednik i tog gunja i tog opanka. Pre 100 godina taj gunj i taj opanak su oslobodili i onaj deo odakle je došao gospodin plave krvi, koji izgleda baštini vrednosti koje je baštinio Sekula Drljević i njegov zemljak tamo negde iz okoline Nikšića. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Radoslav Cokić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Cokiću.

RADOSLAV COKIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovana potpredsednice Vlade, poštovane kolege poslanici, razgovaramo o amandmanima na zakon o građevinskim proizvodima i moje je zadovoljstvo što ga usklađujemo sa standardima i zakonima Evropske unije, čime stvaramo mogućnost da naši proizvođači građevinskih proizvoda urade to po standardima EU i izvezu na područje Evropske unije.

U potpunosti podržavam predlog ovog zakona i vi kao Ministarstvo i Vlada Republike Srbije zaslužujete samo pohvale i čestitke za ono što ste uradili u građevinskoj operativi, a pre svega kada je u pitanju putna infrastruktura.

Ja sam iz centralne Srbije, ali se radujem svakom kilometru auto-puta i svakom kilometru regionalnog puta ma gde se on izgradio na teritoriji naše zemlje.

Rekao sam da dolazim iz opštine Smederevska Palanka i zahvaljujem se Vladi Republike Srbije što ste pomogli da koliko-toliko uspostavimo funkcije posle devastiranja, totalnog devastiranja koje smo imali od prethodne vlasti, kako je sada grad potpuno oživeo, dobio vodu i struju, što je najbitnije, i u tome je Vlada pomogla.

Ono što jeste važno, vi ste gradili auto-puteve. Imali smo pre vašeg dolaska samo Koridor 10 do Niša, a sada ne možemo da nabrojimo puteve, i auto-puteve i regionalne puteve koje ste izgradili.

Ja moram da kažem, kao čovek koji dolazi iz Smederevske Palanke, da se mi nalazimo između dva koridora, nismo ni na Koridoru 10, još dalje smo od

Koridora 11, ali smo još 1998. godine pokušavali da najkraćom linijom od 11 kilometara na Lozovičku česmu izađemo, ali tu treba da se napravi petlja. Izgradili smo šest kilometara puta. Taj magistralni put bio bi koristan da se pored njega grade objekti, da dolaze investitori. Koristan bi bio i za opštinu Velika Plana, jer bi petlja bila na teritoriji opštine Velika Plana i oni bi dobili prostor za još jednu industrijsku zonu, što je jako bitno. Petlja da se izgradi, znamo mi, dosta košta. Budžet dobro stoji. Vi vidite, znate prioritete, ako to bude moglo da se gradi dalje, a sada je na nivou idejnog projekta, vi to uvrstite.

Ono što bih vas molio da uradite jeste da nam osposobite i da nam napravite da bude funkcionalan put, kao što ih već imamo u ovoj Srbiji, put Palanka–Mladenovac, koji je naša najbrža i najkraća veza sa Beogradom. On je dosta dobar. Možda treba neko presvlačenje na teritoriji opštine Smederevska Palanka, jer je 2006. i 2007. godine rekonstruisan, ali je na teritoriji opštine Mladenovac uzak, sa poremećenim profilom i nezadovoljavajući je. Nije onakav kakav je od petlje do Mladenovca. To je ono što nam je najpotrebnije i što mislim da u sledećoj godini možete da uvrstite u budžet i da uradite. To je možda desetak kilometara rehabilitacije.

To pruža velike šanse, jer put ne ide kroz naseljena mesta, ni kroz jedno naseljeno mesto ne prolazi, već pored naseljenih mesta. Svako koje se na taj put naslanja je udaljeno tri do četiri kilometara. Ima prostora za dolazak investitora i ja vas molim da to osposobimo i približimo Palanku Beogradu, što je cilj mnogih ljudi koji sada, kada nemamo dovoljno posla, kad nemamo u „Goši“ zaposlenih 7.000, kako smo nekad imali, nego manje od hiljadu, potrebni su nam sada investitori. Nekad smo sami gradili fabrike u drugim mestima, ali nam je potreban jedan pravac najbliži ka Beogradu kako bismo to i omogućili. Hvala veliko.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima prof. dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Drago mi je da možemo sada da pričamo, kada govorimo o Smederevskoj Palanci, da možemo da govorimo sada i o putevima i o nekoj drugoj vrsti ulaganja, zato što u onom periodu dok je Smederevskom Palankom vladao Kena i njemu slični, onda smo se pitali da li ćemo imati dovoljno vode i da li će uopšte moći grad da funkcioniše bar sa najosnovnijim svojim funkcijama. Njima je bilo dobro, gradu je bilo loše. Na sreću, oni više ne vladaju, zato sada možemo da pričamo o ulaganju u puteve.

Prema tome, koliko ja znam, mi ćemo imati jedan zajednički sastanak vezano za Smederevsku Palanku. Sve ono što budemo mogli zajedno da uradimo, a tiče se bar negde presvlačenja a negde rehabilitacije puteva, sigurno ćemo otpočeti. Nešto od ova dva ćemo otpočeti 2019. godine, ali u zavisnosti od stanja dokumentacije dogovorićemo se šta je to.

Drago mi je da Smederevska Palanka polako, korak po korak, izlazi iz one bede i strahote u kojoj ju je ostavio jedan Kena.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Jevtić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Aleksandra Jevtić.

ALEKSANDRA JEVTIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovana ministarko sa saradnicima, i poštovane kolege narodni poslanici, kada je reč o predlozima zakona o građevinskim proizvodima, istakla bih najvažniji cilj, a to je stvaranje uslova da građevinski proizvodi odgovaraju objektima u koje se ugrađuju, kao i njihova konkurentnost na samom tržištu.

Podizanje kvaliteta građevinskih proizvoda jako je bitno, naročito sada, u današnje vreme, kada Srbija beleži rekordan broj investicija. Srbija je danas jedno veliko gradilište, hvala bogu, i svedoci smo da je sve više otvorenih fabrika, otvorenih mostova, otvorenih škola, vrtića.

Ono što mene posebno raduje je i buduće otvaranje moravskog koridora, jer se Vrnjačka banja upravo i nalazi na putu moravskog koridora i nadam se da će Vrnjačka banja, koja danas važi za jednu od najrazvijenijih banja u Srbiji, i dalje napredovati upravo zbog otvaranja moravskog koridora.

Što se tiče propisa vezanog za ovaj zakon, ovi novi propisi daju dodatni podsticaj razvoju građevinarstva koje strateški predstavlja jednu od najvažnijih privrednih grana, bez koje ne bi bilo razvoja ovih ostalih privrednih i socijalnih kategorija.

Ono što bih istakla još jeste da ovaj zakon, po meni jako bitno, daje puno upravo tim nekim novim, inovativnim proizvodima, što dosada nije negde bilo predviđeno u zakonu. Tu bih negde i istakla njegov veoma veliki značaj.

Na samom kraju bih istakla upravo da raspravom na temu ovog zakona pokazujemo da Srbija i u ovoj oblasti postaje savremena i uređena država, zahvaljujući pre svega predsedniku Aleksandru Vučiću i, naravno, Vladi Republike Srbije. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik primarijus dr. Milovan Krivokapić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Doktor Krivokapić ima reč.

Izvolite.

MILOVAN KRIVOKAPIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvažena ministarko sa saradnicima, kolegice i kolege, kako opštim propisima kod nas dosada nije bilo uređeno stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, javila se potreba za izradu i donošenje zakona o građevinskim proizvodima.

Drugi bitan razlog za donošenje ovog zakona je ispunjavanje obaveze usklađivanja domaćeg zakonodavstva sa propisima EU, posebno uzimajući u obzir to da se propisi EU u ovoj oblasti redovno menjaju i dopunjuju, dok pravni sistem Republike Srbije ostaje bez rešenja i potpuno je neusklađen. Usaglašenost sa evropskim standardima stvara poverenje i olakšava pristup evropskim tržištima.

Ovim zakonom će biti uređeni uslovi za stavljanje na tržište građevinskih proizvoda, stavljanje znaka usaglašenosti na građevinske proizvode, kao i obaveze preduzeća prilikom proizvodnje, prodaje i distribucije istih.

Dakle, svaki građevinski proizvod koji se nađe u prodaji moraće da prati deklaracija o performansama u pisanoj ili elektronskoj formi. Takođe, na materijalu će morati da stoji i srpski znak usaglašenosti, koji, kako je definisano zakonom, mora biti vidljiv, čitljiv i neizbrisiv. Inspektori će imati ovlašćenja da reaguju ukoliko proizvodi nemaju adekvatnu potvrdu o kvalitetu bezbednosti. Jednostavno rečeno, svaki građevinski proizvod napravljen u Srbiji moraće da ima jasnu deklaraciju i znak da je proizveden u skladu sa međunarodnim i domaćim standardima. Tako će preko 1.000 različitih građevinskih proizvoda napravljenih u Srbiji, poput vrata i prozora, građevinskih blokova, vodovodnih cevi, najzad biti jasno deklarisani, što dosada nije bio slučaj.

Kvalitet nekog proizvoda se utvrđuje kroz ocenjivanje usaglašenosti, što podrazumeva proveru da li proizvodi, usluge, materijali, sistemi i kadrovi odgovaraju zahtevima standarda, propisa i drugih specifikacija. Ocena usaglašenosti koristi proizvođačima, pružaocima usluga, korisnicima, zdravlju i bezbednosti potrošača.

Donošenjem ovog zakona, između ostalog, stvara se osnova za ispunjavanje zahteva konkurentnog zajedničkog evropskog tržišta i to je jedini pravilan pristup, pogotovo ako želimo da ostvarimo suštinski sistemski napredak. Ovim zakonom se podstiče razvoj naše države. Taj razvoj je u jednom velikom usponu, na radost naroda Srbije a na žalost jednog minornog broja ljudi kome smeta svaki uspeh naše države i koji se služe raznim neistinama i podmetačinama da bi devalvirali naše uspehe. Time nas još više podstiču na rad i uspehe. Srpska napredna stranka, predsednik Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije grabe sigurnim koracima napred da bi sadašnjim i budućim generacijama obezbedili bolji i sigurniji život. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Svetlana Nikolić Pavlović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Doktorka Pavlović, izvolite.

SVETLANA NIKOLIĆ PAVLOVIĆ: Zahvaljujem, potpredsedniče.

Uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, znamo da je projektovani rast BDP-a Srbije za 2018. godinu 3%. Znamo i da je u prvih šest meseci ove godine ostvaren rast BDP-a od 4,5%, a što je u Srbiji najviša stopa rasta za prvih šest meseci u poslednjih deset godina. Na osnovu izjave koju je prošlog meseca u Parizu na konferenciji Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj OECD dala naša premijerka Ana Brnabić znamo i to da će do kraja 2018. godine ukupan rast BDP-a premašiti 4%, a da će javni dug pasti ispod 60%. Srbija je konačno postala zemlja sa stabilnim privrednim rastom i sa stabilnim javnim finansijama, svidelo se to nekome ili ne, pre svega zahvaljujući odgovornoj politici koju vodi naša vlada i naš predsednik Aleksandar Vučić.

Poštovani građani Srbije, Srbija je zabeležila i znatno veći privredni rast. Srbija se nalazi na 10. mestu u oblasti izdavanja elektronskih građevinskih dozvola i Srbija je danas jedno veliko gradilište.

Glavni razlog za donošenje ovog zakona, uz povećanje kvaliteta građevinskih objekata i obima izvoza građevinskih proizvoda, jeste i usklađivanje sa evropskim propisima. Time će biti ispunjena obaveza Srbije u okviru Pregovaračkog poglavlja 1.

Vezano za ovu tačku dnevnog reda, ne mogu a da ne podsetim sve nas da su najveći doprinos rastu BDP-a dali skoro svi proizvodni sektori, a prvenstveno uslužne i građevinske aktivnosti.

Jedan od razloga za donošenje ovog zakona je i da se u postizanju evropskih standarda u ovoj oblasti pomogne našim građevinskim firmama zbog toga što je naše domaće zakonodavstvo u ovoj oblasti bilo neusklađeno sa evropskim. Srpska industrija građevinarstva, kao i rad sertifikacionih kuća nisu mogli godinama da budu konkurentni na tržištu Evropske unije. Sem što otklanja tehničke barijere u trgovini građevinskim proizvodima, ovaj predlog zakona predstavlja i preduslov za slobodan protok robe, odnosno pristup unutrašnjem tržištu Evropske unije od oko petsto miliona potrošača.

Mislim da je to više nego dovoljno da SNS podrži ovaj i sve ostale predložene zakone. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Blaža Knežević.

Izvolite, kolega Kneževiću.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana ministarko sa saradnicima, ovim predlogom zakona će se po prvi put na jedinstven način urediti ova oblast u građevinarstvu. Takođe, na bolji način će se urediti tržište, zatim, podići će se nivo kvaliteta materijala i, što je od velikog značaja, učiniće domaće proizvođače konkurentnim na inostranom tržištu. Takođe, građevinarstvom obezbeđujemo objekte i infrastrukturu kao važan segment privrednog razvoja naše zemlje.

Koliko je država Srbija, odnosno Vlada Republike Srbije shvatila važnost izgradnje i ulaganja u infrastrukturu vidimo po tome što ih je postavila kao prioritet i ključ razvoja naše zemlje.

Cilj države Srbije, Vlade Republike Srbije je da teritorija Republike Srbije bude mreža koridora i žila-kucavica ovoga dela Evrope. Da je ovo tačno govori nam to da među najvažnijim i najznačajnijim projektima koje Srbija realizuje u oblasti infrastrukture nema baš nijednoga koji nije od regionalnog značaja.

Uz to, Srbija je postala ekonomski i politički lider u regionu. Naravno da ovakav način vođenja politike nije ostao neprimećen, pa je uz već postojeće sve više stranih investitora i najvećih svetskih kompanija koje žele da ulože svoj kapital u Srbiju i pomognu ekonomski razvoj naše države. To se ogleda, pre svega, u otvaranju novih radnih mesta i smanjenju nezaposlenosti, a svi se sećamo da je za vreme vladavine ovih stručnjaka i eksperata iz Saveza za Srbiju nezaposlenost bila 28%, 29%, blizu 30%, a sada je ispod 12%. Takođe, povećan je obim prevoza putnika i robe, a višestruko uvećan i prihod od turizma.

Ovo su činjenice. Zato građani Srbije ne nasedaju na laži i obmane pre svega Dragana Đilasa, koji je kada je dolazio na vlast od imovine prijavio automobil, stan od supruge i 70.000 evra, a samo par godina kasnije prijavljuje imovinu od preko 25 miliona evra. Pa tako, ima ih dosta u tom nizu, sve do stručnjaka kvazibibliotekara, za kog kolege iz čačanske biblioteke kažu da nije znao da složi ni lektiru za prvi razred. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Kneževiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik dr Dragana Barišić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Milija Miletić.

Izvolite, kolega Miletiću.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvažena potpredsednice Vlade, ja sam podneo amandman na član 1. Predloga zakona sa akcentom na nedovoljno razvijena područja, pošto dolazim iz takvog područja. Inače, donošenjem ovog zakona daće se mogućnost da se usaglase svi naši zakonski propisi za kvalitet naše robe vezane za građevinu.

Svedoci smo da je naša tendencija da se razvija naše građevinarstvo kroz ulaganje u infrastrukturu, da li je to železnica, da li je to putnički saobraćaj ili neki drugi saobraćaj, ali ovo je vrlo bitno baš zbog toga što ćemo sada imati mogućnost da se olakša pojedinim našim preduzećima koja rade te proizvode.

Inače, ja sam iz Svrlijiga i tamo kod nas u Svrlijigu ima firma baš tog karaktera, koja radi baš betonske pragove, koji se ugrađuju sada u celoj Srbiji ali i van granica Srbije, tako da u toj firmi, koja se zove MIN DIV Svrlijig. Ja ovim ne promovišem tu firmu, već želim da kažem da kod nas postoji firma koja

upošljava preko 350 radnika, koja stvarno radi kvalitetne betonske pragove i sve ostale elemente koji su potrebni u železnici.

Inače, firma koja kod nas postoji od 2006. godine je Mašinska industrija Svrljig, koja je radila te iste proizvode za železnice. Ova firma stvarno daje veliku mogućnost, koristi sve materijale i sirovinu iz našeg kraja, iz našeg okruženja, upošljava naše ljude, što znači da će ovakvim zakonom postojati sve veća mogućnost da se upošljavaju ljudi, da budu kvalitetniji proizvodi, a ujedno moram da kažem da ova firma ima sve potrebne ISO standarde i HPO sertifikate, što je znak da ona izvozi svuda, u sve zemlje EU, izvozi i van granica EU, izvozi u Rusiju, a svuda učestvuje na tenderima i radi sve vezano za rekonstrukciju železničke pruge.

Inače, ta firma koja kod nas radi je zainteresovana i želi da pomogne da se uradi rekonstrukcija pruge koja se radi od Niša, preko Svrljiga, Knjaževca, Zaječara, prema Negotinu, Prahovu, a i prema Boru. Znači, ta pruga je za sve nas vrlo bitna, što se kaže, žila-kucavica za razvoj istočne Srbije.

Očekujem da ćemo mi u narednom periodu konačno, sledeće godine, dogovorili smo se, krenuti sa rekonstrukcijom te pruge. Imamo i pokazatelje da se to radi. Došli su neki akti kod nas u našu opštinu. Inače, uvažena potpredsednice Vlade, profesorko, ja bih vas pozvao da dođete kod nas u Svrljig da zajedno obiđemo i tu firmu koja proizvodi te betonske elemente potrebne za železnicu, za prugu, da obiđete i sve ono što je urađeno kod nas jer urađeno je dosta – regionalni put prema Staroj planini, lokalni putevi, a sve to zahvaljujući inicijativi našeg predsednika Vučića i Vlade koju je on vodio, a sada i naše premijerke.

Inače, pozivam sve kolege poslanike da glasaju za moje amandmane, da damo podršku nerazvijenim područjima jer ćemo samo na taj način imati šanse da razvijamo našu Srbiju. Hvala još jednom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Miletiću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prim. dr Vlado Babić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Doktore Babiću, izvolite.

VLADO BABIĆ: Hvala.

Poštovani predsedavajući, uvažena potpredsednice Vlade sa saradnicima, poštovane kolegice i kolege narodni poslanici, na osnovu člana 161. stav 1. Poslovnika Skupštine Srbije, a na Predlog zakona o građevinskim proizvodima koji je podnela Vlada, podnosim amandman koji glasi – u članu 1. Predloga zakona o građevinskim proizvodima dodaje se stav 2, koji glasi – ovim zakonom podstiče se sveukupni razvoj Republike Srbije sa posebnim osvrtom na unapređenje finansijske baze lokalnih samouprava.

Glavni razlog za donošenje ovog zakona jeste, pre svega, usklađivanje propisa o proizvodnji, distribuciji i stavljanju u promet građevinskih proizvoda uz podizanje njihovog kvaliteta sa propisima Evropske unije.

Naravno da mi ovo ne činimo samo zbog pukog usklađivanja propisa sa EU, nego zbog nas, naše građevinske operative. Zakon o građevinskim proizvodima omogućiće proizvođačima da budu konkurentniji na evropskom tržištu i time će da obezbede značajan devizni prihod u svom poslovanju. Prvenstveno, što je možda i najvažnije, jeste podizanje kvaliteta i stroge kontrole proizvoda objekata koji se grade. Oni će biti sami po sebi bezbedniji, kako za život, tako i za zdravlje naše populacije.

Imajući u vidu da se u Srbiji danas gradi nekoliko desetina hiljada objekata i da nema lokalnih samouprava bez gradilišta u oblasti stanogradnje, putne i komunalne infrastrukture, svakako da će ovaj zakon postići sveukupni razvoj Srbije, a posebno će unaprediti finansijsku bazu lokalnih samouprava kroz vid povećane potrošnje, upošljavanja radne snage itd.

Na kraju, kao lekar moram još jednom da se osvrnem na zdravlje koje čini jedan od najvažnijih faktora brzog i kvalitetnog razvoja društva. Ne mogu a da se ne prisetim brojnih situacija kada je ono bilo narušeno ugradnjom u stambene objekte neadekvatnih i nekontrolisanih građevinskih proizvoda i građevinskih materijala. Prisetimo se samo tzv. novobeogradskih smrdljivih zgrada, a takvih objekata bilo je u celoj Srbiji.

U danu za glasanje poslanici SNS će podržati ovaj zakon.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Babiću.

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marjana Maraš.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Belačić.

ALEKSANDRA BELAČIĆ: Kada govorimo o građevinskim proizvodima, ne mogu a da ne pomenem slučaj tzv. smrdljivih zgrada na Novom Beogradu. Reč je o dve zgrade u Bloku 72 koje je izgradila Građevinska direkcija Srbije, a u čijim zidovima je pronađen fenol, materija koja ne samo što ispušta neprijatan miris, već je ujedno i kancerogena i samim tim izuzetno opasna po zdravlje ljudi.

Ukupno 199 porodica iseljeno je iz dva objekta i njihovo stambeno pitanje rešeno je na zaista zadovoljavajući način, s tim što se većina ovih lica

preselila u dve novoizgrađene identične zgrade. Međutim, postavlja se pitanje zbog čega dve zgrade sa otrovnim materijama nisu srušene.

Prvobitno ste najavili rušenje ovih objekata, da bi se potom od toga odustalo i angažovan je Institut za nuklearnu nauku iz Vinče da sanira problem. Problem je navodno saniran početkom 2017. godine, a u januaru ove godine Građevinska direkcija Srbije raspisala je javnu nabavku za opremanje jedne od ove dve zgrade, što prema informacijama iz konkursne dokumentacije uključuje nabavku, isporuku, montažu i ugradnju kućnog i kancelarijskog nameštaja, opreme i uređaja za domaćinstvo. Predviđen je i prostor za recepciju, ulazni hol, prostor za čistačice i kancelarijski prostor za izdavanje.

Navedeno je da zgrada ima 28 garsonjera, 48 dvosobnih stanova, 26 trosobnih stanova i dva troiposobna stana. Na sastanku predstavnika MZ i predstavnika Građevinske direkcije Srbije rečeno je da se stanovi opremaju za izdavanje, ali je takođe rečeno da nije planirano da se u zgradama otvori hostel.

S tim u vezi postoje dva problema. Prvi problem je taj što se izgleda zaista otvara hostel. Ne znam da li ste informisani da su stanovi čiji su dakle broj i kvadratura navedeni u pozivu za javnu nabavku, da su stanovi pregrađeni, da se u hodnicima ovih zgrada grade kupatila, te da je zgrada opremljena nameštajem firme „Matis“.

Postavlja se pitanje ko će boraviti u toj zgradi i kome se to namešta ovaj posao. Sada ne znamo da li je istina ili ne, u kraju kruže priče da se objekat priprema za smeštaj migranata, pa bi bilo dobro da čujemo da li je to istina. Isto tako, građani koji žive u okolnim objektima uznemireni su zbog toga što im nije zvanično pokazan dokaz da su objekti uspešno očišćeni od otrovnih materija.

Još jedno pitanje je zbog čega vlasnik firme koja je koristila otrovne materijale u izgradnji nije krivično odgovarao. U pitanju je firma „Ekosekund“, koja se 90% nalazi u vlasništvu porodične firme gospodina Nebojše Atanackovića, bivšeg predsednika Unije poslodavaca Srbije, koji je ujedno nekadašnji potpredsednik SPO, koji je bio poslanik u Skupštini Srbije u tri mandata, bio predsednik Odbora za trgovinu i turizam, a jedno vreme bio i predsednik opštine Voždovac, te član Socijalno-ekonomskog saveta Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima profesor dr Zorana Mihajlović.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Što se tiče prenamene zgrada koje ste spomenuli, Građevinska direkcija Srbije nas o tome nije informisala. Ukoliko su radili bilo kakve vrste izmena unutar samih zgrada, to mogu i moraju jedino da rade uz dozvole. Ali pre toga samo da kažem da svaku vrstu saniranja radi pre svega Institut „Vinča“ po najvišim standardima. Onda kada sve to bude gotovo, onda ćemo dobiti i informaciju za njih.

Što se tiče ovog drugog, tražićemo informaciju i da proverimo od Građevinske direkcije Srbije. Što se tiče vlasnika te firme, Ministarstvo je, čim se taj slučaj desio, podnelo tu krivičnu prijavu. Ono što su nas informisali iz tužilaštva jeste da je jako teško podići krivičnu prijavu za nešto što praktično nije postojalo u standardima. Dakle, taj oplatol je u nekim drugim zgradama radio svoj posao na pravi način, ovde nije i tako dalje. Ne znamo sudbinu krivične prijave, ali ono što je bilo do nas, mi smo zaista istog trenutka i uradili i možda će ovaj zakon u tom smislu da nam pomogne da u budućnosti nemamo takve situacije.

Što se tiče stanara, kao što ste i sami rekli, oni su u novim zgradama koje su izgrađene. Svakako to nije trebalo da se desi, ali, sa druge strane, ni na jedan jedini način Građevinska direkcija i Vlada nisu mogli da utiču na takvu stvar, prosto nismo mogli znati da je tako nešto uopšte moguće.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Boško Obradović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Dubravko Bojić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Neđo Jovanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Marija Janjušević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Ivana Dinić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Milićević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik dr Dragan Vesović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, dr Vesoviću.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo ministre, član 2. Predloga zakona definiše, inače, bolje pojmove koji se upotrebljavaju u ovom zakonu i ja sam pokušao još nekim rečima ispred definicije koju ste vi predložili da pojačam definisanost tih pojmova. Inače, to je divno i u redu, to je vaše mišljenje. Moje je bilo da bi možda bolje bilo da je ovo dato.

Inače, u diskusiji smo slušali o svemu danas, i o putu Srbije ka EU, i o uspesima sadašnje vlasti, i o neuspesima i kako kažete zločinima bivše vlasti, i to je na mene moglo da ostavi ovakav ili onakav utisak. Ali ono što je po meni

potpuno obeležilo ovu diskusiju jeste masa uvreda koje smo čuli sa ove druge strane gde sedi vlast.

Sada ja vas molim, gospođo ministar, pošto ste vi mene pitali da li ja ljudski podržavam izjavu poslanika Srpskog pokreta Dveri gospodina Noga, i od te izjave sam se ja javno ogradio, ja vas, gospođo ministre, pitam – da li vi ljudski podržavate izjavu koja je došla od strane vlasti da je opozicija oligofrena?

Kao zdravstveni radnik moram da vam kažem da oligofrenija predstavlja mentalnu retardaciju duševne zaostalosti i slaboumnosti, da se prema koeficijentu inteligencije deli na tri stepena: debilnost, imbecilnost i idiotiju, tako da, gospođo ministre, čekam da mi kažete da li vi ovo podržavate.

Predsedavajući, nažalost, juče niste dali objašnjenje. Ili niste pogledali stenograme, valjda niste bili tu, verovatno ste bili sprečeni drugim poslovima. Ovakva uvreda koja je izrečena spram opozicije i spram svih onih ljudi koji u svojoj porodici imaju osobe obbolele od ovih oboljenja da prođe bez opomene, ostaje mrlju na ovoj skupštini. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Nisam stigao da pogledam. Evo, ja vam se izvinjavam, ako je to rečeno, ali ja nisam stigao da pogledam.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Božidar Delić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zvonimir Stević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Despotoviću.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ovaj predlog zakona o građevinskim proizvodima neće popraviti stanje kada je u pitanju izgradnja objekata i sam kvalitet izgradnje u Republici Srbiji, a da ne govorim o samoj legalizaciji u protekle tri godine. Od popisanih 2.050.000 objekata trenutno je legalizovano 183.000.

Što se tiče građevinske inspekcije i njenog prelaska u nadležnost gradova, poverenje vršenja inspeksijskog nadzora u oblasti izgradnje objekata do 800 m², kao i izgradnja objekata za koje rešenje o građevinskoj dozvoli izdaje Gradska uprava, otvara niz problema u praksi.

Kao prvo, ideja Nacrta izmena zakona o planiranju i izgradnji je ubrzanje procedure i transparentnost svih postupaka, što je u direktnoj suprotnosti sa odlukom da građevinska inspekcija bude centralizovana, dok je u praksi teško vršiti direktnu kontrolu velike teritorije, konkretno za grad Beograd sa jedne pozicije, i Sekretarijata za inspeksijske poslove Gradske uprave grada Beograda, u smislu poznavanja problema i terena svake opštine ponaosob.

Zatim, sledeći problem koji takođe prati građevinsku inspekciju je taj što neće moći da se vide raniji postupci inspekcijskog nadzora po opštinama, jer predmeti se fizički nalaze u opštinama, da bi se znalo na šta se tačno odnosi i šta sve obuhvata. Potrebno je izvršiti uvid u predmet koji se nalazi u opštinskim bazama, a nadzor će vršiti drugi organ, u ovom slučaju građevinska inspekcija u sastavu grada.

Ostaje, dalje, veći problem da ne postoji ili je jako loša komunikacija građevinske inspekcije sa Sekretarijatom za legalizaciju, koji samo obavesti opštine da je investitoru nešto ozakonjeno, ali ne dostavlja nikakav dokument ili kopiju, odnosno kopiju odobrenja kako bi građevinski inspektori mogli da imaju uvid u to šta se na terenu radi. Ako toga nema, stvara se velika zloupotreba. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Miletić Mihajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Srđan Nogo.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik dr Danijela Stojadinović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša (Spasoje) Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospođo ministar, ovaj amandman se odnosi na deklaraciju koja će da stoji prilikom proizvodnje građevinskog materijala u Srbiji. Mi ne sumnjamo da će naši proizvođači apsolutno ispravno, kao i dosada, da vrše deklarisanje toga šta je sastav, ali, znate, postavlja se pitanje, i pokrenuli smo tu temu juče, a šta je ono što se uvozi u Srbiju, jer baš nije apsolutno ispravno da je to što se nalazi na deklaracijama raznih proizvoda građevinskog materijala koji dolazi iz zemalja EU autentično i na srpskom tržištu.

Ja ne mogu da zamislim da čuvena preduzeća u Srbiji, poput arandelovačkih, juče smo pominjali „Bekament“, tu imamo i „Šumadiju granit“, pa imamo proizvodnju studeničkog kamena koji je čuven svuda u svetu, da će ti ljudi da se bave nekim falsifikatom. Ovaj zakon je jedna knjiška verzija propisa kako to treba da se uredi da bi mogao da se nađe na tržištu, ali postavlja se pitanje šta je vaše ministarstvo, šta je Vlada Srbije uradila da tim kompanijama iz Srbije omogući da se one nađu na, evo, evropskom tržištu.

Nije tajna da su ta preduzeća, a mnoga od njih su jedva preživela opstanak, ona mikropreduzeća koja ste vi takođe pominjali, nikla iz nekih porodičnih firmi iz određenih kreditnih linija. Zašto Vlada Republike Srbije,

garancijski fond ove zemlje, a mi nemamo srpsku razvojnu banku kao što ona postoji u Kini, u Rusiji, ne pomognu da jedan zamah se da srpskom građevinarstvu? Jer ovako mi dolazimo u situaciju da će to da bude puko preživljavanje.

Postojeće određeni investicioni projekti koje rade, evo sada je to apsolutno u redu kada su u pitanju kineske, ruske, azerbejdžanske kompanije. Mi smo apsolutno protiv dolaska „Behtela“, koji će da koristi bilo koji materijal i da izgrađuje ovu deonicu o kojoj je bilo reči, jer to je direktni lobi Američke ambasade u korelaciji sa vama lično i Ministarstvom, ali postavlja se pitanje kako ove firme i ko će njima to da omogući ili lepo da se kaže – odlično, vi ćete da poslužete po evropskim standardima, ali kako da se nađete na tim tržištima.

Ne bih da pravim opet reklamu onim firmama koje sam pominjala, jer dolazim sa područja Šumadije, ali budite sigurni, jer poznajem i lično te ljude, da su sami sebi omogućili prolaz na ta tržišta. Slobodna konkurencija, reći ćete, slobodan prolaz. Sve je to tačno, ali šta ćemo i kako ćemo da osokolimo nekoga ko to treba da radi u budućnosti i kako da povratimo one izgubljene firme koje su nekada bile prepoznatljive?

Drugo što hoću da postavim kao pitanje kada govorim o ovom, a pitanje je da li ćemo do kraja više imati i vremena da se javljamo, jeste tzv. građevinski otpad. Procena stručnjaka je, a bila je jedna konferencija prošle godine, da Srbija gubi oko 500 miliona evra na građevinskom otpadu. Ta oblast uopšte kod nas nije uređena i to je jedan resurs koji je možda manje poznat bilo kome, a sa druge strane, ovde ima i kolega koji su iz lekarske struke, a nestručno i bilo kakvo recikliranje građevinskog otpada dovodi do pojačane brige za zdravlje naših stanovnika, bez obzira na to u kom gradu se nalaze.

To su sve pitanja na koja bi trebalo da imate urgentni odgovor kroz jasne zakone, kroz potencijale koje može da ima svako od tih privrednika. Lako je da se... Ja sam zaista pogledala, kao i sve kolege poslanici iz Srpske radikalne stranke, naročito kada smo pisali amandmane, ovde piše i zato mi naglašavamo – srpska deklaracija, srpski proizvod, jer hoćemo da to bude autentično naše. Sve zemlje oko nas su donele takav zakon koji je unificiran i koji je u saglasnosti sa zahtevima EU.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Jovanović.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Stefana Miladinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite.

STEFANA MILADINOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovana ministarko, ja se ne bih složila sa uvaženim kolegama iz opozicije kada govore da ovaj zakon neće doprineti kvalitetu gradnje u Republici Srbiji u budućnosti.

Pre svega, mislim da je ovo izuzetno važan zakon i treba da postoji u našem sistemu. Bez obzira na to kako ga na kraju usvojimo, verujem da će u narednom periodu kao rezultat primene sigurno i ovaj zakon, kao i brojni zakoni pretrpeti izvesne korekcije i usaglašavanja.

Sam član 2. o kojem danas raspravljamo definiše pojmove, odnosno pojmovnik u ovom zakonu.

U članu 2. stav 1. tačka 12) kaže se – harmonizovani standard je evropski standard koji je donet na osnovu zahteva Evropske komisije za primenu u harmonizovanom zakonodavstvu Evropske unije.

Ja sam predložila da se ova tačka menja i glasi – harmonizovani standard je evropski standard koji se primenjuje kao pravna tekovina EU, a koji je unet u domaće zakonodavstvo.

Zapravo, smatram da formulacija koju ste predložili možda nije najprikladnija i da se standardi mogu definisati kao obavezni, ali prosto ovaj glagol „zahtevati“ u ovom smislu ima neki kontekst naredbe, pa možda da razmotrite još jednom i prihvatite ovaj amandman. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Miladinović.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja razumem neke kolege iz opozicije koji iz svojih programskih ciljeva kritikuju ovaj zakon. Međutim, naše usklađivanje zakonodavstva sa zemljama u okruženju i sa zemljama EU nije zbog članstva Srbije u EU, već na prvom mestu da bismo onaj deo zakonodavstva koji ima pozitivne posledice za celu srpsku privredu primenjivali u Srbiji.

Sam zakon o standardizaciji građevinskih proizvoda jeste jako bitan, jer nisu samo bitni proizvođači. U krajnjem slučaju, bitni su korisnici ili konzumenti tih građevinskih proizvoda.

Usvajanjem ovog zakona dolazimo u situaciju da ne može više neki proizvođač neke komponente ili dela, zahvaljujući relativno nižoj ceni, da prodaje nešto što nije standardno, nije kvalitetno i na taj način oštećuje i građanina Srbije koji zida svoju zgradu u kojoj će da živi, a i omogućava nesavesnim investitorima da prave stambene zgrade koje će nekome da prodaju i da kupuju jeftin materijal da bi što je moguće više zaradili, a prodaju te iste stanove kao da su oni napravljeni od prvoklasnog materijala.

Međutim, i država je konzument ovih proizvoda. Evo, ja ću to na jednom primeru da objasnim koliko je bitno. Recimo, 2001. i 2002. godine rađena je rekonstrukcija auto-puta od naplatne rampe Požarevac do Bujanj potoka i nazad. Zamislite kako izgleda ta rekonstrukcija auto-puta za vreme DOS-ove vlade 2001. i 2002. godine kad rekonstrukciju tog auto-puta radi Čume. Zamislite! Evo, osuđivan kriminalac, najbolji prijatelj DOS-ove vlade radi

rekonstrukciju auto-puta bez javne nabavke, bez standardizacije, bez projekta, navodno nekom revolucionarnom tehnologijom. Nadzor? Zamislite u to doba da je neki nadzor smeo da kaže Čumetu – nije urađena rekonstrukcija auto-puta kako treba? Verovatno bi završio u kesama, jer je to bio period kada nisu postojali zakoni u Srbiji, odnosno postojali su, ali se nisu primenjivali, i Srbija nije štitila svoje građane i svoje službenike, nego kriminalce i mafijaše.

To da sam u pravu govori činjenica da rekonstrukcija auto-puta, znači, obezbeđuje nesmetano odvijanje saobraćaja sledećih 20 godina, minimum. Posle samo tri ili četiri godine ponovo je rađena rekonstrukcija iste deonice. Pa i to nije valjalo. Oni koji znaju i koji koriste taj deo auto-puta, doživeli su da 2010. ili 2011. godine one pukotine po auto-putu budu krpljene bitumenom. Znači, stave običnog radnika u nekoj opremi sa brenerom i on ide polako i krpi auto-put. E, takve su bile rekonstrukcije auto-puta, dok taj auto-put i ta deonica auto-puta konačno 2015. godine nisu urađeni kako treba. Sad je taj auto-put kako treba i stoji tamo. Može ko ne veruje da proveriti.

Ali šta sam hteo da kažem? Da bismo izbegli da kriminalcima i mafijašima više na bilo koji način nekim čudom bude omogućeno da rade neke javne radove, a mislim da to čudo ne može da se desi sledećih 30–40 godina, da, ako ništa drugo, bar ono što naplate i urade kako treba. Dogle, drugarima iz DOS-a preostaje samo da izmišljaju neke tajkune nove, a štite one koji su ih dovodili na vlast te 2001. godine. Možda se neki i ne sećaju, bili su malo mali, ali to je njihov problem, bili su njihovi očevi zajedno s tim tajkunima, bili su njihovi očevi sa Čumetom i da ne spominjem sve sa kim, da više nikada ne budu u situaciji da na bilo koji način naprave bilo kakvu štetu građanima Srbije, pa čak i kad rade neku rekonstrukciju auto-puta.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 2. Predloga zakona o građevinskim proizvodima u suštini nije pravna norma i ništa ne propisuje. To je nekakvo tumačenje pojmova koji se nalaze u ovom zakonu i naš stav je principijelan i uvek predlažemo da se to briše zato što mislimo da nepotrebno opterećuje zakonski tekst.

Inače, zakon o građevinskim proizvodima je loš, a pogotovo, reći ću šta je suština, zbog čega je loš, što mi nemamo poverenja u njegovu primenu. Loš je zato što zakon nije propisao ko je taj, da li pojedinac, da li ustanova, da li komisija, da li inspektor, ko je to fizičko ili pravno lice koje će reći – da, ovaj građevinski materijal ispunjava određene standarde, ovaj ne ispunjava. To mora

da dovede u sumnju ceo zakon i to uvek može dovesti do zloupotrebe. Govorili smo više puta ovih dana o tome i to je zaista ozbiljna primedba.

Šta mi zapravo mislimo šta ste vi hteli ovih zakonom? Hajde da ne bude zabune. Nemamo mi ništa protiv toga, to smo već rekli, da se ova materija uredi, da građevinski proizvodi budu po određenim standardima, sa određenim kvalitetom itd., ali šta mi mislimo da se iza ovoga krije i šta je zapravo namera Vlade, a pre svega resornog ministra? S obzirom na to da se zna opredeljenje ministra Zorane Mihajlović i njeni lični kontakti sa ovim Kajlom Skotom, američkim ambasadorom, mi mislimo da će ovim zakonom polako, neprimetno da se zapravo sa našeg građevinskog tržišta istisnu najveći investitori Kinezi, a bogami i Rusija i Azerbejdžan su tu, takođe, na značajnom mestu.

Kako će se to desiti? Tako što će neki građevinski materijal, recimo, da se propiše da treba da ima određene performanse i onda dođe taj neko, niko sad još ne zna ko, i uradi, ne znam, kineska firma, ili nabavi ciglu takvu i takvu, odgovara svim uslovima i onda taj neko, nevidljivi, iza zavese kaže – e, ne može cigla tih dimenzija, mora biti 0,1 milimetar manja. Dakle, to je apsolutno moguće.

I šta se onda dešava? Onda se kaže – ili izvolite, uzmite kredit, pa nabavite te cigle 0,01 centimetar manje ili nabavite ove iz američkog „Behtela“, koji to već ima i za koji smo, zapravo, pravili ovaj zakon. Eto, to je suština, koliko god vi vrteli glavom. Mi želimo, pre svega, da ovo čuju građani, ali da čuju, bogami, i narodni poslanici koji će glasati za ovo. Kada se ovo pojavi kao tema i kao afera, nemojte da bude da niste znali, da vas nismo upozorili.

Kad smo već kod tog „Behtela“, znate, najpre moramo da podsetimo zbog javnosti da ste vi, ministarko Mihajlović, napravili skandal neviđenih razmera tako što ste dozvoli da Kajl Skot pored vas u zgradi Vlade prizna lažnu državu Kosovo bez vaše reakcije. To je nešto što bi u svakoj ozbiljnoj državi izazvalo ili rekonstrukciju Vlade i vašu smenu ili biste sami shvatili grešku pa podneli ostavku. Ovo drugo očigledno se neće desiti, a ovo prvo i dalje očekujemo.

Vi ste pokušali u javnosti i ranije da nam, eto, i taj „Behtel“, koji je, inače, na vrlo lošem glasu i mi smo govorili o tome da su oni za 30% više radili i u Rumuniji i u Hrvatskoj, da je hrvatski ministar zbog toga podneo ostavku. Ali šta je ovde bitno? Pre svega zbog javnosti i zbog malog broja vaših istomišljenika koji mnogo vole Ameriku, „Behtel“ nije državna firma. Odnos sa „Behtelom“ nema nikakve veze sa SAD i nije bilo nikakve potrebe da ambasador dolazi zato što vi potpisujete neki memorandum sa nekom privatnom firmom. Vi dobro znate, pretpostavljam da znate, da u Americi skoro ništa nije državno. Znate li vi da su Federalne rezerve Centralne banke u Americi u privatnom vlasništvu? Dakle, tamo nema ničeg državnog i ovaj odnos sa „Behtelom“ nema nikakve veze sa SAD ili sa nekom državom SAD.

Takođe je opštepoznato da se u celoj Americi ništa ne radi bez provizije. Tamo se ni dobar dan ne kaže bez provizije, to je prosto kod njih uobičajeno i normalno, pa je normalno i kod njihovih firmi koje dolaze kod nas da na taj način funkcionišu, i to je jedan od razloga zašto vi ne volite Kineze, Ruse, Azerbejdžance, odnosno ni njih a ni njihove firme. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima ministar gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Kao što ste vi zbog građana Srbije izneli niz neistina, tako ja zbog građana Srbije da navedem da je sve što kažu srpski radikali sve uglavnom poluistina ili potpuna neistina; da bude po srpski rečeno, potpuna laž.

Ali ja se ne bih raspravljala sa vama, gospođo Radeta; možda zaista, kao što sam već jednom rekla, prevaziđete sebe od letošnjih tvitova. Nego ovako, da ja vama pročitam pitanje, odnosno odgovor na pitanje vezano za ovaj zakon o građevinskim proizvodima. Dakle, ono što ste pitali, pre svega svi građevinski proizvodi imaju svoju ličnu kartu, imaju deklaraciju, imaju telo koje ih ocenjuje. Dakle, sve što radimo ovim zakonom, radimo upravo zbog toga da pomognemo našoj građevinskoj operativi, odnosno našim proizvođačima građevinskih proizvoda.

Mislim da je pokušaj da na taj način dobijete neku, verovatno medijsku, da vas ljudi vide, čuju, ne znam, da pričate o tome da se ovaj zakon pravi za bilo koga, mislim da je baš pogrešno. Nekada se zakoni stvarno jesu pravili za raznorazne proizvođače, izvođače itd, ali to vreme se zaista promenilo. To se više ne dešava.

Ali, u svakom slučaju, član 11. vrlo jasno kaže – upotreba građevinskih proizvoda koji nose srpski znak usaglašenosti ne može da bude onemogućen uslovima koje određuje imalac javnih ovlašćenja kada performanse navedene u deklaraciji performansama zadovoljavaju zahteve za odgovarajuću upotrebu.

Sve lepo piše i, da ste zaista želeli da građanima Srbije predstavite to, vi biste to i uradili. Sve druge priče o tome da li mene treba smeniti, ne smeniti, rekonstruisati, da li sam američki, onakav, ovakav čovek, ja zaista mislim da su to, reći ću u ovom visokom domu, laži, a da nije visoki dom, rekla bih gluposti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Replika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Zahtev za smenu Zorane Mihajlović može za nju biti glupost, ali ne može biti laž. To je apsolutna istina. Mi to tražimo već mesecima i to svaki put vrlo argumentovano.

Zakon o kojem danas govorimo jeste nešto što će biti tema afera vrlo uskoro, kao što je sada sa „Behtelom“ afera, kao što ste omogućili 10 miliona

Kajlu Skotu. Pitanje je koliko ste vi uzeli od toga, i to ćemo saznati vrlo brzo i o tome ćemo obavestiti javnost.

To što vama smeta što srpski radikali traže vaše razrešenje, to je vaš problem, ali vi to nemate pravo da kažete sa tog mesta. Možete da održite konferenciju, da povedete vašeg ličnog fotografa, što inače radite, da pozovete vaše lične novine, one Špringerove, da to objave, što uvek radite, da angažujete ličnog frizera i kozmetičara, koji vam svako jutro dolazi u kuću, što uvek radite.

Vi kažete – ja ovde govorim samo da bi me neko čuo i video. Ja sam narodni poslanik i vrlo aktivna, govorim, iznosim stavove SRS-a, upozoravam građane Srbije na svaku nedozvoljenu radnju bilo kojeg člana Vlade Republike Srbije. Vi ste nešto najviše aktuelni zato što najviše i radite te nedozvoljene radnje. Ja nemam potrebe da pominjem vas, kao što ste rekli, da bi me neko video i čuo. I, za razliku od vas, gospođo Mihajlović, mene ovde ko god vidi i čuje, i na svakom drugom mestu, vidi me u garderobi koju sam kupila svojim parama, sa šminkom koju sam kupila svojim parama, sa parfemom koji sam kupila svojim parama. Nisam trošila pare sa kartice Vlade Republike Srbije, kao što ste radili vi.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice.

Povreda Poslovnika, Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Bili ste dužni po članu 107. i 27, gospodine Arsiću, da reagujete zato što je ministar Mihajlović grubo zloupotrebila svoje prisustvo kao ovlašćeni predstavnik Vlade po ovim zakonima na ovoj sednici kada se direktno u odgovoru obratila Poslaničkoj grupi SRS da kaže da mi ne znamo šta govorimo, da iznosimo poluinformacije, neistine itd. Da li mi iznosimo istinu ili ne, to će oceniti građani Srbije. Istina se utvrđuje na nekom drugom mestu i o tome će da se utvrđuje, pogotovo u slučaju gospođe Mihajlović.

Gospodine Arsiću, zbog javnosti, dostojanstva ove skupštine, pominje se kompanija „Behtel“, koja je tek potpisala memorandum kada je Zorana Mihajlović došla u situaciju da sa njima to uradi. Još 2010. godine su došli. Tada je drugi ministar bio, neću da spominjem ime kolege, iz manjinske stranke tada, i takođe je američki ambasador lobirala za tu kompaniju, tada Meri Vorlik.

Da li mi govorimo istinu? Govorimo istinu. Da li je ta kompanija čekala dolazak Zorane Mihajlović da to uradi? Jeste. Da li je zbog toga Zorana Mihajlović postavljena da bude pod uticajem američke ambasade? Jeste. To su istine. To su činjenice, a to što je gospođa Mihajlović nervozna, jer ona nije uspela za sve ovo vreme, jer nema ni takav autoritet ni uticaj u SNS-u ni u javnosti da bude Vučić umesto Vučića, to je njen problem i nemojte da svoju nervozu prenosi na narodne poslanike koji govore za interese naroda i države, a to su srpski radikali.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Jovanović...

(Nataša Sp. Jovanović: Zaštitite nas od takvih ministara, molim vas.)

Koleginica Mihajlović je odgovarala na diskusiju poslanika koleginice Vjerice Radete i ja mislim da predsedavajući ne treba da štiti učesnike u diskusiji.

Pravo na repliku, gospođa Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Što se tiče nervoze, ja ne vičem i nisam nervozna, ali ste vi sad baš vikali, tako da ću ja da zamolim predsedavajućeg da mene zaštititi od vas zato što moramo da civilizovano razgovaramo.

Kada ponovo pominjete taj „Behtel“ i memorandum, onda evo, zbog javnosti Srbije, Vlada Republike Srbije je usvojila taj tekst memoranduma i ovlastila ministra saobraćaja da taj memorandum potpiše. Pre toga je takođe Vlada Republike Srbije usvojila sporazum o razvoju infrastrukture između Vlade SAD i Vlade Republike Srbije i on je potpisan ispred predsednika ove zemlje Aleksandra Vučića. To je jedna stvar.

Takođe, to da li.. I zaista, u stvari, znate, ponekada čovek kaže ne treba se sa vama uopšte ni raspravljati, ali to da li ja imam kozmetičara, da li imam frizera, da li imam, šta ste još rekli, da li mi neko dolazi u kuću, divno ste obavešteni. Niste baš u potpunosti, ali divno ste obavešteni. Međutim, ja zaista mislim da to nije tema, a tema su amandmani na zakon o građevinskim proizvodima.

Ovo kako radimo, između ostalog, sa američkom kompanijom i da li ćemo raditi itd. je isti način kako se radi i sa Ruskom Federacijom i sa Turskom, sa kojom smo sada potpisali sporazum sa „Tašjapi“ firmom za izgradnju, kao što znate, auto-puta ka Bosni i Hercegovini i rehabilitaciju puteva u raškoj oblasti, isto kao i sa Narodnom Republikom Kinom, tako da nema nikakve razlike u tom smislu.

To što vi pokušavate da imate neke svoje teorije zavera, kako da vam kažem, to je vaš problem. Ja samo želim da skrenem pažnju na jednu važnu stvar. Građani Srbije će, naravno, uvek odlučiti šta je istina a šta ne. Onda kada se budete izborili za cenzus, onda svakako možete i da me odmah istog trenutka smenite.

PREDSEDAVAJUĆI: Ovim bismo završili sa današnjim radom i nastavljamo sutra u 10.00 časova.

(Sednica je prekinuta u 17.55 časova.)